

Giới thiệu Cầu Vòng Sau Mưa

Đừng!!! Đừng!!! Đoàng!!!...m

Âm thanh vang lên xé tan cả không gian yên bình nơi biệt thự nhà họ Triệu. Tiếng thét chói tai, tiếng truy lùng, hô gọi, tiếng thảm thì, từ biệt... Máu và nước mắt.

- Ngọc Hiền, e và con mau chạy đi, phải sống, nhất định phải sống. Mau đưa bé Phụng Hoàng chạy đi..

- Ko được, Thế Hiển có chạy cùng chạy, e phải bên cạnh anh..

- Em mau chạy đi, anh phải cầm chân tội nó, mau lên e. Anh iu em.

- ko, ko đc anh ơi...

Người mẹ trẻ ôm đứa con nhỏ chưa đầy 2 tháng chạy đi trong đêm mưa, cô chạy xa lắm nhưng vẫn ngoảnh đầu nhìn lại, nước mắt hòa chung với mưa.

Chỉ sau một đêm, mấy chục nhân mạng của biệt thự ông trùm kim cương họ Triệu ko còn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vòng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chim non trong lồng bảo

Đừng..! Đoàng...!

- Ngọc Hiền, e và con mau chạy đi, phải sống, nhất định phải sống. Mau đưa bé Phụng Hoàng chạy đi..

- Ko được, Thế Hiển có chạy cùng chạy, e phải bên cạnh anh..

- Em mau chạy đi, anh phải cầm chân tội nó, mau lên e. Anh iu em.

- ko, ko đc anh ơi...

Người mẹ trẻ ôm đứa con nhỏ chưa đầy 2 tháng chạy đi trong đêm mưa, cô chạy xa lắm nhưng vẫn ngoảnh đầu nhìn lại, nước mắt hòa chung với mưa.

Chỉ sau một đêm, mấy chục nhân mạng của biệt thự ông trùm kim cương họ Triệu ko còn nữa.

.....

- Sao rồi có lấy được viên kim cương Mắt phượng hoàng ko?

- Dạ ko đại ca, e đã lùng hết mà ko ra.

Rầm (tiếng đập bàn)

- 1 lũ vô dụng, còn vợ nó thì sao, chắc con mụ đó giữ rồi

- dạ e đang lùng đại ca.

- Mau bắt nó, sống chết tao ko cần biết, chỉ cần biết mày phải lấy được viên Mắt phượng hoàng cho tao.

- Dạ

Trong cơn mưa, sấm giập đùng đoàng, có 1 kẻ nhìn về phía ngôi biệt thự đang cháy cười như điên dại.

.....

Người phụ nữ chạy ra bờ sông, ko biết phải làm sao, cô đặt đứa bé lên thuyền, đeo cho nó 1 cái vòng

- con ơi, mẹ xin lỗi, con nhất định phải sống nghe con, mẹ yêu con..

Người phụ nữ thả dây thuyền cho trôi rồi chạy đi hướng khác, bà biết nếu bị bắt bà và con bà sẽ chết, nên bà xin ông trời giúp con bà được sống.

Tiếng người đuổi theo xa dần.

.....

- Oa, hôm nay về thôi, lâu rồi chưa về.

Người đàn ông đang vờn vai sau gáy ngủ bị giật mình bởi tiếng khóc trẻ con. Ông tìm ra ngoài thấy 1 chiếc thuyền nhỏ, trong đó có 1 bé gái kháu khỉnh, đồ đạc trên người xem ra rất đắt giá. Ông ôm cô bé lên tự hỏi sao cô bé lại lủi lạc đây, thôi ấm về cho anh chị mình nuôi, đằng nào họ cũng chưa có con gái.

Thế là người đàn ông cứu vãn đưa cô bé rời xa quê hương của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vòng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Trả ơn mẹ

- Con ơi, con mang số rau này giao cho bác 5 nghe con, với nói bác lấy tiền số ngộ lần trước.

- Dạ mẹ

- Đi sớm về ăn cơm

Bà Ba Lái nhìn theo bóng lưng con gái nhỏ cười mãn nguyện, bà thầm cảm ơn ông trời ban nó cho bà, số bà lận đận sinh 6 thì mất 4, 1 đứa thì vừa đi học vừa làm thuê phụ bà, 1 đứa thì tật nguyền nằm chỗ, từ ngày có cô bé gia đình bà vui hẳn, bà đã ước có 1 cô lâu rồi, ông trời ko cho mà còn lấy đi của bà quá nhiều.

.....

Nhưng ông trời đâu có dễ bà yên, 1 lần nữa lại muốn lấy thêm của bà nữa. Chồng bà đang bị bệnh nặng cần tiền phẫu thuật, 300 triệu là một số tiền quá lớn, cả đời lam lũ của bà chưa bao giờ dám mơ tới, làm sao phải làm sao, sao

ông trời bắt công với bà quả vậy.

Nó cũng buồn lắm, nó thương ba mẹ nó lắm, nó biết nếu ko có ba mẹ nó, nó sẽ ko sống được tới hôm nay, làm sao để giúp được ba mẹ nó đây.

Phải rồi, bà Như Hoa, người giàu nhất vùng này có thể giúp được nó, chỉ nghĩ được đến đó nó đã chạy ngay đi.

.....

Nó đứng trước 1 tòa biệt thự to lớn, bao quanh là hàng rào sắt kiên cố, nó run lắm, nó sợ lắm, ko phải nó sợ cực khổ, ko phải nó sợ xa ba mẹ, nó sợ người ta ko nhận nó.

Nhưng nó cũng kiên định bấm chuông. Mở cửa cho nó là 1 bác tầm 50 tuổi, nó nói lên lời cầu khẩn của nó, bác cũng sợ phiền bà chủ nhưng bác cũng thấy thương nó, bác giúp nó.

Trước mặt nó là 1 người phụ nữ hiền hòa, trẻ trung đang ngồi đọc sách, môi nhâm nhi trà. Ngoài mẹ nó ra nó chưa bao jo thấy ai hiền hòa như bà. Bà nhìn nó mỉm cười.

- con đến đây gặp ta có chuyện gì?

Nó quỳ xuống lạy bà, chấp tay xin bà

- con lạy bà, con xin bà hãy cứu ba con, ba con sắp chết rồi.

- con đứng lên đi, ta giúp được gì cho ba con?

- con xin bà mua con, con xin làm trâu làm ngựa cho bà suốt đời, ba con bệnh nặng cần 300 triệu tiền phẫu thuật, nhà con nghèo lắm, con lạy bà, con xin bà.

Người phụ nữ tiến lại gần nó, đỡ nó dậy.

- con đứng lên đi, ta sẽ giúp con, ta cho con thêm 10 triệu, 1 tháng sau con đến đây làm việc và theo ta vào Sài Gòn.

- Dạ con cảm ơn bà, con cảm ơn bà, bà mìn con làm gì, đi đâu cũng được.

- con tên gì?

- Dạ con là Hướng Dương ạ.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 3: Cuộc sống mới

Sau 1 tháng phẫu thuật xong, ba nó cũng khỏe hơn, cũng là lúc nó phải giữ lời hứa với bà chủ.

Nó tạm biệt ba mẹ nó để qua cuộc sống khác, ko có ba mẹ và các anh nữa. Nó khóc, nó ôm mẹ nó khóc rất nhiều, nó ko muốn xa mẹ nó, dù cuộc sống cực khổ bữa thiếu bữa no nhưng đầy hạnh phúc và tiếng cười.

Nó buồn lắm, tối nay nó ôm mẹ ngủ bữa cuối để ko biết bao giờ được ôm mẹ nữa. Mẹ nó ôm nó khóc, vuốt tóc nó.

- con ơi mẹ cảm ơn con, ko có con chắc ba con ko qua khỏi.

- ko mẹ ơi, con cảm ơn ba mẹ vì nuôi con đến được hôm nay. Ko có ba mẹ chắc đời con ko biết ra sao nữa.

2 mẹ con chỉ biết ôm nhau khóc, bà ba lại mới lấy dưới gầm giường ra cái hộp nhỏ, đưa cho nó.

- cái này bên con lúc ba mẹ đón nhận con, chắc nó liên quan thân phận của con.

Nó nhìn cái vòng rồi cất đi, nó ko còn tâm trạng mà suy nghĩ đến chiếc vòng nữa. Nó hận người bỏ rơi nó.

.....

Nó chào ba mẹ rồi đến biệt thự bà chủ, bà xếp cho nó ở cùng những người phụ bếp, nó nhanh nhẩu lắm, học rất nhanh lại rất chăm.

Bà chủ thích nó lắm, ko phải bà cần thêm người làm mà bà thương sự hiếu thảo của nó, bà sẽ cho nó vào Sài Gòn ăn học, biết đâu sau nhờ được nó.

Lần đầu tiên nó được đi xe con đẹp thế, sang trọng quá. Bà chủ nó tốt lắm, thương người làm trong nhà lắm, tính ra nó cũng có phúc lắm.

Sau 2 tiếng đi xe, xe lại dừng lại 1 căn biệt thự khác, lộng lẫy và nguy nga hơn, người làm trong nhà đứng xếp 2 bên, có 2 cậu thanh niên cao ráo đẹp trai đứng đó.

Bà xuống xe họ đến chào bà rất tôn kính. Người con cả Gia Hy rất gần gũi hiền hòa giống mẹ, còn người con thứ Gia Khang lại nghênh ngang hống hách.

Nó 15 tuổi và "hắn" 17 tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Cuộc sống mới 2

Sau khi trở về sau 1 tháng nghỉ ngơi, thư giãn, bà lại trở về với gia đình của mình. Bà yêu cái sự thoáng đãng, thoải mái của thôn quê nên vài tháng bà lại về quê 1 lần. Bà ra hiệu cho vú Năm đưa nó đi sắp xếp chỗ ăn ở cho nó rồi bà đến ôm 2 cậu con trai của mình và cùng vào nhà.

Oà, đây mà gọi là nhà sao, phải nói là cung điện mới đúng. Cái sân ko mà đã to hơn cái mảnh ruộng nhà nó,xung quanh trồng thật nhiều hoa, rồi thêm đài phun nước nữa,nhiều cái mà nó chỉ tưởng tượng trên tivi mới có. Nó vừa đi vừa nhìn ngó xung quanh tham quan mở rộng tầm mắt.

Cánh cửa mở ra có 1 người đàn ông đang ngồi đó tựa lưng của cây lan hồ điệp. Bà đi tới ôm sau cổ ông, hôn ông 1 cái lên má, ông cũng ngừng công việc của mình và hôn lại bà. 2 cậu con trai rút lui để lại không gian cho ba mẹ họ.

- Anh nghe nói em đưa về 1 đứa người làm?

- Dạ tại hoàn cảnh cô bé rất đáng thương nên em muốn tạo điều kiện cho cô bé giúp đỡ gia đình nó. Minh ko mất mát gì mà lại giúp được họ

- Em lúc nào cũng vậy, lương thiện quá.

- Khi nào anh qua lại Trung Quốc? Lần này em cũng muốn đi cùng anh.

- Oí, khoảng 3 tháng nữa, anh nghĩ em cũng nên đi chơi nhiều vào, suốt ngày chỉ quanh quẩn ở đây ko vui em à.

- Dạ lâu rồi em cũng muốn qua thấp hương cho anh 2. Người đàn ông mặt tối sầm lại

-

Nó được dẫn đến 1 căn phòng trong các căn phòng gần bếp, căn phòng thiết kế đơn giản, 1 giường nệm, 1 tủ quần áo, 1 cái bàn và tất nhiên phòng tắm trong phòng. Người khác thấy đơn giản nhưng với nó rất tuyệt, rất tốt, nó nằm lăn ra giường lăn qua lăn lại trên cái nệm êm ái, vui sướng đó, nhưng nó lại khóc. Nó nhớ nhà quá đi mất, nhớ ba mẹ, nhớ các anh nữa, nó thương mẹ nó quá, ko có nó thì mẹ nó có làm nổi việc ko, lưng mẹ nó hay đau lắm, lại ko bùng nằng được, nghĩ thế thôi nó lại khóc. Tiếng gõ cửa làm nó giật mình, gạt nước mắt. Nó mở cửa, vú Năm cười ôn hoà với nó

- sao vậy con, nhớ nhà hà. Nghỉ ngơi đi 2 giờ nữa xuống phụ bếp, làm com chiều nha con.

- Dạ.

Công việc của nó quanh quẩn chỉ trong bếp, làm bạn với mấy cô mấy chú giúp việc, mấy chú làm vườn. Lâu dần nó xem họ như người thân của mình.

- Nè mấy bà có nghe gì ko, cậu 3 lại đánh nhau nữa, đang bị ông chủ rầy kia.

- Haizzz, cậu 3 lúc nào cũng vậy, toàn gây gỗ khó tính, khác hẳn với cậu 2.

- Tính cậu 3 nhỏ giờ vậy rồi, có quân được đâu, tui cao chắc chắc sau này người kế thừa của ông chủ Triệu Thế Vinh là cậu 2 rồi.

- Oí, tui cũng nghĩ vậy. Nè, Hường Dương con sau này mà gặp cậu 3 là né ra nha, cậu 3 mà ghét ai là tìm đủ mọi cách tra tấn cho họ tự xin nghỉ đó con.

- Dạ, ghê vậy hả bú Năm

- Oí, vú chăm nó từ nhỏ, cậu chủ ngoan hiền, thông minh lắm, cho đến ngày...

Nói đến đó vú bỏ giữa chừng rồi lau nước mắt đi chỗ khác, làm 1 đứa đang hóng chuyện là nó bị chứng hửng.

.....

Sau 1 ngày đẹp trời cũng như mọi ngày đẹp trời khác, nó được bà chủ triệu hồi. Mỗi lần nó gặp bà chủ nó lại dâng lên 1 cảm xúc khó tả, ko những bà đẹp mà bà lương thiện lắm, chưa ngược đãi người làm bao giờ.

- Hường Dương ngồi đây nói chuyện với ta 1 chút

- Dạ, bà chủ hỏi gì con ạ

- Con có biết chữ ko, có biết tính toán ko

- Dạ có, anh 2 con đi học về bày cho con

- Con có muốn đi học ko

- Dạ có, nhưng. nhưng nhà con nghèo lắm, ko có tiền đi học đâu, với con đang đi làm trả nợ cho bà

Người phụ nữ cười nắm tay nó.

- Ta sẽ cho con đi học, ta sẽ nói Gia Hy bày cho con, con cố mà học. Sau khi ta đi Trung Quốc về xem thế nào, nếu con lười sẽ ko được đi học nữa.

- Dạ ko ak, con sẽ chăm a, con cảm ơn bà chủ ak.

Nó vui mừng quá mà ôm chầm lấy bà rồi chợt nhớ ra điều gì và bỏ tay ra bên lên.

Bà chủ nhìn theo bóng lưng nó, bà chưa bao jo nhận 1 người làm nhỏ tuổi như nó, khi giúp nó bà đã muốn bao bọc cuộc đời nó- bà thấy trong nó có 1 phần giống bà.

Nó về phòng mình nhảy tung tung, Ui ta được đi học rồi, ba mẹ ơi, anh 2 ơi con được đi học rồi, vô tình nó đụng vào cái tủ làm túi đồ nó rớt ra, cái vòng lăn đến chân nó. Nó nhặt lên nhìn hồi lâu, mình là ai đây?

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Cuộc sống mới 3

Ui, nó được học với cậu 2 Gia Hy, nó hồi hộp lắm. Nó thấy cậu đẹp trai quá, cao to, lại hiền hòa, ko hách dịch khó ưa giống "ai kia". Cậu giống như chàng hoàng tử bước ra từ những câu chuyện cổ tích mẹ kể, ai mà được làm vợ lem của cậu thì hạnh phúc quá.

Cốc!

- Hường Dương, em đang mơ mộng gì đó, làm bài xong chưa?

Cái cốc đầu làm nó bừng tỉnh, lấy tay xoa lên đầu.

- Dạ rồi cậu 2.

- Đưa anh xem

Sau khi xem đi xem lại bài của nó, Gia Hy gật gù.

- Được rồi, còn sai 1 chút ko đáng kể, nhưng Hường Dương nè..

- Dạ cậu 2.

- Đừng gọi anh là cậu 2 nữa, gọi anh Gia Hy được rồi.

- Dạ cậu... à, anh Gia Hy.

- Em làm bài được rồi mà chữ còn xấu quá, nên rèn thêm chữ nhé.

- Dạ.

Ngày trước ở với ba mẹ nó, nó học được cái chữ là vui lắm rồi, làm gì có thời gian mà luyện với tập.

Cánh 2 người cười nói vui vẻ bên nhau làm cho ai đó trước đây cứ đi ngang qua, thì giờ lại dừng chân lại.

.....

Ngoài việc học ra nó còn được Gia Hy dẫn đi ra ngoài chơi, đi mua thêm sách, đi ăn kem.. nó vui lắm, nó coi Gia Hy như anh trai của mình của mình ở nhà. Như hôm nay nó lại được Gia Hy dẫn đi mua thêm tập vở, bút, và kẹo. Nó đang ôm đồng quà vừa đi vừa nhảy chân sáo hát hò.

Oach...

Đồng quả trên tay nó bay hết xún đất, cả bản thân nó cũng ngã nhào. Cái gì vậy, nó vừa vướng vào cái gì à. Nó đang lui cui lượm lại sách vở thì có giọng nói vang lên.

- Máy nghĩ máy là ai, 1 con ỡ ko hơn ko kém, máy định trèo cao à, máy muốn dụ dỗ anh Gia Hy hà, xem lại bản thân mình đi.

- Cậu 3, tôi ko có. Tại sao cậu lại nghĩ tôi như vậy.

- Loại phụ nữ nghèo hèn như máy thì ai ko muốn cóc ghè biến thành phượng hoàng, tao ghét nhất mấy thế loại giống máy.

Nó đứng lên, ngược thẳng đôi mắt đỏ hoe nhìn Gia Khang, đầy khinh bỉ.

- Cậu là loại người đáng khinh bỉ nhất trên đời.

Nó ôm sách vở bỏ chạy. Đằng sau vang lên giọng nói

- Để xem máy chịu đựng được bao lâu.

Nó vẫn cứ chạy, để mặc tên kia đắm tay vào tường vì tức giận.

- Loại phụ nữ đáng khinh.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chịu đựng 1

Nó ôm đồ chạy về phòng thu người vào 1 góc mà khóc, nó nghèo thật nhưng chưa ai khinh thường, si nhục nó như thế. Cậu nghĩ cậu giàu có là cậu có quyền coi thường người khác sao, cậu mới là đồ đáng khinh. Mẹ ơi, con nhớ mẹ quá, ước gì con được ôm mẹ, giờ này chỉ một chút thôi cũng được mẹ à. Nó lại tiếp tục ôm gối mà khóc, rồi ngủ đi bao giờ ko biết.

6h tối nọ lọ mọ ngồi đây, người mệt nhoài, nó đi xuống bếp phụ mấy bác nấu ăn.

- Hướng Dương con sao vậy, sao lại khóc, ai chọc con.

Vú Năm ôn tồn hỏi nó, chắc ở đây vú Năm thương nó nhất, nó coi vú năm như người thân của mình. Nó chạy lại ôm vú Năm

- Chắc con bị say nắng nên con mệt quá, với con ngủ suốt nên jo mới xuống phụ mọi người.

Vú ôm nó, vỗ lưng nó.

- con không cần xuống đâu, bà chủ cho con quyền đi học rồi ko phải làm việc nhà mà.

- dạ, nhưng con mang ơn bà chủ lắm, con ko thể ở ko được vú à.

.....

Bữa cơm nay chỉ có mình cậu 3, ông bà chủ thì đi Trung Quốc, cậu 2 thì đi sinh nhật bạn.

Nó bung com lên bàn thì thấy hần đã ngồi vắt chân đó, tay bấm xi mát phôn.

- Mời cậu dùng com.

Hần liếc nhìn nó, cầm đũa gấp 1 miếng thức ăn cho vào miệng rồi nhấm nhó phun ra.

- Cái này mà là đồ ăn cho người hả?

Hần ném đôi đũa vào mâm com, hùng hăng đứng dậy

- Đẹp hết đi,mày nấu mì đem lên phòng cho tao.

Hần bỏ đi, nó đứng đó, nắm chặt 2 tay, nó nghĩ phải chịu đựng, phải chịu đựng.

Tô mì được đặt trên bàn, nó để đó và định đi ra. Hần đứng dựa lưng vào bàn sách nói với nó lời khinh bỉ.

- Máy mới chài được anh tao chưa?

Nó ko quan tâm tới lời nói của hần, nó quay lưng đi ra. Nó bị ai đó giật ngược lại.

- Đồ đàn bà nghèo hèn đáng khinh.

Nó giật tay lại chạy ra ngoài, nước mắt nó lại chảy từ bao jo. Trong phòng tô mì nằm chõng chờ trên nền sàn gỗ đắt tiền.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Chịu đựng 2

Hần ko để nó yên, hành hạ nó đủ thứ, nó cam chịu hết. Ngày xưa ở nhà nó cực khổ bao nhiêu nó chịu đựng được mà, tự nhủ lòng ôn thôi. Từ việc hát đồ ăn lên người nó, đẩy nó xuống hồ bơi, cho ớt vào đồ ăn nó, cắt đồ của nó, vắn vắn và mây mây. Nhiều lúc nó chỉ muốn hét lên. Oa còn cái gì nữa thì đến lun đi. Đang điên vì bị ngã do ai đó đổ dầu trên sàn thì bỗng nhiên tâm thái nó ổn định hẳn, như chưa có chuyện gì xảy ra, là anh, chàng hoàng tử trong mơ của nó. Anh mang sơ mi trắng, quần âu, đẹp trai hết nắc, đang đi xuống cầu thang, tiến lại gần chỗ nó. Mỗi lần bực mình chuyện gì thấy anh là nó tan chảy.

- sao lại ngồi đây.

Vừa nói anh vừa đỡ nó đứng dậy.

- E bất cẩn bị ngã anh ạ.

- Cẩn thận chứ, e làm hết bài tập anh giao chưa.

Vừa nói vừa vén tóc nó, mặt nó đỏ gay.

Ai đó đứng từ xa hậm hực.

.....

- Máy xuống hầm rượu lấy tao chai rượu.

- Tôi đâu biết cậu uống loại gì, tôi cũng đâu biết hầm rượu ở đâu.

- Hầm rượu bên cạnh hầm để xe, máy xuống đó, đi thẳng 3 tủ rồi rẽ phải có 1 chai trên kệ màu đỏ.

Nó vừa đi vừa vùng vằng, mới bao nhiêu tuổi đầu mà đã uống rượu, hư hỏng.

Trước hầm rượu là cánh cổng bằng gỗ, tay cầm có đầu con sư tử bằng đồng, nó thấy ón ón, nhưng cũng cố đẩy cửa vào.

Hầm rượu hơi tối, còn hơi lạnh nữa, biết thế nó cầm đèn pin theo rồi. Đi thẳng 3 tủ rồi rẽ phải, nó vừa đi vừa đếm A, chai rượu kia rồi, mau ra thôi chứ nó cảm thấy lạnh nhiều rồi.

Nó dùng sức đẩy, nhưng sao cánh cửa lại đóng chặt thế này. Trời ơi, có ai đó ko cứu nó với. Nó gõ vào cánh cửa, mưa ngoài trời càng to, ko ai nghe được lời kêu cứu của nó

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Một mình

Mọi người thấy lâu quá mà ko thấy nó đâu nên lo lắng đi tìm quanh nhà. Tối rồi mà con bé còn đi đâu, có bao jò nó ra ngoài mà ko nói với vú Năm chứ. Ai nấy đều đổ xô đi tìm, cùng lúc ấy Gia Hy cũng về.

- Mọi người làm gì mà náo nhiệt quá vậy.

- Cậu 2 ơi, Hướng Dương.. nó đi đâu từ chiều jò ko thấy nó cậu ơi.

- Vú nói sao? Hướng Dương mất tích à, mau báo cảnh sát xem. Cô ấy đi đâu được chứ.

Bên dưới nhà hoảng loạn lên

.....

Hắn cũng bị đánh thức bởi tiếng ồn bên ngoài. Nhìn quanh ko thấy rượu đâu nghĩ là nó ghét hắn nên ko thèm lấy, chờ đó hắn sẽ cho nó 1 bài học. Hắn mở cửa ta ngoài, ủa mấy người nhà này đang chơi trò gì vậy.

- Chú 2 làm gì mà mấy người chạy quanh vậy.

- Cậu 3 ơi cô Hướng Dương từ chiều tới giờ ko thấy đâu.

Nói rồi chú 2 lăm vờn lại chào cậu rồi chạy đi tìm tiếp. Hắn nghĩ chắc nó trốn rồi, rồi hắn cười nhếch mép. Hắn trở lại cái giường của mình nằm hồi lâu nhưng lại ko thể nào ngủ được. Lẽ nào... hắn bật dậy chạy nhanh xuống hầm rượu. Cửa bị khóa từ bên ngoài, ai khóa vậy, hắn hốt hoảng mở cửa ra. Nó nằm đó, ngay dưới đất thu mình lại, thân thể run cập cập lên, dường như đã mơ hồ. Hắn cúi vội cái áo somi hắn đang mặc trên người khoác cho nó, bẻ nó lên chạy vào nhà. Gia Hy đỡ lấy nó vào trong nhà, gọi bác sỹ cho nó. Nó được Gia Hy ôm trong người cũng vui sướng lắm, 1 lần được hoàng tử ôm thế này, chắc nó sắp chết rồi.

.....

- Cô ấy qua con nguy hiểm rồi, tình dưỡng vài hôm sẽ khỏe, cẩn thận sót thì uống thuốc nhé.

- Cảm ơn bác sỹ lắm ạ.

Gia Hy vừa mừng vừa nắm tay bác sỹ.

Tiền bác sỹ về, vú Năm nấu cho nó miếng cháo, Gia Hy ngồi chườm khăn cho nó. Bên ngoài cũng có ai đó nóng lòng, nắm chặt tay dựa vào tường.

.....

- ko, có ai ko? Có ai đó ko? Tôi sợ, mẹ ơi cứu con. Đừng để con 1 mình, mẹ ơi...

Nó mơ hồ kêu la, nước mắt, mồ hôi nhễ nhại.

- Hướng Dương tỉnh lại đi con, vú đây, ko sao,ko sao đâu.

- vú ơi, con sợ.

Vú ôm lấy nó, vỗ lưng nó.

- ko sao, vú đây.

Đội nó bình tĩnh, vú lau mồ hôi cho nó, vú bón cho nó từng thìa cháo.

- May mà cậu 3 tìm được con, ko là con tiêu rồi đó

Hắn sao, hắn muốn giết nó thì có, kẻ đề hèn.

- Cậu 2 chăm sóc con suốt đêm, sáng nay lên trường rồi, con khỏe lại nhớ cảm ơn cậu 2 nghe.

- Dạ

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Không phải tao

Khỏe hơn, nó làm món bánh chiên mà Gia Hy thích, để tỏ lòng cảm ơn. Chỉ cần thấy Gia Hy là nó lại đỏ mặt, ngại ngùng.

- Anh Gia Hy mời anh ăn bánh em mới làm.

- Cảm ơn e.

- Anh ơi, e cảm ơn anh bữa trước đã giúp đỡ e.

Gia Hy cười rồi xoa đầu nó, 2 người nói chuyện rất lâu.

....

- Mày khỏe hơn chưa.

Nó thấy Gia Khang nên đi thẳng.

Hắn kéo tay nó lại.

- Thật ra bữa đó tao...

- Cậu im đi, tôi ko ngờ cậu độc ác vậy đó, cậu đùa như thế là muốn lấy mạng tôi à.

- Không phải, lúc đó...

- Tôi ko nghe cậu đầu, bình thường cậu đối với tôi thế nào tôi cũng chịu được, nhưng tôi ko ngờ cậu dễ hèn như thế..

Nó nói như tát nước lạnh vào mặt hắn. Hắn hấn gằn lên, đỏ lôm.

- Mày im đi, tao nói không phải tao, không phải tao, mày rõ chưa.

1 tay hắn nắm cổ áo nó, 1 tay hắn đâm mạnh vào tường, rồi bỏ đi.

Nó sợ quá, ôm đầu lại. Hắn đi rồi,tìm con nhò muốn nhảy ra ngoài.

.....

Hắn bực mình lắm, lúc đó hắn chỉ muốn hành nó chạy lên chạy xuống hầm rượu vài vòng thôi cho bỏ ghét, hắn đầu ngờ có sự lạ như vậy. Lúc đó hắn cũng đi kiểm tra camera nhưng đoạn camera đó bị ai xóa mất. Hắn muốn lúc này đó chứng minh với nó là hắn trong sạch. Nó là ai chứ, chỉ là 1 con đàn bà nghèo hèn, dám lấy quyền gì mà nghi ngờ hắn, tại sao hắn lại phải điển tiết vì nó chứ. Nỗi tức giận giương như không khiến hắn cảm thấy đau khi tay đang chảy máu

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Thân phận bà Như Hoa

Đang ngồi miễn man đưa mắt ra bờ sông, bà tưởng nhớ về mình của trước đây. Nhà bà nghèo lắm, có 2 chị em, vì muốn con cái lớn được sung sướng nên đặt tên con là Như Hoa và Như Ngọc. Cha bà đi theo họ buôn hàng sang Trung Quốc mất tích ko tìm ra tung tích, 1 mình mẹ bà chạy vạy ngược xuôi, bà phải nghỉ học phụ mẹ làm mọi việc. Rồi mẹ bà ốm nặng, vì ko còn cách nào khác nên mới bán thân vào làm người ở, kiếm tiền cho mẹ chạy chữa thuốc men. Năm đó bà 18 tuổi, cái tuổi đẹp nhất đời con gái, bà làm người ở cho nhà phú hộ Hòa, nhà đó có 3 thằng con trai, chỉ có thằng út là ăn chơi hết cỡ, bài bạc còn máu gái. Hắn để ý bà, nhiều lần muốn làm nhục bà, nhưng làm sao bà trốn chạy được, vì bà đã được bán vào đây làm nô tì. Đêm đó, nó lên vào phòng bà, định giờ trở đời bại với bà, bà vớ được lọ hoa đập vào đầu hắn rồi bỏ chạy. Kết quả hôm sau bà bị bán sang Trung Quốc. Là ông, hôm đó tự đứng ông lại có nhà hứng đi chơ nó lệ. Những con người đói khát, nhếch nhác, khóc lóc van xin trong những chiếc lồng, chỉ có bà ngồi ôm gối bất động. Ông đã mua bà về, để bà làm người hầu bên cạnh ông, ông từ nhỏ theo cha đi thông thương các nước nên ông cũng biết nhiều thứ tiếng, ông bày bà học và viết chữ, tính toán, vẽ tranh. Tình yêu giữa họ đến lúc nào ko hay. Nhưng gia tộc họ Triệu lớn mạnh nhất nhì Trung Quốc này làm sao chấp nhận 1 đứa con đầu như bà, cho dù lệ cũng ko được. Vì ông là 1 trong số những người kế thừa đó. Ông ko thể cho bà danh phận, nhưng ông cho bà cả tình yêu và sinh mạng mình. Bà chấp nhận sống bên ông ko cần danh phận đi cả, rồi bà sinh cho ông đứa con trai đầu lòng, bà được chấp nhận với thân phận là thiếp thất.

Dòng suy nghĩ bị cắt ngang bởi đôi bàn tay ôm lấy bà. Bao jò cũng thế, từ lúc yêu đến bây jò ông vẫn luôn dành vòng tay ấm đó cho bà và ko lấy thêm ai nữa. Có lẽ duyên nợ đã gắn kết bà với ông. Bởi vậy khi nhìn thấy con bé Hướng Dương bà thấy mình trong đó, bà muốn bao jò bọc che chở nó.

- Đang suy nghĩ gì mà mớng lung thế em.

- Dạ ko, em lo mấy đứa nhỏ ở nhà. Công việc sao rồi, mệt ko anh.

- Oí, cũng xong rồi, mai họp ban hội xong mình về luôn nha. Ở đây khiến anh thấy buồn.

- Dạ.

Nói rồi ông ôm bà đứng nhìn những con thuyền nhỏ trên sông, đua nhau về lúc chiều tà

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Hộp bang hội

- Ko, mau lên cứu người, mau dập lửa, nhanh... cứu người, cứu người..

- Anh ơi, anh tỉnh lại anh ơi

Bà Như Hoa lay chồng dậy, người ông Thế Vinh toát mồ hôi đầm đìa, lại giấc mơ đó, giấc mơ ám ảnh ông suốt bao nhiêu năm.

Bà Như Hoa lau mồ hôi cho chồng rồi lấy cho ông cốc nước.

- Lại mơ giấc mơ đó hà anh.

- Ừm.

Làm sao mà ông quên được đêm đó, đêm kinh khủng nhất, mọi thứ trước mặt ông cháy hết. Lửa cao ngút trời, anh trai ông ở trong đó, chị dâu và cháu ông ở trong đó, nhưng ông bất lực ko làm gì được, chỉ biết đứng đó than khóc. Sáng ra mọi thứ còn lại chỉ là 1 đồng tàn tro.

....

Ngày họp gỡ tổ của gia tộc họ Triệu, ai cũng mang đồ áo dài của Trung quốc màu đen, trên áo thêu hình Phượng Hoàng bay cao bằng chỉ vàng, thật uy nghi. Đó là 1 gia trang rộng lớn hơn mấy ngàn mét, nhiều gian nhà, đi vào gian chính sau mấy chục bậc cầu thang đi lên. Qua bậc cửa bước vào trong, hình ảnh đầu tiên đập vào mắt là ban thờ tổ tiên rất lớn sau tấm bình phong hình phượng hoàng bằng vàng. Nhiều ghế gỗ đắt tiền được xếp 2 bên, 1 cái ghế gỗ khác to hơn uy nghi hơn để ở giữa. Mọi người ai nấy đều có mặt đầy đủ, họ chào nhau vang rộ.

- Bang chủ đến.

Tất cả im lặng cúi đầu chào. 1 người đàn ông tầm hơn 40 tuổi, dáng bệ phệ, mắt xéch, râu nhinh lên. Ông ta ra ghế chính giữa ngồi xuống, 2 tay vắt chéo trên cây gậy nạm ngọc để cố ý cho mọi người thấy cái nhẫn trên tay ông.

Nhẫn phượng hoàng được trao cho ai thì người đó được quyền nắm giữ ban hội, nhẫn phượng hoàng mang lại quyền lực và còn là chìa khóa mang lại 1 tài sản kếch xù sau tấm bình phong. Quan trọng là trên con mắt thứ 3 của hình chim phượng hoàng là 1 viên ngọc đỏ chói lòa.

- Chào mọi người
- Xin chào bang chủ (tất cả đồng thanh)
- Bấy jo chúng ta làm lễ dâng hương cho tổ tiên.

Nói rồi ông đưa cây gậy ngọc cho 1 tên hầu cận, nó thấp đưa cho ông 3 cây hương lớn. Tất cả mọi người đứng xếp hàng sau lưng ông. Ông lay 3 lạy rồi kính cẩn.

- Con xin lạy tổ tiên, Con là Triệu Thế Danh, con là bang chủ đời thứ 8 của gia tộc họ Triệu, con xin nguyện trung thành cùng các anh em giữ vững và đưa cơ nghiệp họ Triệu vương cao vương xa hơn.

Khi ông khấn lạy, mọi người cũng chấp tay lạy theo ông, thấp hương xong ai nấy về chỗ của mình. Ông lại ngồi chễm chệ trên ghế giọng cất cao.

- Gia tộc này tồn tại đến nay là 8 đời, và chỉ có gia tộc ta phân phối kim cương đi các nước. Ai cũng biết đến kim cương Triệu gia ta là hàng chất lượng và hiếm thế nào. Tôi cũng có lời đề nghị thế này, tôi không phân phối nhỏ cho những thương buôn nhỏ nữa, như hằng năm ai lấy hàng thì 30- 70, các vị 7 tới 3.Nhưng bây jo tôi đưa luật 50 - 50, tôi và các vị bằng nhau.

Bên dưới xôn xao bàn tán, có người phản đối, có người cổ gắng đồng tình. Có người chum hững, trở mặt nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Quyền lực làm mờ mắt con người

Buổi họp kết thúc sau nhiều lần tranh cãi, ai nấy đều chào nhau ra về. Lúc này họ mới nói chuyện được với nhau.

- Chào bang chủ.

Thế Danh xua tay.

- Đây ko có người ngoài, cứ gọi nhau là anh em thôi... anh 3 ạ. Cuộc sống anh bên đó thế nào, khỏe ko? Nếu ko có gỗ tổ chắc chúng ta ko có dịp gặp nhau đâu nhì.

- Tôi vẫn bình thường, còn chú, tham lam quá độ rồi đó.

Thế Danh cười to

- Quyền lực nằm trong tay ai, người đó có quyền sinh tử, anh 3 à.

Nói rồi Thế Danh lại cười to vỗ vai Thế Vinh rồi đi ra ngoài cùng đám tùy tùng.

Lúc này Thế Vinh mới đốt những nén hương nhỏ thấp cho bài vị anh 2 mình, anh ơi sao anh vẫn số quá.

.....

Gia tộc phượng hoàng là đời truyền đời, người cha mất sẽ truyền cho con, người con ko có con sẽ truyền cho người em thứ. Đúng vậy, đáng lẽ chức vị bấy jo ko phải của Thế Danh, mà là của Thế Vinh. Nhưng khi anh 2 ông mất thì Thế Danh mới nói trước đó anh 2 đã trao quyền đó lại cho mình. Thế Vinh chấp nhận, vì ban chủ trao ai người đoạ có quyền. Ko phải ông tham chức quyền của ban chủ, nhưng em ông đã quá lạm quyền, tăng thuế, tăng giờ làm việc của công nhân nhưng ko tăng lương cho họ, mới đây Thế Danh đã xóa sổ những thương buôn nhỏ, ông lo sợ cho sự tồn tại của gia tộc này, ko biết rồi em ông sẽ làm thêm những việc gì nữa.

.....

Trong số 3 anh em ông thì Thế Danh là người ham vinh hoa và quyền lực nhất, từ hần ta đã thể hiện điều đó, đối xử với người dưới trưởng hần ta rất độc ác, cay nghiệt, nên cha của họ chưa bao giờ muốn trao vị thế đó cho hần, nhưng cha họ chết bất ngờ quá, nỗi buồn khiến ông chưa nguôi ngoai thì anh 2 lại mất. Nỗi buồn chồng chất nên Thế Vinh bỏ xứ đi nơi khác sinh sống

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Du học

Trở về sau chuyến công tác dài tháng, bà thấy mọi thứ đều ổn. Lần này mở cổng đón bà là Hường Dương.

- Bà chủ, bà về rồi, có mệt ko ạ

- Ta ko sao, 2 đứa kia đâu

- Dạ cậu 2 có thuyết trình trên trường, cậu 3 thì con ko biết.

Bà vào nhà ngồi dựa người vào ghế sofa, mắt lim dim. Chắc chuyến bay làm bà thấy mệt. Nó đặt cốc nước cam lên bàn cho bà rồi bóp vai cho bà.

- Mời bà uống cam, ông chủ ko về cùng bà ạ.

- Ông có về nhưng ông lên ety giải quyết vài chuyện. Ta hơi mệt, ta nghỉ đây.

- Dạ.

.....

Com tối của gia đình 4 người mới ẩm cúng làm sao, nó mơ ước quá cũng được như vậy. Nó biết bà mệt nên làm gà hầm sâm cho bà ăn.

- Thừa ba mẹ, con muốn du học nước ngoài.

Lời nói của Gia Khang khiến ai cũng sững sốt, nó cũng vậy.

- Có lý do gì ko con

- Thừa ba, con muốn ra nước ngoài học thêm ạ.

- Thế con định đi bao lâu

- 3 năm mẹ à.

- Sao đột ngột vậy con

- Tại con muốn đi thôi.

- Khi nào con đi.

- Tuần sau ba à.

- Thôi cũng được con cứ ra ngoài học khôn cũng được. Chia khóa nhà bên đó xí ghé lên phòng ba đưa.

- Dạ.

Hắn liếc nhìn nó rồi cuối mặt xún ăn.

Nó vẫn ngơ ngác lắm nhưng nó mừng, tên xấu xa đi rồi nó sẽ ko bị hành hạ nữa, ko phải mỗi ngày thấy mặt hắn nữa, chắc mừng quá mà tối nay nó sẽ ko ngủ được mất.

.....

Đi ngang qua ban công nó vô tình nghe được cuộc nói chuyện.

- Sao em lại đi thế, ở đây vẫn ổn mà.

- Chỉ là em muốn đi xa thôi gian cho khuấy khỏa thôi.

- Hay là em coa chuyện gì, thành tích học của e rất tốt mà, e thông minh nhạy bén hơn cả anh nữa. Những thứ trước đây a buộc phải học thì e lại học nhanh hơn a. E qua đóa rồi, ai giúp anh đây.

- Anh 2 lo gì mà, e qua đó chúng ta vẫn gọi xi mát phôn được mà.

- Nhưng anh 2 lo cho e, ai ăn hiếp e thì sao, ai bảo vệ cho em.

- Có em bảo vệ anh thì có.. thôi đừng làm như cha già già con gái đi lấy chồng vậy.

Hắn ta mà thông minh vậy sao, hơn cả anh Gia Hy hà, khó tin. Nhưng cái khó tin nhất là từ khó, Gia Hy ốm yếu lắm, đi học hay bị ăn hiếp, nhưng mỗi lần như vậy Gia Hy luôn có mặt để bảo vệ anh trai mình, anh em họ yêu thương nhau lắm. Chỉ có điều nó ko biết được là, hắn ra đi là vì... nó.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Có nên hay không nhen nhóm ngọn lửa lòng 1

Hắn đi cũng hơn 2 tháng rồi, nó thì vui nhất rồi, chỉ có bà chủ là buồn mãi thôi. Nó thấy bà ngồi ngắm ra ao cá, nó bụng cho bà đĩa trái cây.

- Bà chủ nhớ cậu 3 à

Bà nhìn nó, cười nhẹ.

- Um, nó từ bé đã ngang ngược, ko biết qua đó có lo được cho bản thân ko nữa.

- Chắc ko sao đâu bà.

- Um, con học hành sao rồi, theo kịp chương trình ko, Gia Hy dạy dễ hiểu ko?

- Dạ có bà.

- Ta hỏi này bây jo con đã được đi học, con muốn đến trường ko, hay con muốn thi đại học, hay con muốn học ngôn ngữ gì không?

- Dạ con muốn học ngoại ngữ, con muốn học tiếng anh, con muốn học tiếng trung. Mỗi lần xem phim con thấy họ hát hay quá.

Suy nghĩ của nó đơn giản chỉ thế, nhưng bà thì khác, bà muốn cho nó cơ hội bay xa hơn, nhưng còn phụ thuộc vào khả năng của nó nữa. Bà cho nó đi học, bà cho nó được ra ngoài, tự do đi lại.

- Ta cho con ra ngoài học nhé, ta sẽ mua xe cho con đi lại.

Nó xua tay lia lịa.

- Dạ ko bà ơi, con ko dám bà ơi, có anh Gia Hy dạy con đủ rồi.

- Con bé ngốc này, Gia Hy ko thể dành thời gian cho con mãi đâu. Con là con gái, con phải được tự do học hành con hiểu ko.

Vừa nói bà vừa vén tóc nó. Nó òa khóc, nó ôm lấy bà.

- Bà ơi con chỉ là 1 đứa ở sao bà lại đối xử tốt với con làm gì, om nghĩa của bà đối với cob nặng lắm, biết khi nào con trả được.

Bà xoa đầu nó, bà thấy mình trong nó.

.....

- Hường Dương, em được đi học ngoại ngữ hả, sướng nha.

- Dạ, anh Gia Hy, bà chủ cho em đi học đó a.

- Để mừng việc e đi học, a tặng cho e cái này, còn cái kia là mẹ anh đưa cho e.

Gia Hy nói và chỉ tay vào mớ túi xách đằng kia.

Nó mở món quà Gia Hy tặng, là 1 chiếc điện thoại loại mới. Mất nó trở ra, sờ sờ to kiểu mà khó khép lại.

- Ui anh ơi, e ko dám nhận.

- Nhận đi, tặng e mà.

Nói rồi anh lại xoa đầu nó, mỗi lần thế khiến tim nó lại đập nhộn nhịp. Chắc nó bị đau tim rồi, phải đi khám bác sỹ thôi.

.....

Sau 1 hồi chỉ dẫn thì nó tự nắm đó máy mò cho quen, nhưng ko phải vì có điện thoại mới mà nó vui thế, mà vì người tặng nó. Nhưng nó biết thân phận nó và thân phận Gia Hy quá khác nhau thì làm sao có được 1 cái kết khác. 15 tuổi, nó biết nhớ nhưng rồi sao, 15 tuổi nó biết ngưng ngưng vì ai đó rồi sao, 15 tuổi có nên hay ko nên nhen nhóm ngọn lửa lòng này?

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Có nên hay không nhen nhóm ngọn lửa lòng 2

Nó được bà chủ mua cho xe máy nhỏ, chỗ nó học gần trường anh Gia Hy nên anh hay cho nó kè xe, nhưng nó ngại lắm, nó sợ gần anh sẽ thích anh nhiều hơn thì biết phải làm sao. Nó tự đi 1 mình vậy đó, nó học cũng nhanh lắm nhé, nó đang tự hào về sự thông minh của nó lắm. Nay 3 tháng rồi nó mới thi xong đang định rủ anh Gia Hy đi ăn kem thì điện thoại nó rung.

- Hướng Dương em có đang đi học không, chờ anh về với. Xe anh cho bạn mượn rồi.

- À anh ơi anh đi ăn kem với em ko, em thi xong đang định đi ăn kem đây.

- Ok qua chờ anh.

Nó ngoài đi học, nó còn làm phụ việc nhà nên bà chủ vẫn trả lương cho nó. Nó vẫn có khoản tiền nhỏ lo chi phí vặt.

Gia Hy đeo nó trên cái xe máy màu vàng nhạt, cái loại xe mà theo nó là kute phonmai que. Ko phải lần đầu tiên nó được đi cùng anh, nhưng là lần đầu tiên nó được ngồi sau anh, mùi nước hoa quyền rũ của anh cứ theo gió chui vào mũi nó, nó cứ hít lấy hít để.

Anh dừng lại trước quán kem mà 2 người hay ăn, như thường lệ nó ăn kem dâu và anh ăn socola, hai vị khác nhau để được ăn kè của nhau, ăn xong lại rủ nhau đi siêu thị, họ cũng chẳng mua gì đâu, đi chơi thăm thú mà thôi.

Đang đi về thì bỗng mưa to xối xả, họ kiếm ngay 1 chỗ phi vào núp, vậy thôi chứ cũng khiến họ ướt rồi. Anh lấy tay lau mưa trên mặt nó, vén tóc ướt của nó. A xoa tay mình cho ấm rồi xoa tay cho nó, nó được dầm đứng nép vào người anh, mưa lạnh là thế nhưng lòng nó ấm lắm. Âm đến nỗi mặt nó đỏ hồng lên. Nó chỉ mong mưa ơi đứng tạm.

.....

- 2 đứa này đi đâu mà ướt vậy nè, mau thay đồ đi con.

- Dạ con ko sao đâu mẹ... ắc xì.

- Oi, ko sao của con đó.

2 người họ chào bà rồi ai về phòng nấy. Nó tắm rửa thay đồ xong, xuống nấu 2 ly nước gừng cho thêm lát chanh mang lên phòng của Gia Hy. Đập vào mắt nó là cơ thể săn chắc của 1 chàng trai 20 tuổi, nó lúc đó chỉ muốn độn thổ lun cho rồi.

- Anh uống nước này đi cho khỏi cảm nghe.

- Oi cảm ơn e.

Gia Hy lại xoa đầu nó. Nó và Gia Hy cùng uống.

- Hướng Dương e học tiếng trung cho giỏi đi, sah này anh cho em đi Trung Quốc chơi, gia tộc tổ anh bên đó rộng lớn lắm.

Nó cười. 2 người nói chuyện với nhau thân thiết lắm, bà Như Hoa vô tình nghe thấy chuyện 2 người, bà chỉ cười thôi.

Nó bây giờ chỉ mong 1 mình thích anh thế thôi, nó tự nhen lên ngọn lửa lòng nó, ko cần anh biết, chỉ mình nó thấy hạnh phúc là được.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Gia Khang trở về

Đang ngồi ngắm mình trong gương, đánh tí son. Nay nó mang bộ váy hoa màu xanh nhé, trông nó xinh cực. Nó ko còn là cô bé nữa, nó 18 tuổi rồi, cái tuổi đẹp lắm, cái tuổi đáng mơ mộng lắm, cái tuổi dễ... hôn dỗi lắm. Nó phồng phao lắm, vòng eo ra vòng đó nhé.

Phải nói là nó khá xinh, nó có cái duyên đậm thắm dịu dàng lắm. Nay nó được đi xem phim với Gia Hy, nó muốn mình xinh đẹp một chút.

- Xinh thế, cho anh nào ngắm à.

- Anh này

Nó vỗ vào lưng Gia Hy, Gia Hy theo thói quen xoa đầu nó.

- Anh này người ta mới buộc tóc.

- Buộc làm gì, thả ra xinh hơn.

Anh nắm buộc tóc nó tháo ra, đúng thật,nó rất xinh lun.

Bà Như Hoa biết nó thích Gia Hy nhưng bà ko ủng hộ cũng ko phản đối gì hết. Bà biết duyên phận do trời.

Đi xem phim nó được choàng tay anh, nhiều người lầm tưởng nó với anh là 1 cặp, nó thích lắm.

.....

Trong nhà nghe tiếng nói cười rôm rả, mở cửa bước vào. Mắt nó xém ko còn nhận ra nữa, người thanh niên ngồi kia là... Gia Khang. Gia Khang thay đổi nhiều quá, chẳng chặc nhiều lắm.Gia Hy chạy ngay đến kia.

- Thằng quý về lúc nào sao ko nói anh 2 ra đón.

- Tạo bất ngờ cho mọi người mà.

Rồi họ nói chuyện vui vẻ, quên lun sự hiện diện của nó.

.....

Gia Khang về vài tháng rồi nhưng chưa nói nó 1 câu gì, cũng ko hành hạ nó nữa, thậm chí là ko nhìn nó nữa. Nó cũng ko thèm nhìn tới Gia Khang, cứ nghĩ chuyện vài năm trước khiến nó tức điên.

.....

- Vú Năm nhớ chuyện hầm rượu mấy năm trước ko.

Chú Thân làm phòng máy vừa ăn vừa tâm sự với bà vú. Vú cũng đang bận rộn lắm nhưng cũng nghe chú nói.

- Hồi đó, con đau bụng quá mà anh Hạo chưa lên kịp, con thấy ai mở cửa hầm rượu nên con khóa lại.
- Trời ơi, chú làm đây là ầu quá, chú phải hỏi trong đó có ai ko chứ, may ko hại chết cô Hường Dương rồi.
- Con biết con sai rồi, bừa đó sợ quá nên con xóa đoạn camera rồi.
- Chú là chú phải xin lỗi cô Hường Dương đi nghe ko
- Con sợ.

Lời họ nói làm Hường Dương vô tình nghe được, làm rớt mớ hoa mới hái định đem lên phòng bà chủ. Nó chạy đi, thật ra người phải đi xin lỗi là nó mới phải. Nếu ko có hấn thì nó chết mất rồi, nhưng ko do hấn thì làm sao nó vào đó chứ.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 17: Đán đo

Hấn lại đi ngang qua nó, nó muốn kéo hấn lại xin lỗi hấn, nhưng nó lại ko mở miệng được. Lúc trước nó đã chửi hấn thậm tệ thế nào mà. Nhưng chuyện nó ko sai thì sao phải xin lỗi. Suy nghĩ dần do mãi rồi nó cũng quyết định liều.

Nó chạy theo nắm tay hấn lại, kéo hấn ra ngoài vườn. Hấn cũng bất ngờ vì bị kéo ngược, nhưng cũng đi theo nó.

- Tôi... tôi xin lỗi cậu.

Hấn vòng tay, chau mày.

- Chuyện gì.

- Chuyện hầm rượu, tôi đã nghĩ là cậu làm, nhưng hôm nay tôi mới biết thủ phạm là ai, tôi xin lỗi và cảm ơn cậu cứu tôi. Nhưng cậu cũng phải xin lỗi tôi đi.

- Xin lỗi cô? Sao tôi phải làm thế

- Vì cậu lúc đó biểu tôi xuống hầm rượu nên tôi mới bị thế.

Hấn trợn mắt.

- Cái gì, nè cô, cô là người làm nhà tôi, tôi ko sai cô thì tôi tự đi lấy à.

Ờ há, quên mất nó là người làm mà, ko lẽ để chủ nhà tự đi lấy ư, xấu hổ quá đi mất, nó cúi đầu, bặm môi.

- Tôi thật sự xin lỗi cậu.

- Nói nhỏ quá ko nghe

- Tôi xin lỗi cậu

- Ko nghe, tôi già rồi.

Bực mình nó kéo cổ áo hấn xuống hét thật to vào lỗ tai hấn, rồi chạy mất.

- Tôi xin lỗi cậu.

Hấn xoa xoa lỗ tai, mặt đỏ bừng. Nhưng nó có để ý ko trong cách xưng hô với nó đã khác rồi.

Thực ra đi du học nhưng hấn vẫn nhớ nó, hấn ko biết từ bao giờ hấn để ý đến nó, hấn biết chắc hấn có vấn đề rồi. Hấn về để xác minh nó trong lòng hấn tồn tại bao nhiêu %.

Hấn bây giờ lâu lâu vẫn nói chuyện với nó, nó cũng vậy ko còn ghét hấn nữa, cuộc sống lại đi vào quỹ đạo rồi. Nó 18 tuổi và hấn 20 tuổi

.....

- Alo mẹ à, con đây. Mẹ sao vậy, sao lại khóc.

- Con ơi, anh con.. anh con bị ngã từ trên cao xuống... nó... nó chắc ko qua được mất.

Bà Ba Lai cũng biết điện cho nó là giải pháp cuối cùng rồi, bà cũng biết nó đã hy sinh vì nhà bà 1 lần rồi, bà cũng biết nó làm cho nhà người ta thì làm gì có tiền, nhưng bà hết cách rồi, đưa con trai duy nhất còn nguyên vẹn của bà.

- Mẹ à, anh con bị gì nặng ko mẹ, mẹ bình tĩnh đừng khóc nữa nha mẹ.

- Nó bị dập phổi, bể xương chậu, người ta bảo phẫu thuật phải hơn 100 triệu, mẹ biết làm thế nào hả con..

Ko phải bây jo bà mới điện thoại cho nó, bà bình thường cũng hay hỏi han nó lắm, bà cũng yêu nó nhiều lắm. Hể có ai đi sai gòn, bà cũng gọi quà cho nó, có khi là ngô, có khi là dưa, cũng có khi là ổi trong vườn nhà bà. Bà nghèo lắm chỉ cho nó được những thứ quê mùa rẻ tiền thôi, nhưng đối với nó là bao la tình cảm của mẹ.

- Mẹ ơi ko sao nha, để con nghĩ cách nha mẹ.

Cúp máy rồi nó nghĩ ngay và chạy đi tìm bà chủ, nhưng bước chân nó giống như bị aj rị lại. Ko được, bà chủ đã giúp nó rồi, nó ko thể phiền bà thêm nữa. Đứng rồi đi tìm anh Gia Hy, nó ngoảnh chân đi nhưng lại dừng lại. Nó biết làm sao bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)**Net.

Chương 18: Hy sinh thân phận

Phải rồi, nó có 1 chiếc vòng ngọc. Nó chạy về phòng lục trong tủ áo quần của nó, lấy ra 1 chiếc hộp, trong đó có chiếc vòng bằng ngọc, cái này có lẽ giúp được nó, nghĩ vậy nó định chạy đi bán nhưng nó cũng khựng lại nhìn chiếc vòng, bán rồi thì nó sẽ ko còn được gặp lại cha mẹ nó nữa, chỉ có chiếc vòng này mới nói lên được thân phận nó. Nhưng nếu ko bán thì tiền đâu nó giúp mẹ nó bây jo. Nó khóc cho thân phận nó, chiếc vòng đã theo nó 18 năm rồi nhưng có ai nhận nó về đâu. Nó nhìn kỹ chiếc vòng lần cuối, đây thật sự là lần đầu tiên nó nhìn kỹ chiếc vòng, ở bên trong cái vòng sao có gì lạ lắm, có hình chim phượng hoàng, ngay đuôi phượng hoàng có cái gì đoá, nó cạy cái nắp thì có viên đá màu đỏ rớt ra. Cái gì đây nhì, nó nhìn viên đá rồi bỏ vào hộp cất.

.....

Đang ngồi ngó qua bên kia đường mặc cho lũ bạn nói đủ thứ chuyện, Gia Khang thấy nó đứng lấp ló trước tiệm cầm đồ. Hấn nhú mày, con nhỏ này làm gì đến đây vậy.

Hấn vẫn chú ý quan sát, một hồi thấy nó đi ra nhanh lắm. Hấn cũng đi theo nhưng ko thấy nó đâu.

- Ông chủ, cô gái vừa rồi vào đây làm gì.

- Chào quý khách, cô gái lúc nãy đến đây bán 1 chiếc vòng.

- Vòng? Vòng gì? Tôi muốn xem.

Đó là 1 chiếc vòng thạch anh, loại thạch anh hiếm thấy, được mài công phu, nhưng cái lạ ở đây là sao nó có biểu tượng phượng hoàng, loại biểu tượng chỉ gia tộc hấn mới có được.

Tại sao con nhỏ đó lại có chiếc vòng này.

.....

- Alo mẹ ơi, con gọi tiền về cho mẹ rồi, mẹ xem người ta mang đến cho mẹ nha.

- Mẹ cảm ơn con... cảm ơn con rất nhiều, mẹ ko biết bao giờ mới trả được cái ơn này với con.

- Ko mẹ ơi mẹ đừng nói thế mẹ ơi. Mẹ lo chạy chữa bệnh tình cho anh 2, số còn dư mẹ sửa lại nhà nha mẹ. Nhà mình mùa mưa dột lắm, con thấy chỗ mẹ nằm hay ướt mưa lắm.

- Ko, ko mẹ ko dám nhận đâu, mẹ chỉ xin con đủ tiền chạy chữa cho anh 2 thôi, mẹ ko dám nhận nữa đâu.

- Mẹ ơi, con là con gái của mẹ, con làm gì được cho mẹ thì con làm, mẹ đừng khóc nữa nhé.

Nó nhớ lúc nó ốm, mẹ nó ôm nó vào lòng, hát ru cho nó, bón cháo cho nó, thức đêm thức hôm vì sợ nó sốt, rồi có lúc nó sốt cao thiệt, mẹ với ba nó bông nó chạy trong mưa đi tìm thầy thuốc. Ôn cha mẹ sâu nặng lắm. Công sinh ko bằng công dưỡng.

Nhưng có điều nó ko ngờ là chiếc vòng của nó lại bán được giá cao như vậy. Nó chỉ đề lại 1 ít lúc nó cần dùng.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vòng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Nhận hay ko nhận

Cuộc sống của nó trôi qua bình yên lắm, nay nó 20 tuổi rồi, nó học được 2 loại ngôn ngữ, nó học được máy vi tính, rồi nó sẽ xin bà đi làm. Có tiền nó sẽ trả cho bà.

- Tặng em nè.

Nó đang miễn man nghĩ về việc nó sẽ xin làm, Gia Hy đưa đến trước mặt nó 1 món quà. Gì vậy nhỉ, sao nó được nhận quà.

- Ngốc, ko lẽ sinh nhật mình mà e cũng ko nhớ.

- Dạ???

Đúng rồi hôm nay sinh nhật của nó mà. Nó tháo nhẹ nhàng chiếc nơ để mở quà ra, nhưng hầu như những món quà của Gia Hy tặng nó đều rất trân trọng.

- Thích ko.

- Dạ có, đẹp lắm a.

- Để a đeo cho e.

Gia Hy cúi sát vào người nó, đeo cho nó sợi dây chuyền có hình hoa hướng dương. Hồi thơ của Gia Hy phá vào tai nó.Gần quá, gần quá rồi, làm cho nó ngượng ngùng quá, má nó đỏ hồng. Tim nó rộn ràng.

- Đẹp đó.

Nói rồi Gia Hy lại xoa đầu nó, hỏi nó sinh nhật muốn đi đâu, anh mời.

.....

Từ lâu rồi họ xem nó như người trong nhà, nên bữa cơm của gia đình họ có thêm nó.

- Hướng Dương, ta có 1 món quà dành cho con.

- Dạ ko đâu bà chủ, bà chủ cho con nhiều quá rồi ạ.

- Ta cho con thêm 1 món quà nữa. Ta, ta muốn nhận con làm con gái.

Nó sững sốt.

- Bà, bà muốn nhận con sao.

- Đúng vậy. Con có đồng ý ko.

- Dạ con... con..

Gia Hy chen ngang, đồng ý đi em, anh lại có thêm em gái nhỏ.

Câu từ chối của Gia Khang lại ko làm nó đau lòng bằng câu đồng ý của Gia Hy. Thực ra anh ấy chỉ xem nó là em gái nhỏ thôi sao. Nó cuối gằm mặt buồn bã. Bà Như Hoa cũng chỉ muốn thử xem phản ứng của 2 thằng con trai bà như thế nào.

Bữa ăn kết thúc, nó về phòng nằm cuộn mình trong chăn, nó suy nghĩ mãi về câu nói của Gia Hy. Bao nhiêu tình cảm bấy lâu nay nó chỉ dành cho Gia Hy, nó chỉ hy vọng Gia Hy nghĩ về nó 1 chút. Nhưng anh chỉ xem nó là em gái, chỉ là em gái thôi.

Còn cái người đang đứng trước phòng nó có vẻ hên hên, chắc bần lắm rồi chỉ, vỡ mộn mà.

.....

Nó một mối quá chẳng muốn làm gì, lại ra ngồi ngay bên cạnh hồ cá, nhìn đàn cá tung tăng bơi lội, trong đầu nó trống rỗng, cứ thả hồn theo ao cá.

- Làm gì như người thất tình vậy.

Nó lườm lên nhìn Gia Khang, lúc nào rồi mà còn moi tâm can của nó ra. Lườm vậy thôi chứ nó cũng ko buồn nói chuyện với ai hết.

- Cô nên chọn người khác đi, người nào mà quan tâm cô, yêu thương cô ấy.

Biết ngay mà, nó nghĩ hẳn sợ nó làm chị dâu hẳn đây mà. Nó cũng ko thèm nói chuyện với hẳn.

Hắn móc trong túi ra 1 cái lắc tay định tặng cho nó nhưng lại thôi, lại cất vào túi. Hắn cũng ở đó ngồi nhìn nó buồn miên man.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hoàng Bảo Lam là ai

Chỉ là lời nói có thêm em gái của Gia Hy cũng làm nó bùn mấy tháng trời, những lúc nó ngồi 1 mình thì cũng có người chịu khó ngồi gần đầu đó. Nhưng nó ko từ bỏ đâu, nhất định nó phải nói cho Gia Hy biết tâm tư của nó.

Ngồi trong phòng khách mấy con người nói chuyện vui vẻ với nhau thì cánh cửa bật ra như muốn bay lun. 1 cô gái cao ráo, body chuẩn, mang váy ôm màu đỏ, tóc nhuộm, đeo kính đen, mang đôi boots đen cao lên trên gối. Ai vậy, là ai sao lại xuất hiện 1 cách tự nhiên thế này. Cô gái đó tháo mất kính tiến thẳng về chỗ nó ngồi, nắm cổ áo Gia Hy sát lại, đặt lên môi anh 1 nụ hôn sâu.

- Gia Hy, em nhớ anh quá.

Vấn đề là Gia Hy ko từ chối, anh đưa tay ra ôm lấy eo cô gái kéo vào lòng.

Nó thấy tim nó đau lắm, giống ai bóp nghẹt vậy, nó muốn xông vào đẩy cô gái kia ra, sao lại dám ôm và hôn Gia Hy của nó, nếu Gia Hy ko ôm cô gái kia lại, nó đã làm thế rồi.

- Về rồi à, Hoàng Bảo Lam.

.....

- Đánh nó, đánh nó đi..

- Đứng lại, đứra nào dám đụng đến anh Gia Hy của ta.

1 đứa con gái, mắt to tròn xoe, 1 bên lúm đồng tiền húng hỏ chạy tới, tay cầm theo cục đá nhỏ.

- Chạy thôi tụi bay, con nhỏ bà chằn tới đó..

Bảo Lam, Gia Hy, Gia Khang là bạn thanh mai trúc mã. Bố Bảo Lam lại là bạn thân của Triệu Thế Vinh. Từ lúc mẹ cô ấy mất, bố lấy thêm vợ 2, tính cách cô trở nên mạnh mẽ hơn.

10 tuổi Hoàng Bảo Lam theo bà ngoại qua nước ngoài sống, cô ấy và Gia Hy luôn giữ liên lạc với nhau, có lúc Gia Hy chạy qua đó để thăm cô ấy.

.....

- Em về lúc nào sao ko nói anh ra đón.

- Em muốn dành cho anh bất ngờ mà.

Nói rồi cô ấy lại hôn Gia Hy. Nó đi ra ngoài, đầu óc trống rỗng. Tim chảy máu, ko phải vì Gia Hy có lỗi với nó, mà vì nó đặt tình cảm quá nhiều vào người ta. Giờ nó mới biết từ trước đến nay Gia Hy chỉ xem nó như em gái, thực ra trong tim anh ấy có hình bóng khác rồi.

Hắn cũng ra ngoài nhường ko gian cho 2 người họ. Hắn đi loay quanh tìm nó. Nó ngồi bó gối dưới gốc cây mà khóc. Hắn dựa vào gốc cây sau nghe nó khóc, hẳn muốn chạy lại ôm nó vào lòng, nó khóc, hẳn đau lòng. Dưới tán cây, 2 con người nhìn về 2 hướng khác nhau, gió vẫn thổi hiu hiu rung nhẹ cây lá.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tâm tư phơi bày

Ngày nào cô ta cũng qua nhà Gia Hy, ăn mặc thì sexy, nhìn chương mắt lắm. Nhưng Gia Hy lại ko nói gì, nó chưa bao giờ nghĩ 1 con người Gia Hy lại có 1 cô người yêu như thế.

Bảo Lam ngồi chễm chệ trên ghế sofa đó, nó đặt ly nước cam cho cô ấy rồi bỏ đi.

- Nè cô gái, em tên là Hường Dương sao, em bao nhiêu tuổi.

Nó tò ra khó chịu với Bảo Lam.

- Chỉ hỏi tuổi em làm gì.

- C hay nghe Gia Hy kể về e, Gia Hy xem em như em gái, nên chị cũng xem em như em gái.

- Ai mà thêm làm em gái của mấy người.

Nói rồi nó bỏ chạy đi.

- Đúng là tâm tư của những kẻ đang yêu.

Nói rồi Bảo Lam nhắm nháp ly nước cam trên bàn.

.....

Nó vừa đi vừa tò ra bực mình, nhưng nghĩ lại thân phận nó có gì mà so sánh được với người ta. Nhìn lại thì nó đang đứng ngay hẻm rượu, nó vào lấy 1 chai rượu rồi đi tìm Gia Khang.

Nó đặt mạnh chai rượu lên bàn, hẳn bỏ giờ quyền sách đang đọc nhủ mày nhìn nó.

- Lại gi nữa đây.

- Tôi... tôi hôm nay muốn uống thật say.

- Tôi biết tình cảm cô dành cho Gia Hy nhưng chắc 2 người ko đc đâu.

Nó ko trả lời, nó tu ngay 1 ly rượu. Đây là lần đầu tiên nó uống rượu, đáng quá. Thứ đáng như thế này mà sao người ta lại hay uống nhì. Chắc có lẽ rượu đáng ko bằng lòng nó bây giờ. Hẳn ko cần nó, hẳn cũng uống cùng nó. Nhìn nó say sưa với men rượu.

- Tôi nói cho cậu biết... tôi thích anh Gia Hy lắm, rất thích, thích từ lâu lắm rồi.

- Tôi biết.

- Nhưng thân phận tôi là 1 đứa ờ, làm sao xứng với người ta.

- Tôi biết.

- Cậu làm sao mà biết được chứ, người như cậu có yêu đơn phương ai mà biết đau khổ chứ.

Nói rồi nó gục xuống bàn. Hần đỡ nó dậy, bế nó lên, nhẹ nhàng nâng niu như 1 nàng công chúa.

- Vậy em có hiểu được tình cảm tôi dành cho em ko.

Nói rồi, hắn đặt 1 nụ hôn nhẹ lên trán nó, nó miễn man chẳng biết gì.

....

Đầu đầu quá, sao nó lại đau đầu thế này. À, nó nhớ ra hôm qua nó uống rượu, giờ đầu đau như búa bổ. Xin hứa với lòng lần sau nó ko uống nữa. Ủa, mà ai đưa nó về phòng thế này.

- Alo, tao nghe.

- 2 ngày nữa lớp mình đi du lịch sa pa đó, mày đi ko.

- ời, tao đi, mày đăng ký dùm tao..

- ok.

Chắc có lẽ đi chơi xa 1 chuyến giúp nó thành thoi hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Sự cố

Cảm ơn cậu bữa trước uống rượu cùng tôi.

- Ko có gì, lâu lâu tôi làm cái thùng rác cho người ta đổ rác ỷ mà.

Nó lườm hắn.

- Một túi đi sapa túi sẽ mua quà cho cậu.

- Đi làm gì.

- Lớp tôi tổ chức đi chơi.

- Ờ.

....

Đây là sapa sao, lạnh quá, tuyết trắng quá. Nó và Thu Phương được ở chung phòng. Thu Phương là bạn thân của nó từ khi nó học lớp tiếng anh này. Nhà Thu Phương cũng nghèo lắm, cũng ráng đầu tư cho con để đỡ vất vả trong cuộc sống. Tụi nó đến nơi thì cũng tối rồi, nó quán mấy lớp mền mà vẫn lạnh. Nó nhìn ra cửa sổ khách sạn mờ ảo quá chẳng thấy gì.

Hôm sau trời lại ngưng tuyết hơn, tụi nó chạy chơi xung quanh ngắm cảnh chụp hình, tối đến thì ngồi bên bếp lửa nướng đồ ăn, hát hò các kiểu. Đúng là chỉ có lũ bạn quý sử mới giúp nó vui lên được.

Chỉ có ngày hôm nay nữa thôi nó lại về lại Sài Gòn rồi. ủa sọi đây chuyện nó đau rồi, nó tìm mãi, tìm mãi trong phòng nhưng ko thấy, nó lục tung đồ đạc lên nhưng ko thấy. Hay là rơi mất ngoài kia rồi. Nó vội vàng mang áo khoác chạy ra ngoài kia tìm, sọi đây chuyện anh Gia Hy tặng nó, món quà từ người nó yêu thương.

Sao tuyết ở đây rồi đây quá, nó lạnh quá ko thấy đường gì nữa, nó lè lét trên tuyết tới những nơi nó đã đi qua. Tuyết rơi nhiều quá như muốn che lấp thân hình bé nhỏ của nó, lạnh quá, nó ko đi nổi nữa. Bàn tay nào đó bắt ngờ nắm lấy tay nó, lôi nó lại, ôm nó vào lòng. Sao... sao lại là Gia Khang, hắn ta, hắn ta đến đây làm gì.

- Cô bị ngốc ak, trời này mà dám ra ngoài. Tôi ko hỏi bạn cô chắc cô chết rồi đó.

- Ai cần anh lo cho tôi.

- Ơi, tôi bị điên nên mới lo cho cô đó, đi về.

- Ko, tôi chưa tìm được nên chưa về.

- Về đi, tôi sẽ tặng cô 100 cái.

- Tôi ko cần quà của a.

- Vậy cô muốn chết ở đây à, ba mẹ cô cô cũng ko cần nữa à.

Nó chột dạ về lời nói của hắn, nó theo hắn về, tuyết rơi dày thế này biết phải làm sao đây. 2 con người trong tuyết sao nhỏ bé quá, bám víu vào nhau, lẻ từng bước nhỏ.

Rầm..!

Cánh cây to vừa lao xuống, nặng quá, nó thấy nặng quá. Nhưng nó ko sao, tấm thân hắn đang đè lên nó. Nó đẩy hắn ra, nó biết hắn vừa đỡ cú đó cho nó. Ủa, màu đỏ, sao tuyết lại có màu đỏ chứ, là máu. Nó lật đặt đỡ Gia Khang lên, máu từ chỗ cánh tay Gia Khang đang chảy ra rất nhiều, nhìn vết rách cũng rất sâu.

- Cậu 3 ời, cậu 3 mau tỉnh lại đi cậu, cậu đừng làm tôi sợ mà.

Có ai ko, cứu với, cứu chúng tôi với. Tiếng la hét thất thanh của nó trong tuyết sao nhỏ bé quá.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Mang on

Thu Phuong về ko thấy nó đâu mới lật đật đi tìm, nhân viên khách sạn nói nó mới đi ra ngoài. Thu Phuong hét lên

- Trời thế này mà sao dám để khách đi ra ngoài chứ hả.

- Do cô ấy cổ tôi ko giữ đc.

- Mau tìm đội cứu hộ theo tôi.

.....

Lạnh quá, có ai ko vậy, mau cứu chúng tôi với. Nó ngồi đó ôm lấy hân, hân gần như bất tỉnh rồi. Nếu như nó quá cố chấp thì có lẽ sẽ ko xảy ra cơ sự ngày hôm nay.

- Cậu 3, cậu 3... cậu đừng ngủ mà, cậu phải tỉnh nghe cậu.

Nó khóc, nước mắt nó lăn ra thì giống như đóng băng vậy.

Đằng xa kia có ánh đèn rọi tới.

- Mau tới đây, mau tới đây cứu chúng tôi với.

Họ chạy đến mang theo băng ca, túi cứu thương. Hân bắt đầu mơ màng rồi.

.....

- Chúng tôi đã xử lý vết thương rồi nhưng mất máu khá nhiều, máu ở đây chỉ cầm cự được 3h, buộc phải tìm máu gấp. Máu cậu ấy là máu B+.

- Cảm ơn bác sĩ.

Máu B+, phải tìm đâu ra đây, nhóm người ở khách sạn, có lẽ sẽ có người có.

Khách sạn ở ở nhỏ quá, cộng nhóm người của nó thì hơn 15 người. Những người có nhóm máu B+ thì lại bị mất bệnh khác không thể truyền máu được. Biết làm sao bây giờ thật là khó nghĩ. Nó nghĩ ngay đến Gia Hy. Nó thông báo tình hình cho Gia Hy biết, bên nó bây giờ bay về Hà Nội, Gia Hy sẽ mang máu đến. Sau hơn 2h chạy ra đến bệnh viện, Gia Hy và Bảo Lam đã có mặt ở đó. Người tiếp máu cho hân là Bảo Lam.

Nó mệt mỏi quá, nó cũng ngời lại, nó ngồi xuống đất dựa vào tường. Gia Hy cầm tay nó an ủi.

- Ko sao đâu, Gia Khang sẽ ko sao đâu.

Nó khóc, khóc to lắm,như 1 đứa trẻ.

- Em xin lỗi, tất cả là do em, em xin lỗi.

Gia Hy ôm nó vào lòng, dỗ dành nó, nó khóc, nó mệt lã, nó ngất đi. Lúc tỉnh dậy đã thấy Gia Hy và Bảo Lam ở đó. Bảo Lam đỡ nó dậy.

- Em khỏe hơn chưa.

- Em ko sao, e cảm ơn mọi người, cảm ơn chị đã truyền máu cho cậu ấy. Cậu 3 sao rồi ạ

- Gia Khang ko sao rồi.

- Em. em phải đi thăm cậu ấy.

....

Hân nằm đó bất động, mắt nhắm nghiền, hơi thở đều đều. Nó lại gần, ngồi xuống bên cạnh hân.

- Cậu 3 ơi, cậu ko sao đâu cậu ạ, anh Gia Hy bảo cậu ko sao rồi. Tôi cảm ơn cậu nhiều lắm, cậu đã 2 lần cứu sống tôi. Nhưng tại sao mỗi lần tôi gặp nạn cậu lại xuất hiện vậy. Cậu làm thế tôi lại phải mang thêm ơn cậu rồi.

Hân nằm đó, hân nghe hết những lời nó nói, bữa đó hân lo cho nó, hân cũng rủ bạn đi cùng, cũng ở cùng khách sạn với nó. Nếu ko giờ này ko biết tính sao.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Bạn thân

Họ trở về nhà, vết thương trên tay hân còn đau lắm, bác sĩ bảo cả tháng mới lành được. Mọi việc sinh hoạt của hân nó đều làm hết, nó chuyển vô phòng hân, kê thêm 1 cái giường nhỏ trong đó. Trừ việc vệ sinh tắm rửa của hân thì nó làm hết. Hân thì thích lắm rồi, cứ phải rên la kêu đau lên là nó hoảng ngay. Hân thì thích lắm rồi, nó ở đó ngày trước mất hân cả ngày tha hồ ngắm. Nói vậy thôi chứ chăm sóc người khác mệt mún xui, nhất là cái người hay sai vặt như hân. Ko biết kiếp trước nó nợ gì hân đấy.

- Cậu 3... mời cậu ăn nhé.

Nó đỡ Gia Hy dựa vào thành giường, rồi lấy bát mỹ vừa thổi vừa đút cho hân.

- Nóng.

- Nóng đâu, tôi thử rồi mà.

- Ko tin cô ăn thử xem.

Nó ngáy thò lưỡi nó ăn thử thật, ấy chà, ngon quá, đúng là mỹ vú Năm nẫu. Hân cười đều đều.

- Ko nóng cậu à, để tôi lấy đũa khác nhé, chờ tôi tí.

- Ko cần đâu, tôi ko chê cô ở ở dơ là được.

Nó lườm hân, nói vậy thì để nó đi lấy đũa khác cho xong.

.....

- Cô Hường Dương ơi bạn cô tìm nè.

- Bạn?

Nó để hân đó chạy xuống nhà. Hân thấy hồi lâu nó chưa lên hân cũng hé cửa nhìn xuống lầu, con nhỏ đó có bạn khi nào vậy ta.

- Thu Phương cảm ơn cậu lúc đó đã giúp mình

- Có gì đâu, mình là bạn thân của nhau mà, hoạn nạn phải giúp nhau chứ.

- Chờ tí tớ đi lấy nước cho cậu nhé.

Lần đầu tiên Thu Phương đến đầu, nó tuy lâu như vậy nhưng chưa dẫn ai về đây bao giờ. Vì cơ bản nó chỉ là đứa ở thôi mà. Thu Phương ngoảnh quanh nhà, nhà to và đẹp quá, trang trí toàn những món mắc tiền. Thu Phương nhìn thấy Gia Khang thì ngại lắm, mặt đỏ lên cúi đầu chào. Vì biết Thu Phương cứu mình nên Gia Khang cũng cúi đầu chào lại và đi vào trong.

- Nè, cậu uống nước đi.

- Tớ cảm ơn, nhà này là của tập đoàn họ Triệu đó chèn ơi, 2 cậu con trai của Triệu gia đẹp trai hết nấc.

Nó cười đau khổ.

- Thì tớ nói rồi, tớ là người làm mà. Cậu có để ý thì nhà này ra, 1 người thì bông có chủ rồi, còn 1 người thì khó ưa, tính tình kỳ quái.

- Vậy sao.

Họ nói chuyện thêm 1 lúc nữa rồi Thu Phương mới về.

.....

- Cô để tôi đổi thể này à, tôi mỹ nữ rồi kia.

Chết cha nó quên là đang cho cậu chủ ăn. Nó lật đật định đi xuống lấy cái khác..

- Vừa rồi là bạn cô à, cái người đã cứu tôi hôm trước.

- Đúng rồi cậu ơi.

- Nè, sao suốt ngày gọi tôi bằng cậu.

- Ko lẽ gọi bằng chú, chú Gia Khang ơi, chắc tôi gọi cậu bằng chú cho hợp nha. Hay thích gọi bằng thím

- Nè, cái con nhỏ này.

Hắn cứ động mạnh nên tay đau quá, hắn nhủu mấy lại.

Nó mặt tái nhợt nên chạy lại xem, nó thối thối chỗ vết đau. Hắn nhìn nó âu yếm lắm.

- Tôi cho phép gọi tôi là Gia Khang.

Nó nhìn hắn sững người. Gọi bằng gì thì có quan trọng ko ta.

.....

Thu Phương xinh đẹp lắm, nét đẹp của cô là kiều sa, sắc sảo. Nếu được chung diện lên thì sợ là tiểu thư nhà giàu cũng khó bì. Không phải cô ta chưa có người yêu, mà tại vì cô chưa thấy ai xứng với mình. Nhà giàu có, nhà nghèo có, đại gia có mà tiểu gia cũng có, người có bằng cấp chức vụ cũng có, cô chỉ thấy họ đến với cô vì chút nhan sắc và vì... thân hình phổng phao của cô. Cô thấy họ thật tâm thương, cô chơi thân với nó vì nhan sắc của nó ko bằng cô, vì nó còn nghèo hơn cô nên nó ko thể khinh cô được, và vì... nó ngốc và thật thà quá. Cô kệ, bên cạnh nó cô thấy mình an toàn, bên cạnh nó cô thấy mình to lớn lắm.

Nay Thu Phương hay đến nhà nó ở chơi lắm, nay làm món này, ngày kia làm món khác. Mỗi lần đến chơi cô cũng chỉ gặp được nó, anh Gia Hy, chị Bảo Lam nhưng người khác thì cô ko thể gặp được.

.....

- Mai tớ phải đưa cậu 3 đi viện nè, lay trời cho hắn hết đau cho rồi, tớ mệt quá.

Thu Phương đang mãi mê nhìn vào hướng khác, ko nghe thấy lời nó nói. Nó lay mãi.

- Nè cậu nhìn đi đâu vậy, nè Thu Phương.

- À tớ đây. Cậu nói gì.

- Trời sợ cậu đó,tớ nói mai tớ đưa cậu 3 đi khám bệnh.

- Vậy à, tớ cũng mong cậu ấy hết bệnh, tớ thấy cậu vất vả quá.

- Thát lun, hắn xoay tớ như chong chóng ak.

- Mai cậu đi bệnh viện nào, mấy jò.

- Chắc bệnh viện A, khoảng 10h.

- À,ra vậy.

Thu Phương lại nhìn đi chỗ khác.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Đối tượng

- Nè, cô vút ân nhân của mình đây hà.

Nó bị gọi giật ngược.

- Cậu 3 nè, cậu đau tay chứ có đau chân đâu.

- Nè, cái con nhỏ kia.

- Đây đây, tôi sẽ đưa cậu vào trong.

À thế đó, hắn thích sai khiến nó lắm, thích ờ gần nó lắm. Nó để hắn ngồi đó, rồi đi lấy giấy khảm cho hắn. Hắn ko thích đâu, ngồi đây 1 mình người ta cứ dòm ngó hắn, căn bản vì hắn đẹp trai quá mà.

- Aaaa, con nhỏ kia đi sao ko nhìn hà.

Hắn ôm cái tay, quất vào đối tượng vừa đụng vào hắn. Cô gái ấy xin lỗi rồi rít.

- A, cậu 3, cậu ko nhận ra em sao?

- Cô là ai.

- Là em nè, Thu Phương, bạn của Hướng Dương, đêm ở sapa đó em đã gọi người tìm 2 người.

À, thì ra là ân nhân chứ người khác đừng hòng hấn nói chuyện, chứ người khác là hấn quát cho banh cái bệnh viện rồi.Cô ngồi lại sát bên hấn, hỏi han.

- Hướng Dương đâu mà để cậu ngồi đây vậy.

- À, nó đi lấy giấy khám rồi.

- Cậu còn đau ko

- À cảm ơn cô, tôi đỡ rồi, cứ gọi tôi là Gia Khang được rồi.

Cô với Gia Khang ngồi nói chuyện với nhau. Hấn ko có giữ khoảng cách với cô lắm, vì cô là bạn của nó, và vì cô đã giúp đỡ hấn.

....

- Thu Phương cậu làm gì ở đây vậy.

- Tôi đi làm giấy khám sức khỏe, tôi có chỗ xin việc rồi.

- Oa, chúc mừng cậu nha, ko biết khi nào mới tới lượt tôi đấy. Thời tôi phải đưa cậu 3 vào khám rồi.

- Um, cậu đi đi.

Thực ra ngay từ đầu Thu Phương đã cố ý đến sớm, cô ko trang điểm lộng lẫy, cô chỉ đánh tí son nhẹ nhàng, mang 1 cái váy hoa liti trên nền váy trắng. Cô muốn mình nhìn thật dịu dàng trong mắt ai đó.

- Thu Phương cậu xong chưa, tôi xong rồi nè, chuẩn bị về đây.

- Um, tôi xong rồi. Anh Gia Khang vết thương anh sao rồi.

- Bác sĩ bảo đỡ rồi, 2 tuần nữa là hoạt động bình thường được.

- Thu Phương qua chỗ tôi chơi đi.

Cô liếc nhìn xem phản ứng của Gia Khang thế nào. Hấn ko nói gì cả, bởi cơ bản hấn chỉ thích ở với mình nó thôi, ko muốn có thêm ai nữa.

- Thôi để hôm khác tới qua, anh Gia Hy cố gắng giữ sức khỏe nha. Em chào anh.

- Ồ, chào cô.

Họ ra về, nó tiếc nuối lắm, nó muốn có bạn đến chơi nhà, nó muốn tám thời sự với thu phương quá đi mất.

....

- Cậu 3 ngồi đây đi, tôi lấy cho cậu cốc nước cam

- Về rồi à, khỏe chưa.

Ko để cho hấn có cơ hội trả lời, nó nhày ngay tới chỗ Gia Hy huyền thuyên đủ thứ.

- Anh Gia Hy ơi lúc này anh biết em gặp ai ko, là chị Bảo Lam đó, em ko ngờ chị Bảo Lam là bác sỹ đó anh.

- Ơi, có gì mà ngạc nhiên chứ. A đi làm đây.

Gia Hy lại xoa đầu nó, nó giống như cún con thích lắm.

- Anh Gia Hy ơi, anh Gia Hy à. Gọi tên người ta mà muốn chảy cái tên ra lun.

- Xì, kệ tôi, cậu ghen à.

- Ời tôi ghen đó.

- Có gì phân bì chứ cậu, sau này tôi gọi cậu bằng cậu Gia Khang nha. Hết phân bì.

- Con nhỏ kia, phải gọi tôi là anh, rõ chưa.

Nó chạy mất, để hấn đó tức tối lắm

....

Thu Phương hôm nay tự mình nấu mấy món ngon ngon đem qua cho ai đó, có lẽ xuất thân từ con nhà nghèo nên nấu nấu ăn với cô ko thành vấn đề.

- Nấu món gì mà thơm vậy con.

- Bà hỏi làm gì.

Cô để mặc người mẹ buồn tủi đó, quay ngoác đi. Vì chỉ sinh được 1 mình cô nên ba mẹ cô làm mọi thứ cho cô sung sướng, nhưng tội cái nghèo quá nên nuông chiều thành hư. Cô cũng ghét thân phận mình bấy jò lắm. Xinh đẹp thông minh như cô đáng lẽ phải được sinh trong nhà giàu, ông trời thật ko công bằng chút nào hết. Nó đánh lại tí son và mang món ăn đi.

.....

- Hướng Dương tôi nấu món này cho anh Gia Khang nè.

- Oa thơm quá, cậu chờ tí tí.

Nó đi lấy tô với muỗng các thứ

Rồi cùng cô lên phòng Gia Khang. Nay Gia Khang khỏe hơn rồi, có thể tự làm mọi việc. Đây là lần đầu tiên cô được bước vào căn phòng mà cô luôn trông ngóng. Gia Khang mới tắm xong, mang cái sơ mi trắng, để hở ngực, quần đùi trắng, nước còn nhỏ xuống trên khuôn mặt, nhỏ lên ngực làm trái tim cô xao xuyến đến độ mặt.

- Chào anh.

Thu Phương bẽn lẽn.

- Cậu 3,à.. cậu Gia Khang. Thu Phương nấu cái này cho cậu ngon lắm, lại bổ nữa, cậu ăn đi.

- Ko thích, cô nấu mì cho tôi.

Câu nói đó khiến Thu Phương buồn biết bao.

- Mi hôm thôi mà sao cậu thích ăn hoài vậy, nóng người lắm đó. Hay cậu ăn cái này đi, công người ta nấu cho cậu tốn bao nhiêu nè.

- Nói nhiều, ko cần.

- Cậu, à... anh Gia Khang ăn 1 chút đi cho khỏe nha anh.

Nó nói thật dịu dàng lại còn cười với hân nữa, hân như muốn tan chảy mất.

- 1 chút thôi.

Thu Phương múc canh gà hầm hạt sen ra chén thổi thổi rồi đưa cho Gia Khang ăn. Nó thấy 2 người này sao mà đẹp đôi quá.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Con nhỏ ngốc

- Cậu 3 nè..

Hân lườn nó.

- À cậu... anh Gia Khang nè, Thu Phương á, vừa xinh đẹp lại dịu dàng, học cũng giỏi, chỉ có điều nhà hơi nghèo thôi. Hôm qua tôi thấy cậu với cô ấy sao mà xứng đôi quá, cậu lại chưa có người yêu nữa. Mà cậu cũng khó tính quá, cau có quá, cậu ko sửa là ế tới già đó cậu nha.

- Nhiều chuyện, lo ừi xong đồ cho tôi đi, nó mà hư là cả đời này cô trả ko hết nợ đâu.

Ko phải là hân ko ừ ai, vì trái tim hân nó nằm chà bá trong đó rồi. Xinh quanh hân biết bao nhiêu cô gái nguyện chết, bao nhiêu cô gái tham sắc, tham tiền. Hân khinh lắm, nhưng nó thì khác, nó làm hân thay đổi suy nghĩ về người đàn bà nghèo.

- Thứ 7 tôi đi sinh nhật bạn, cô đi với tôi.

Hân nói như ra lệnh cho nó.

- Cậu rủ Thu Phương đi, tôi chưa bao giờ đi tiệc của người giàu đâu.

- Con ở mà dám cãi lời chủ hà.

Nó nín thin, cái đồ hách dịch.

.....

Nay nó cũng đi khám sức khỏe để xin việc. Nó rủ Thu Phương đi cùng.

- Thứ 7 tớ đi tiệc với cậu chủ, plaza B á, tớ ko muốn đi đâu nhưng bị ép, khó quá.

- Cậu đi đi, tớ sẽ cho cậu mượn váy.

- Thật á, cảm ơn cậu nha.

Plaza B sao, cô sẽ rủ Hạo Phong đi cùng. Hạo Phong là bạn học của 2 người, nhà Hạo Phong cũng thuộc loại khá giả, nhà mở được 1 cửa hàng ăn. Hạo Phong thích nó lắm, nhưng chưa có cơ hội bày tỏ cùng nó. Nay cô sẽ giúp Hạo Phong và giúp lun chính mình.

....

Nó mang váy trễ vai màu đỏ đuôi cá của Thu Phương đưa, ra tiệm tiệm nhỏ trang điểm 1 tí, nó thấy nó cũng xinh ghê.

- Cậu 3 ơi, thấy tôi cũng được ghê ha.

- Lõe loét.

Nói rồi hân giục 2 cái túi trên tay cho cô, kéo cô ra chiếc BMW màu đen mới cáu. Chờ cô đến 1 salon đắt tiền, có lẽ chỉ dành cho nhà giàu. Hân đi trước, nó đi sau, tay ôm theo 2 túi đồ.

- Đẹp hết nấc cho tôi, ko được lõe loét.

- Dạ thưa cậu

Sau hơn 2 giờ vừa làm tóc vừa trang điểm, nó ko còn nhận ra chính mình. Ai đây là nó sao, sao đẹp dừ vậy nè. Nó xoay qua xoay lại trong cái xòe tăng, cổ chéo, chân váy có đính hạt lấp lánh, tóc nó được uốn thả dài, 1 bên cuốn qua gần thêm phụ kiện. Nó nghĩ thầm, cậu 3 là con trai mà mua đồ đẹp quá chứ, cả giày nữa, váy y á. Nó tí tòn ra khoe hân.

- Nó gọi to, cậu 3 ơi.. cậu 3 nhìn tôi nè, đẹp ko? Cái anh kia trang điểm cho tôi đẹp quá.

Hân nhìn sững nó, hân biết nó xinh, nhưng ko ngờ lại xinh thế khiến hân ngẩn ngơ. Nó lấy điện thoại ra định nhờ hân chụp lại thì hân cản. Hân tiến lại sát nó, choàng 2 tay ra sau nó, tim nó trật đi 1 nhịp.

- Mất là chết đó nghe.

1 sợi dây chuyền hướng dương khác, đằng sau có chữ KD. À chắc là hãng sản xuất. Nói rồi hân lại kéo nó đi, nó có phải thú nuôi của hân đâu mà ung lời kéo lúc nào thì kéo.

- Nè, cậu ơi, tôi muốn nhờ cậu chụp dùm tôi tấm hình.

- Rách việc.

- Nè, cậu ko chụp thì tôi nhờ người khác.

- Gọi tôi là Gia Khang.

Hân ầm nó lên dưới cái mắt ngưỡng mộ của bao nhiêu người, rồi vút nó lên xe phóng đi.

.....

Ừ, sao ở đây đông thế này nhì, toàn là người ăn mặc đẹp, trang trí cũng sang trọng, mà đồ ăn lại ngon ghê. Hân lấy tay nó khoác vào tay mình đi đến chỗ chủ nhân bữa tiệc. Xung quanh chủ nhân bữa tiệc nam có, nữ cũng có, toàn giới nhà giàu.

- Ôi, Gia Khang cậu đến rồi à.

Họ bắt tay nhau và ngạc nhiên với cô gái đi cùng, họ chưa thấy Gia Khang đi vừa cô gái nào bao giờ.

- Nhân vật nào đấy, chào cô gái.

Chủ nhân bữa tiệc đưa tay ra định bắt tay nó, nhưng hắn dành bắt tay dùm

- Chào, tôi là Hương Dương, tôi là người ở...

- Ở trong trái tim tôi.

Hắn chen ngang ko cho nó nói hết.

- Em ỉu qua kia chơi đi, tí a qua.

Nó mắt tròn hết cỡ, miệng cũng tròn hết cỡ. Cậu 3 nó hôm nay ăn trứng cái gì mà ngôn ngữ cũng có vấn đề mà thái độ cũng có vấn đề vậy. Nó rùng mình nổi hết da gà, đi qua chỗ bàn tiệc. Nhiều món quá nó biết ăn gì trước đây, nó suy nghĩ rồi chọn vài món, đồ ăn ở đây ngon thật. Đang miên man ăn thì cô bàn tay nào đó đặt lên vai nó, bắt giác nó quay người lại.

- Hạo Phong, sao cậu ở đây, còn coa Thu Phương nữa.

- Tổ cũng được mời mà.

- Ở há, toàn giới nhà giàu.

Họ nói chuyện vui vẻ với nhau thì Gia Khang đi tới, sao nó dám nói chuyện với trai lạ chứ. Hắn nắm tay nó kéo đi, ko chào ai hết.

- Nè, cậu 3 đó là bạn tôi mà.

- Gọi tôi là Gia Khang.

- Cậu.. anh Gia Khang, đó là bạn tôi, có Thu Phương nữa, tôi muốn nói chuyện với họ.

- Con gái gì mà thấy đàn ông là sáng mắt thế kia, mồm ko ngậm được vào.

Nó giũt tay lại.

- Anh hay thật đấy, đó

là bạn tôi mà. Anh quả đáng lắm đó.

- Xin lỗi.

Nói rồi nó lại đi về chỗ kia nói chuyện với họ. Hắn cũng đi tới.

- Thu Phương hôm nay cậu xinh quá.

- Thật á, cảm ơn cậu.

Cô lại nhìn sang Gia Khang bên lên. Tới lúc nhạc lên, Hạo Phong mời nó nhảy nhưng nó từ chối vì nó ko biết nhảy, nhưng rồi cũng bị ép. Hắn và Thu Phương ngồi đó mắt nhìn về 2 người.

- 2 người bọn họ đẹp đôi ghê, lại thân mật nữa.

Hắn ko nói gì, chỉ uống rượu.

- Trong lớp học họ thân nhau lắm đấy, mà Hạo Phong lại còn thích Hương Dương nữa.

Hắn lại ko nói gì và uống rượu tiếp.

- Hay chúng ta ghép đôi giúp họ.

Nói đến đây hắn đứng lên và đến kéo nó về. Nó vừa bị kéo vừa quay lui chào bạn.

- Nè, nè tôi vẫn chưa chào bạn mà. Nè..

Nó lại bị vút lên xe, nó có phải món đồ đầu mà muốn vút đầu là vút vậy nè, nó giận rồi nghe, nhưng nó đâu biết hắn giận hơn.

Hắn bắt ngờ phanh xe kít lại.

- Tôi cảm em ko được lại gần trai lạ nào hết.

Nó nhìn hắn, nó sờ trán hắn, nó lại sờ trán nó. Cậu ấy bị ốm à, hay là say quá rồi. Hắn hất tay nó ra.

- Anh là gì mà có quyền cấm tôi chứ.

- Quyền là chủ của em được chưa.

- Anh vô lý vừa thôi nha.

Hắn tiến sát lại gần nó, nhìn vào mắt nó, nó hồi hộp ghê lắm,như muốn nín thở vậy đó. Hắn đặt nhẹ lên môi nó 1 nụ hôn.

- Con nhỏ ngốc kia, em già vô hay ngốc thật đấy hà.tôi sẽ cho phép em đặt tôi vào trái tim em

Cả 2 ngượng ngùng quay đi, ko ai nói với ai lời nào. Nó biết nó chưa thể chấp nhận 1 ai khác, vì trái tim nó khẳng định là chỉ có Gia Hy, nhưng nó biết tình cảm anh Gia Hy dành cho chị Bảo Lam là duy nhất, nó chỉ được xem như em gái mà thôi. Nó ko muốn làm kẻ thứ 3 chen ngang đâu biết ko có kết quả. Còn với Gia Khang thì nó đang định làm mối cho Thu Phương. Hắn làm thế này thật khiến nó trở tay ko kịp.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Ời là tôi ghen rồi đó .

Trong căn nhà, 2 căn phòng khác nhau, có 2 kẻ nằm thao thức về nụ hôn vừa rồi. Để kết quả là sáng mai ai cũng dậy muộn, mắt thâm quầng vì thức khuya. Họ vô tình gặp nhau nơi cầu thang, 1 kẻ đi lên và 1 người đi xuống. Người đi xuống xách dùm thùng nước lau nhà cho kẻ đi lên.

- Chào anh.

- Ờ.

Rồi người đi xuống lại đi xuống, để kẻ đi lên ngồi bệt xuống đất, lấy 2 tay dề lên má, chết cha chắc mình ốm rồi. Người đi xuống cũng cảm thấy hôm nay sao trời nóng quá.

....

- Thu Phương tỏ vẻ kể cái này cậu nghe.

- Gì đấy.

Nó nói nhỏ vào tai Thu Phương, nó ngại người còn Thu Phương thì biến sắc. Sao, sao lại có thể như thế được. Sao anh ta lại thích con nhỏ xấu xí quê mùa này chứ.

- Thu Phương cậu sao vậy, nè.

- À, tớ ko sao. Vậy cậu có thích hần ko.

Nó nằm dài ra bàn.

- Tớ cũng ko biết nữa.

Ko biết có thể là thích hoặc ko thích, ko đc, nhất định phải nghĩ cách nếu ko sẽ mất cơ hội. Nó đâu biết được bây giờ Thu Phương tính toán gì trong đầu.

.....

Trời Sài Gòn sáng nắng chiều mưa, nó biết thế mà quên mang áo mưa theo, gần đây lại ko ai bán, khổ cho con nhỏ rồi. Nó đứng nép vào sân nhà người ta, mưa cũng tạt vào nó, lạnh quá. Phải chờ sáng nó nghe lời vú Năm thì giờ đâu có thể tham thế này. Hạo Phong trong nhà hàng đi ra thấy nó vẫn đứng đó, hần lấy dù che cho nó.

- Sao cậu ko mang áo mưa à.

- Tôi quên mất

- Tuần sau nhớ đi làm nhé.

- Tôi biết rồi.

Nó trước khi muốn xin việc nên muốn thực tập nói cho sỏi,nó xin làm phục vụ cho nhà hàng của Hạo Phong, ở đây có nhiều người nước ngoài lắm. Họ đứng đó nói chuyện với nhau, tiếng xe kit lại khiến ai nấy giật mình. Một tên mặt hăm hở mở cửa xe đi ra, mặc cho mưa làm ướt hần. Con nhỏ mặt trở ra chưa được bao lâu thì bị hần vác lên vút lên xe, ko kịp chào ai câu nào.

- Nè, còn xe em nữa mà.

- Vút, mua cái khác.

Nói rồi hần phóng xe đi. Nó ko biết rằng hần đang giận lắm, nó chỉ biết nói với hần những điều vu vơ: hôm nay trời mưa to quá.

Đến nhà, hần cũng vác nó vào vút trong nhà, hần kéo tay nó lên phòng. Hần đẩy nó xuống giường, đè cả tấm thân rắn rồi ướt mềm lên nó. Tiến sát môi nó, nhìn vào mắt nó.

- Em đang thử thách lòng kiên nhẫn của tôi sao.

Mặt đối mặt, mắt đối mắt. Đây là lần đầu tiên nó nhìn sâu vào mắt hần thế, nó thấy mình trong đó. Nó sắp ngạt thở mà chết mất thôi. Nó đẩy hần ra, lấy tay đè lên ngực nó, tìm ời dừng nhảy ra ngoài nghe. Nó chạy về phòng. Mấy tháng nay vậy đó, người thì chờ đợi, kẻ thì còn đang xác mình con tìm muốn gì. Nó biết nó chỉ thích anh Gia Hy, nhưng sao mỗi lần bên Gia Khang tìm nó lại nhảy, hay chắc là tìm nó bị hòng rồi.

Hôm nay cũng như mọi ngày, bề gặp nhau là họ lại chào nhau, nó sẽ được ai đó quan tâm. Nhưng giờ hần đi ngang qua nó, ko thêm hỏi nó, kỳ vậy, đáng lẽ người nên giận là nó chứ. Mặc kệ, nó ko thêm quan tâm đâu.

.....

Đúng lịch nó đi làm bên chỗ Hạo Phong, khách ở đây đông lắm, tha hồ cho nó nâng cao chuyên môn. Chủ lại là bạn nên nó cũng yên tâm phần nào.

Sáng nó đi làm, chiều nó về, một oắc chỉ mún lần ra ngủ, có sức đâu mà quan tâm ai nữa. Nhưng hần giận gì mà dai nhách ko thêm quan tâm nó thật, vậy mà còn bảo nó đặt hần vào tìm, có mà đá hần văng cho nhanh.

- Cậu làm đây được hơn 2 tháng rồi, thấy vất vả ko.

- Lúc đầu chưa quen lắm nên cũng vất vả thật Hạo Phong à, nay quen rồi.

- Hi, có gì ko biết thì hỏi tôi nha.

- Um, cậu.

- Hướng Dương nè, tôi có chuyện này muốn nói với cậu rất lâu rồi, tôi..

Chưa kịp dứt câu thì có khách lại vào.

- Kính chào quý khách.

Theo thói quen nó lại quay đi, Hạo Phong hơi hụt hần chút.

- Hướng Dương bọn tớ đến ủng hộ cậu nè.

Là Thu Phương và... hần, sao họ lại đi chung với nhau. Mấy tháng nay nó đâu biết Thu Phương tìm mọi cách tiếp cận hần, rồi dựng chuyện về nó và Hạo Phong. Cái bất ngờ là sao hần lại để Thu Phương khoác tay mình, vì trước đó hần từng nói vòng tay này chỉ thuộc về nó. Nó hơi buồn rồi đó.

- Hi mọi người đi đâu về à.

- Tớ đi cà phê vô tình gặp anh Gia Khang đang ngồi 1 mình, bọn tớ nói chuyện 1 chút rồi rủ anh ấy đến đây ăn.

À, ra vậy. Hần cũng ko thêm nhìn nó, chỉ nhìn chăm chăm vào kẻ đứng gần nó là Hạo Phong.

.....

Bữa ăn 4 người diễn ra trong ko khí chiến tranh vậy.

- Mọi người sao vậy, ăn đi nào. Gia Khang anh ăn cái này đi nè.

Nói rồi Thu Phương gấp đồ ăn vào chén của Gia Khang. Nó cảm thấy khó chịu lắm.

- Cậu 3 của Triệu gia mà lại đến quán nhỏ nhà tôi ăn sao.

Hạo Phong khích.

- Nếu ko nề bạn tôi ko đến cái quán nhỏ lèo tèo này làm gì, tại tôi sợ đau bụng, bụng tôi yếu lắm.

Hần cũng đâu có vừa, hần liếc nhìn nó. Nó kéo Hạo Phong lại. Tại sao hết chỗ đi lại tới phá chỗ làm việc của nó thế.

- Nào, nào mọi người, ngồi đây là bạn mà.

- Ai là bạn của hần.

Hạo Phong và Gia Khang cùng đồng thanh. Gia Khang đứng lên đi về, Thu Phương chạy theo. Nó cũng muốn chạy theo lắm nhưng gờ mà chạy theo nó mất việc ngay. Tội con nhỏ quá. Không khí yên lặng vài giây.

- Tôi có điều muốn nói

Cả 2 cùng đồng thanh.

- Cậu nói trước đi.

- Xin lỗi, thái độ lúc này của anh Gia Khang.

- Ko sao, kệ hần. Tôi muốn cuối tuần này mời cậu đi ăn.

- Đi ăn sao? Nhà cậu cũng là nhà hàng mà.

- 7h tôi qua chờ cậu nha.

- ok cậu.

.....

Cốc... cốc...

- Gia Khang anh ở trong đó ko, em muốn nói chuyện với anh, Gia Khang à.

Nó gọi cửa nhiều lần nhưng ko ai mở, có lẽ ko có người trong phòng. Nó về phòng, còn cái kẻ trong phòng gien điên lên được.

2h sáng có tiếng gõ cửa, ai vậy giờ này còn gọi nó. Nó mắt nhắm mắt mở chạy ra mở cửa thì bị ai đó đẩy vào trong. Cái tên này, mấy giờ rồi còn chạy qua đây, ko định để ai ngủ à. Hần áp sát nó vào tường. Mùi rượu phả vào mặt nó nồng quá.

- Em chưa từng yêu tôi sao? Em có biết yêu đơn phương người khác nó thế nào ko?

Sao nó lại ko biết chứ, nó từng đơn phương anh Gia Hy mà.

- Em có biết tôi yêu em nhiều thế nào không, em có biết tôi yêu em từ lúc nào ko. Tôi ghét em thân mật với người con trai khác, tôi ghét em nhìn người con trai khác ngoài tôi. Em muốn tôi ghen điên lên sao? Nếu em muốn vậy thì em làm được rồi đó, tôi ghen rồi đó.

Nói rồi hần ngã vào người nó, nó còn chưa nói được câu nào mà. Nó kéo hần lại giường nó, chứ nó ko thể kéo hần về phòng hần nổi. Nó kéo chân đắp cho hần, hần đẹp trai thật á, mũi cao, lông mi cong dài mặt rất men. Nó cười thầm 1 kẻ như vậy lại đi yêu con vịt xấu xí là nó sao. Thôi kệ hần nó xuống sàn nằm ngủ đây. Yêu sao? Nó và hần có thể ko?

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Tôi sẽ thử yêu anh

Ánh nắng sáng chói vào phòng, rọi vào mắt hần khiến hần khó mở mắt. Hần nhìn xung quanh, lấy tay sờ sờ lên đầu rồi nhớ lại chuyện hồi tối. Đây là giường nhỏ đó sao, hần úp mặt hít một hơi thật sâu, thơm quá. Đang miên man thì có tiếng đẩy cửa đi vào.

- Anh dậy rồi à, hôm qua anh say quá lại nặng nền em ko kéo anh về phòng được. Nè, anh đánh răng rồi ăn sáng đi, em đi chơi với Thu Phương đây.

Hần nắm tay nó kéo lại.

- Chuyện lúc tối tôi nói với em, em..

- Em là người làm nhà anh mà, sao lại yêu em, đâu xứng.

- Được, được hết, tôi muốn là được.

- Vậy, em.. em sẽ suy nghĩ về điều đó.

Hần đứng lên, ôm nó từ phía sau, hôn lên tóc nó.

....

Nay nó mặc 1 váy hoa vàng nhẹ, tóc buộc cao, đánh tí son. Đi ra khỏi phòng thấy hần đã đứng đó.

- Em đi đâu.

- Đi chơi.

- Với ai, sao ko cho tôi đi cùng.

- Em đi với Hạo Phong.

Hần đưa tay ra ôm eo nó lại.

- Nè em, em muốn gì..

- Tin em ko?

- Rất tin.

- Vậy chờ em.

Nó đưa tay sờ lên má hần, hần hôn nhẹ lên tay nó.

Qua cửa sổ hần thấy Hạo Phong đứng đó tặng nó 1 bó hoa rồi 2 người lên xe đi đâu đó. Hần bực mình lắm, đáng ghét thật. Hần cũng phóng xe đi... để mua cho nó 1 bó hoa.

.....

Nhà hàng sang trọng lắm, 2 người ngồi đối diện với nhau, có nến, có hoa, có rượu vang đỏ. Không gian mới lãng mạn làm sao.

- Sao ko rủ Thu Phương đi cùng.

- Tôi chỉ muốn đi với mình cậu thôi.

- Thật là....

2 người ngồi nói chuyện với nhau khá lâu. Món ăn ở đây thật tuyệt.

- Hường Dương, tôi có chuyện này muốn nói với cậu khá lâu rồi. Tôi, tôi rất thích cậu, thích lâu lắm rồi. Cậu.. cậu làm bạn gái tôi nhé.

- Hạo Phong, cậu biết là tôi và cậu là không thể mà. Cậu là con trai độc đinh kế nghiệp 1 gia tài lớn liệu ba mẹ cậu sẽ chấp nhận người như tôi không?

- Ba mẹ tôi thoáng lắm, ko nghĩ gì đâu.

- Nhưng tôi biết thân phận của tôi là ở đâu, chúng ta là bạn sẽ tốt hơn. Ngoài kia rất rất nhiều cô gái xứng đáng với cậu hơn nhiều.

- Tôi...

- Hạo Phong cố lên, cảm ơn vì bữa tối, tôi nhận bó hoa này nhé, tôi đi trước.

- Tôi nhất định không bỏ cuộc.

Nó đi rồi, để Hạo Phong ở đó với 1 bầu trời tâm sự. Nó nhắn tin cho Gia Khang đến đón nó. Lúc nó bước lên xe cũng là lúc Thu Phương dẫm nát hoa dưới chân mình.

Hạo Phong đã kể cho Thu Phương nghe về kế hoạch tỏ tình của mình, Thu Phương đã cố vũ Hạo Phong rất nhiều. Thu Phương biết địa điểm nên đã mua hoa để tặng Hường Dương, cô nghĩ rằng Hường Dương sẽ đồng ý vì biết nó nghèo, đưa nào nghèo mà ko mộng trời cao. Nhưng cô đã thất bại rồi, cô quá khinh địch rồi, kế hoạch bẽ tan tành. Cô tự nhủ ko sao, kế hoạch còn dài.

.....

Hắn thấy nó ôm hoa hồng trên tay hít hít ngửi ngửi, hắn giắt lấy bó hoa vứt ra ngoài cửa sổ, rồi tặng nó 1 bó hoa khác, là hoa hướng dương. Nó cười.

- Sao lại vứt hoa của em đi.

- Tôi biết em không thích hoa hồng đâu.

Nó lại cười. Hắn chạy 1 mạch xuống thẳng biển vùng tàu. Là biển sao, lần đầu tiên nó thấy biển, rộng lớn quá, mát quá. Hắn ôm nó từ phía sau.

- Em có biết khi em đi với tên kia, tôi đã muốn chạy theo thế nào ko. Nhưng tôi tôn trọng em nên thôi.

- Anh có biết thân phận của em ko.

- Tôi biết.

- Anh chỉ biết em là người làm nhà anh thôi, em còn là 1 đứa trẻ không cha không mẹ, từ nhỏ bị người ta bỏ rơi, được ba mẹ nhặt về nuôi. Em có 1 chiếc vòng chứng minh thân phận, nhưng vì ân nhân của mình, em đã bán nó, em bây giờ thật sự chỉ là 1 đứa con nuôi thôi, sao xứng với anh được.

- Tôi ko quan trọng đâu, thân phận em là gì tôi ko quan trọng đâu, chỉ sợ em quan trọng ko thôi.

Tên này sao nói kỳ vậy, cậu 3 của Triệu gia mà khẩu vị kém quá. Bao nhiêu con nhà giàu, xinh đẹp lại ko ưa, lại đi ưa đứa như nó.

- Lúc này Hạo Phong đã tỏ tình với em.

Hắn im lặng, nín thở.

- Em đã từ chối. Em bây giờ sẽ thử yêu anh, sẽ thử đặt anh vào trái tim em.

Hắn xoay người nó lại, đặt lên môi nó 1 nụ hôn sâu, nồng nàn nhất. Hắn chỉ muốn lúc đó ăn được nó thì hắn ăn lun rồi. Ồi thì yêu, đây là người đàn ông đầu tiên vì nó mà làm nhiều việc thế, đây là người đàn ông đầu tiên vì nó mà ghen thế, thôi thì nó tận hưởng cảm giác yêu vậy, hi vọng đây là người đầu tiên và cũng là người cuối cùng.

.....

Cả 2 cùng về nhà, mặt ai nấy cũng đỏ bừng, ngại ngùng. Bà Như Hoa đang ngồi đó uống trà, thấy bọn họ vào cùng 1 lúc nên cũng thấy lạ.

- 2 đứa này làm gì mà mặt mày đỏ bừng thế kia hả.

- Dạ...

Trong lúc nó bối rối ko biết trả lời sao thì hắn nhanh nhẩu nắm lấy tay nó tiến thẳng về phía bà Như Hoa.

- Thưa mẹ, 2 đứa tụi con chính thức yêu nhau ạ.

- Anh...

Nó đang sững sờ vì lời nói của hắn, nó còn đang định nói hắn là giấu mọi người mà, chưa kịp dặn hắn đã nói toẹt rồi, xấu hổ quá đi mất.

- Thật ko đó, vậy mẹ chúc mừng 2 đứa nha. Tuần sau 2 anh em con đi Trung Quốc nha.

- Làm gì vậy mẹ.

- Đi phát thiệp cưới.

- Thiệp cưới? Ko lẽ là...

- Đứng rồi, Gia Hy sẽ chụp hình cưới bên đó.

- Oa, nhanh vậy. Ok mẹ, bọn con xin phép về phòng ạ.

- Um, Hường Dương con ở lại đây với ta chút.

Điều lo sợ đã đến rồi sao, nó ko sợ, ko bùn vì đám cưới Gia Hy, nó sợ về sự ngăn cản thân phận này.

- Hường Dương lại đây ngồi với ta.

- Dạ, bà chủ.

Bà Như Hoa nắm lấy tay noa vỗ vỗ, nét mặt hiện lên vẻ vui mừng.

- Con biết ko, ta đoán 1 ngày nào đó 1 trong 2 đứa con của ta sẽ yêu con. Người ta ko ngờ nhất là Gia Khang, đứa trẻ ấy bất hạnh nhiều lắm, tự tổn thương mình nhiều lắm. Chưa bao giờ ta thấy nó đi với 1 cô gái nào, hay dẫn 1 người bạn gái nào về. Nhưng đến hôm nay, nó khẳng định con là người yêu của nó, vậy là nó đã bớt tổn thương rồi, nó đã biết yêu thương rồi. Ta chỉ hi vọng con hãy yêu thương thẳng bẻ thật lòng con nhé.

- Bà chủ, bà ko ghét con sao? Con chỉ là 1 đứa ở thấp hèn, kk xứng đáng, con sợ là bà chủ sẽ cấm con.

- Tại sao ta phải cấm con khi con là người mang lại hạnh phúc cho thẳng bẻ. Ta xin lỗi ko thể nhận con là con gái nữa rồi, có lẽ sau này con sẽ là con dâu ta thì sao.

- Bà chủ, con...

- Thôi con về phòng đi, nhớ những lời ta nói nhé con.

- Dạ, chào bà chủ.

Nó vui sướng lắm vì được sự đồng ý của bà chủ, nhưng thật lạ, 1 kẻ như hắn ko làm người khác tổn thương thì thôi, sao lại tổn thương chính mình, thật khó hiểu quá.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Tai họa bất ngờ

Hắn có lẽ trong chuyện này là người vui nhất, hắn nằm trên giường đưa 2 tay ra sau gối đầu thì đụng vào cái gì đó. Hắn quay người vớ lấy 1 chiếc hộp, trong đó là chiếc vòng, hắn nhìn chiếc vòng hồi lâu, cái này thì có liên quan gì đến gia tộc họ Triệu.

....

Này nó ko phải làm việc chỗ Hạo Phong nữa nên cũng rảnh rồi lắm. Nó xách dụng cụ ra vườn trồng lại khóm hoa cho bà chủ, đang loay hoay thì bất ngờ quay lại vì tay ai đó đặt tay lên vai nó, cái bất ngờ hơn là nụ hôn nhẹ.

- Anh kỳ quá, lẽ ai nhìn thấy sao.

- Anh còn muốn cả thế giới nhìn thấy nè.

Hắn ngồi xuống bên cạnh nó sờ sờ vào mấy cái hoa.

- It bừa đi Trung Quốc với anh.

- Em á, được đi sao.

- Tất nhiên được

- Oa, thích quá.

Nó chồm lên ôm lấy cổ hắn, cả 2 ngã nhào ra cỏ. Nó đè lên người hắn định đứng dậy thì bị hắn ôm eo lại, mắt trao mắt, môi trao môi nồng ấm lắm, quên ko đề ý có đám người nhìn họ cười khúc khích từ xa.

....

- Thu Phương tớ đã đồng ý lời tỏ tình của Gia Khang. Bọn tớ chuẩn bị đi Trung Quốc vì đám cưới anh Gia Hy đó. Tớ về sẽ mua quà cho cậu.

Nó ôm lấy Thu Phương mừng rỡ.

- Vậy à.

Tại sao vậy, tại sao họ lại tiến triển nhanh vậy, tại sao vậy chứ. Thu Phương cắn chặt môi, nắm chặt tay cầm hôn, cô phải làm gì đó, phải làm gì chứ như thế này là mất trắng. Thu Phương lại lên 1 kế hoạch khác, 1 kế hoạch đánh nhanh thắng nhanh tuyệt đối.

Đối với nó Thu Phương là bạn tâm giao nên chuyện gì cũng tâm sự với cô hết.Nó rủ Thu Phương đi mua sắm vài món chuẩn bị cho chuyến đi, nó nói hết trình tự chuyến đi cho cô nghe vì trước đó Gia Khang đã nói với nó. Thu Phương đi mua sắm cùng nó mục đích cũng chỉ có vậy.

.....

- Ủa, 2 đứa này sao đi cùng nhau.

- Đây là người yêu của em

Nói rồi hắn kéo vai nó sát vào, nó nhũn mảy, véo hắn 1 cái rõ đau.

- Thật sao, chúc mừng 2 đứa nha, nay 4 người chúng mình được đi chơi cùng nhau thích ha.

Nói rồi Gia Hy xoa đầu nó, hắn kéo nó ra nhũn mảy, lắc đầu ra ý đây là của hắn.

Sau chuyến bay dài mấy tiếng họ đặt chân tới đất nước Trung Quốc, 1 đất nước hùng vĩ với bao thắng cảnh cổ đại. Họ nghỉ ngơi tại 1 khách sạn lớn, 2 người 1 phòng.

- Em đi tắm đi.

Nó đang nhìn ra đường phố về đêm qua ô cửa sổ, quay lại theo tiếng gọi. Bảo Lam mang 1 váy ngủ mỏng tan, reng đỏ thật sexy, vòng nào ra vòng nấy khiến nó cũng thèm chứ đừng nói chi đàn ông.

- Nè, chùi nước miếng đi nhóc, chị biết chị đẹp mà.

- Chảnh ghê ha, em chứ ko phải anh Gia Hy nha, em đi tắm đây.

- Chị còn mong là anh Gia Hy đây nè, lâu rồi bọn chị chưa...

- Em ko nghe đâu, em còn nhỏ.

Nói rồi nó bịt tai chạy vào phòng tắm, mặt đỏ bừng.

Đúng thật, nếu ko có nó đi cùng thì bọn họ lại được ở với nhau. Sau họ hẹn nhau đi ăn tối, đi vòng xem cảnh phố đêm.

.....

Bảo Lam hôm nay trong trang phục cưới truyền thống của Trung Quốc cực kỳ xinh luôn, váy áo đỏ có thêu hình phượng hoàng bay cao. Nó nhìn mà say đắm quá, ai làm cô dâu cũng xinh vậy sao trời. Anh Gia Hy thì khòì nói nhé, anh đẹp trai ngất trời, tóc lại còn vuốt keo.

- Nhìn gì, muốn làm cô dâu rồi hả nhóc, rồi cũng tới lượt em thôi.

- Thôi chị ơi ai thèm lấy em.

- Thế anh chàng ngoài kia bị ở giá à.

Nó nhìn ra cửa Gia Khang đang đứng đó nói chuyện với Gia Hy. Nó và hắn ư? Liệu có thể đi xa hơn được ko.

Họ ra Phượng Hoàng cổ trấn chụp ảnh cưới, nơi đây sao mà đẹp quá, xưa cổ huyền ảo giống phim quá.

- Nè hay 2 đứa cũng chụp chung đi, chẳng nào ko lấy nhau.

Bảo Lam bỗng nảy sinh ý kiến bất ngờ làm nó ko biết đường nào đỡ.

- Chị...em..

Ko đề nó nói hết, Gia Khang đồng ý với ý kiến Bảo Lam, kéo nốt nó vào studio. Nó phản kháng cho lắm cuối cùng cũng được trang điểm xinh đẹp, nó cũng được diện 1 bộ váy cưới cổ của Trung Quốc, khỏi phải nói Gia Khang nhìn nó đắm say cỡ nào.

- Anh ơi, em ko muốn thế này, kỳ lắm, chúng ta chưa đến mức này đâu.

- Sau này sẽ đến, hay em muốn cưới lun, anh về xin ba mẹ.

- Ko anh ơi, em muốn làm việc trả hết nợ cho bà chủ,em muốn tự mình làm ra tiền, rồi em mới lấy chồng. Với lại họ nói chưa cưới mà mang đồ này sẽ ko may mắn đâu.

- Thế em định cho anh thành lão già ngàn năm à.

- Anh..

- Sau này anh sẽ đền cho em 1 đám cưới thật lớn.

Nói rồi hần hôn lên trán nó, ở đây họ chỉ chụp với nhau 1 tấm hình, rồi hần đưa nó đi chơi. Hần ko đến gia tộc họ Triệu, chỉ mình anh Gia Hy và chị Bảo Lam đến thôi. Mấy ngày ở đó hần đưa nó đi tham quan cảnh đẹp, rồi đi ăn nữa. Đi rất nhiều nơi nhé, phượng hoàng cổ trấn nè, vạn lý trường thành nè, trấn châu cang nè,nhiều lắm ý. Nay tham quan thêm thành phố nữa thôi là mai về rồi, nó còn phải đi mua quà cho mọi người nữa. Bất ngờ ở đâu có 1 đám người đi tới, tách 2 người bọn họ ra, họ lạt nhau. Nó tìm quanh ko thấy, định lấy điện thoại ra gọi cho Gia Khang nhưng máy hết pin, chết rồi nó phải làm thế nào đây. Có ai đó nắm tay nó, ai vậy, cứu với, nó hoảng thật sự rồi.

- Hướng dương là tớ nè.

- Thu Phương ơi, tớ lạt rồi, tớ sợ quá.

- Ko sao có tớ đây.

Thu Phương vỗ lưng nó an ủi.

- Cậu ở đâu để tớ đưa cậu về.

- Tớ ở khách sạn H, đường M.

- Oki nha, bọn mình đi dạo vòng vòng mua đồ ha.

Thu Phương dẫn nó đi mua đồ, đi ăn đi tham quan, dẫn nó đi dần xa chỗ đó. Gia Khang ko tìm thấy nó như muốn phát điên lên được, hần chạy đàng này nọ kia nhiều chỗ.

Thu Phương cố ý dẫn nó vào con hẻm vắng, báo là đường tắt để đến khách sạn. Ở đâu xuất hiện 1 nhóm thanh niên 4 đến 5 người ăn mặt bọm trộm. Cô đẩy nó ra sau, dang tay che cho nó.

- Mấy người là ai, để chúng tôi đi, ko là tôi sẽ báo công an đó.

- Công an, đây là Trung Quốc làm gì có công an, bọn anh là công an nè 2 em xinh đẹp.

Nói rồi hần rờ cầm cùi chày hềnh hềch, ra dấu hiệu cho bọn đàn em làm gì đó.

....

- Hướng Dương, Hướng Dương mau tỉnh lại đi, Hướng Dương..

Nó mở mắt nhìn quanh thì ra đây là 1 nhà kho cũ, trong này toàn gỗ cũ kĩ. Nó và Thu Phương bị trói tay lại.

- Lâm thế nào bây giờ hả Thu Phương, tớ sợ quá.

- Tớ ko biết nữa Hướng Dương, tớ cũng sợ quá nè.

Tên béo lúc này đi vào, trên tay đang cầm điện thoại của nó. Tên béo sờ cầm nó, vuốt má nó.

- 2 em này xinh tươi quá, chắc bán có giá lắm đây.

- Mấy người là ai, sao lại bắt bọn tôi, tôi nghèo lắm, ko có tiền đâu.

- Ko có tiền thì anh đây bán bọn em sẽ coa tiền ngay.

- Mau thả tôi ra, thả ra, có ai đó ko, cứu chúng tôi với.

- Hahahha, la đi, la to lên xem ai đến cứu bọn mày ko.

.....

Gia Khang tìm mãi ko được nên về báo cho Gia Hy biết, Gia Hy huy động lực lượng đi tìm nó. Điện thoại bỗng reo.

- Alo, Hướng Dương em đang ở đâu, anh tìm em suốt, em....

- Gia Khang cứu em, Gia Khang..

- Mấy mau đem đến đây 2 tỷ sẽ được nhận người, nếu báo công an sẽ nhận xác đó.

Tên béo cúp máy, 2 tỷ, ở đây đâu có chỗ nào rút tiền mặt, phải làm sao đây. Tỉn nhả reo lên." Nhà kho K, lúc 6h, đi một mình thôi".

- Gia Khang nó nói gì.

- Nó nói em phải mang 2 tỷ đến và đi 1 mình nếu ko Hướng Dương sẽ gặp nguy hiểm. Em chạy ra trước, anh chạy theo sau nha.

- Gia Hy, Hướng Dương đang gặp nguy hiểm, anh đi rút tiền và đến nhà kho K nha anh.

Nói rồi Gia Khang chạy đi, Gia Hy phải phải đi rút tiền và báo công an.

.....

- Hướng Dương quay ra sau tớ mở dây trói cho.

2 người đầu lưng vào nhau, Thu Phương mở được cho nó rồi nhưng nó lại ko thể mở được cho Thu Phương, nhìn quanh cũng ko có gì để mở.

- Hướng Dương chạy đi, mau chạy đi tìm người giúp.

- Ko, có chạy cùng chạy mà.

Nó khóc ôm lấy Thu Phương.

- Hướng dương mau chạy đi, tìm người đến cứu tớ, nếu cứ thế này sẽ ko ổn đâu, mau lên.

Nó vừa chạy vừa khóc. Nó chạy được ra ngoài nhưng có người canh gác nên nó núp. Lúc này Gia Khang cũng vừa tới lên vào trong, thấy mỗi Thu Phương bị trói tay ở đó. Gia Khang tiến đến gần cắt dây trói cho Thu Phương. Thu Phương ôm chầm lấy Gia Khang khóc lóc.

- Anh Gia Khang ơi em sợ quá.

Gia Khang đẩy nó ra.

- Hướng Dương đâu.

- Cô ấy chạy ra ngoài đằng kia rồi, cô ấy đi tìm người giúp.

Gia Khang đỡ Thu Phương lên đi về phía Hướng Dương. Thì xung quanh có mấy bọn cầm gậy đi vào. Lại là tên béo, lại cười hềnh hệch.

- Chạy à, tiền của tao đâu.

- Tiền sẽ đến sau.

Gia Khang dang ngang 1 tay, Thu Phương đứng sau đó cùng lui lại.

- Ko có tiền mà đòi dẫn người đi à. Lên, đập chết bọn nó cho tao.

Gia Khang đẩy Thu Phương ra, đánh nhau với bọn kia. Gia Khang từ nhỏ đã đánh nhau nên việc đánh nhau là bình thường. Hắn hạ được rất nhiều tên, tên béo thấy ko ổn nên lên đánh sau lưng của Gia Khang.

- Cẩn thận.

Cả 2 cùng ngã ra, Thu Phương đã đỡ cho hắn phát đó.

- Thu Phương, Thu Phương..

Cùng lúc đó đám người Gia Hy vừa tới, người canh bên chỗ Hướng Dương cũng đi nên cô chạy vào trong. Khung cảnh be bét máu. Thu Phương nằm trong lòng của Gia Khang ngất xỉu, Gia Khang người cũng toàn vết thương.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Sự đánh đổi cho 1 kế hoạch đê hèn

Họ được đưa đến bệnh viện, mọi việc đã ổn. Họ đã được điều trị vết thương. Thay vì bên cạnh chăm sóc Gia Khang thì nó lại chăm sóc cho Thu phương - cô bạn thân của nó.

- Thu Phương cậu tỉnh rồi à, tớ đây tớ lo quá.

Nó mếu máo nắm tay Thu Phương.

- Tớ ko sao, anh có sao không Gia Khang.

Thu Phương cố ngồi dậy, nhưng cơn đau khiến cô nhán mặt.

- Cô đừng cố ngồi dậy, tôi ko sao, cảm ơn cô đã cứu chúng tôi lần 2. Mà cô làm gì bên này vậy.

- Em đi chơi với công ty du lịch của anh họ em, vô tình gặp Hướng Dương ở đó, em định dẫn bạn ấy đến chỗ anh em thì bị bọn người xấu bao quanh. Hướng Dương tớ xin lỗi.

Thu Phương cố tỏ ra yếu đuối bất lực.

- Ko sao mà, tớ ổn mà,tớ phải cảm ơn cậu ấy chứ

Nó ôm lấy cô vỗ vai. Bên ngoài có tiếng người đàn ông lạ. Hắn ta hấp tấp chạy vào với vẻ mặt hốt hoảng.

- Thu Phương em ko sao chứ, em làm anh lo quá.

- Em ko sao, em ổn mà anh. Giới thiệu với mọi người đây là Hữu Toàn, anh họ của em, anh ấy làm bên tổ chức du lịch. Đây là Thu Phương, kia là anh Gia Khang bạn em.

- Anh họ của cậu hả, chưa nghe cậu kể bao giờ.

- Tại anh tớ hay đi tổ chức du lịch nên ít gặp. Mọi người về trước đi, có anh tớ đây rồi.

- Ko tớ phải ở lại chăm sóc cậu.

- Ko sao mà, tớ ổn.

Gia Khang kéo tay nó ra.

- Vậy bọn tôi về trước nha, cô giữ gìn sức khỏe.

Họ đi khuất gã đàn ông kéo ghế ngồi vắt chéo chân, lấy trong túi ra thuốc hút nhả khói phì phò.

- Anh cho đàn em đập hơi mạnh tay rồi đó, cái mạng của tôi xem mất về tay anh rồi.

- Nè cô em, vì tình yêu của em mà tôi phải trả nhiều quả rồi. Em chơi đùa với tôi hơi lâu rồi đó. Em vì gã đó mà hi sinh vậy sao.

- Anh im đi, anh ko xứng đáng.

Gã cười to, tên buôn lậu đồ cổ như gã đã lấn xà bao nhiêu ngoài đời, bao nhiêu em qua tay gã, nhưng gã lại hứng thú với cô, cứng cỏi, tham vọng và tàn nhẫn giống gã. Gã ko muốn ép buộc mà muốn cô tự nguyện dâng hiến cho gã.

Gã tiếng tới nằng nặc cô lên, phả ra 1 làn khói.

- Nói anh nghe, điều thứ 2 là gì cô em

- Cứ chờ.

Gã và cô gặp nhau vô tình trên quán bar. 1 tên dư tiền đi tìm hoa, 1 kẻ là hoa đi tìm chủ. Cô ăn mặc sexy lắm, váy ôm body đen để lộ bộ ngực căng tràn,xé dài, tóc buộc cao, cách cô uống rượu bất cần đó đã đập vào mắt gã. Gã qua mời rượu cô, cô trả cho gã 1 ánh nhìn khinh bỉ rồi bỏ đi, gã kéo cô lại ôm eo cô sát vào gã, cô đó lun ly rượu trên tay lên đầu gã, gã định dang tay tát cô, nhưng gã ko làm thế ngược lại còn hứng thú. Gã tìm được nơi cô sống, gã tặng cho cô nhiều món quà đắt tiền, với người khác họ sẽ từ chối, nhưng cô thì nhận, vì cô ko chê tiền bao giờ. Dần dần rồi cô cũng ngó tới hắn, nhưng chỉ những lúc cô cần, nói trắng ra là lợi dụng hắn.

.....

- Oa, mặt anh sao bầm nhiều thế này, cả tay nữa, máu nè.

- Giờ em mới rảnh ngó đến anh à.

Hắn nhủ mày ra về khó chịu, hờn dỗi. Nó lại ôm lấy tay hắn lay lay.

- Em xin lỗi, tại em lo cho Thu Phương quá mà. Thu Phương lại cứu mình lần 2 rồi đó anh.

- Có gì đi nữa thì em cũng phải ngủ đến người yêu mình 1 tí chứ.

- Chút...

Nó hôn lên má hắn coi như đền rồi cười cười với hắn, hắn cũng chỉ chờ có thế.

Họ tịnh đường thêm 2 ngày nữa rồi bay về lại Việt Nam.

.....

Ngộ thế mà đám cưới anh Gia Hy cũng đến nhanh quá, nay ai nấy cũng bận rộn ghê, trang trí nhiều đèn lồng đỏ quá, chắc làm theo kiểu Trung Quốc đây chắc.

Đang nhìn ngó xung quanh thì bị nắm tay kéo đi.

- Chúng ta đi mua quà cưới nào?

- Gia Khang, bỏ tay ra mọi người thấy bây giờ.

- Ô vậy hả, bọn họ sẽ thấy sao.

Ko kịp để nó trả lời thì nó đã bị bế rồi. Bao nhiêu người làm đều nhìn họ cười tủm tỉm, nó dựa đầu vào ngực Gia Khang, xấu hổ quá đi mất.

Họ đi vòng vòng xem quà, nhiều món quá biết mua gì đây nè. Nhìn cặp thì họ có rồi, vòng thì ko lẽ tặng mình chị Bảo Lam. Nó phân vân quá.

- Hướng Dương..

Nó nhìn theo phản xạ qua bên store đối diện. Gia Khang đang cười bí hiểm, ngoác ngoác nó,hắn làm gì bên kia vậy trời.

- Thôi ko mua cái này đâu, xấu hổ lắm.

- Xấu hổ gì chứ, đêm tân hôn ko phải là mấy cô muốn cái này sao.

- Sao mà biết được chứ.

2 người bọn họ đang ngồi chốc ngoác đó bàn bàn tính tính thì giật mình bởi cô nhân viên bán hàng.

- Chị ơi, body c đẹp vậy, cái này c mang lên sẽ rất tuyệt.

- Ko phải em...em... em mua làm quà.

- À, đây là mẫu mới nhất đang được ưa chuộng đó ạ.

Nó nhìn cay đắng qua Gia Khang, còn hắn thì hứng thú lắm.

Đang chờ tính tiền, hắn nói nhỏ vào tai nó.

- Sau này anh sẽ tặng em 10 cái, à ko cả 100 cái ấy chứ.

- Anh nè.... quýnh ghê.

Cả 2 rời khỏi store với món quà trên tay. Không biết anh Gia Hy và chị Bảo Lam nghĩ gì về món quà này - 1 quần chip body nam và 1 váy ngủ reng mỏng tan ☹️.

Họ chưa vội về nhà đâu, vì về nhà có làm gì đâu, hắn chờ nó đi ăn kem, đi xem phim nữa. Trong rạp phim ấy hắn nắm tay nó mãi thôi, muốn ăn bông ngô phải dứt cho hắn nữa. Sao hôm nay phim gì đâu mà nhiều cảnh hôn hít quá.

....

Hôn lễ cử hành sang trọng quá, đẹp nhất và hạnh phúc nhất là cô dâu chú rể rồi. Hắn nay cũng đẹp trai lắm nha, diện bộ vét màu xanh đậm, tóc còn vuốt keo các kiểu, ngầu ơi là ngầu, hèn chỉ mấy cô gái cứ đến bắt chuyện mãi thôi.

- Thu Phương tớ ở đây nè.

- Chào cậu, Hạo Phong sao cũng ở đây.

- Tớ đi cùng Thu Phương.

Nó gặp bọn họ nên vui mừng quá, này giờ chỉ đứng 1 mình ko biết nói chuyện với ai. Mọi người đều bận tiếp khách cả rồi. Thu Phương đưa mắt tìm Gia Khang,

Gia Khang đi đâu vậy nhỉ, Thu Phương liền đi theo.

- Tớ đi vệ sinh chút

Hành lang rộng lớn quá, à ra anh ấy đang gọi điện thoại.

- Tôi biết rồi, 3 hôm nữa tôi sẽ bay sang singapore.

Anh ấy đi singapore làm gì vậy, giờ phải tìm cách giữ chân anh ấy 1 chút. Cô đá chân mình vào tường cho nó sưng đỏ lên, cô ngồi xuống ra vẻ đau đớn.

- Ủa Thu Phương cô sao vậy.

Gia Khang đỡ cô lên.

- Em bị trật chân rồi anh ạ, đau quá.

- Có đi được ko.

- Để em thử. À, em ko đi được.

Hắn ẵm cô ra ghế ngồi, cô đợi được thể sà vào lòng hắn, ôm cứng cổ hắn, hít lấy hít để mùi nước hoa trên người hắn.

- Để tôi gọi bác sỹ.

- Ko cần đâu ạ, mắt xa chút là được ạ, em hay bị thế này hoài. Hắn cũng nghe thể cũng matxa chân cho cô, cô tìm đủ chuyện để nói với hắn. Cô cũng moi được ra hắn đi singapore làm gì, ở đâu.

- Cô đỡ chưa, xem đi được chưa.

Cô đi thử, cà nhắc, hắn đâu cô trở lại bữa tiệc.

Hắn thấy nó đang nói chuyện với Hạo Phong, mắt hắn dò lên, lại ghen rồi. Hắn tiến đến hôn lên trán của Hướng Dương.

- Chúng ta đi thôi, Hạo Phong cũng ở đây à.

Hạo Phong ko trả lời hắn, họ rời đi để lại kẻ tức tối nhất là Thu Phương

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Quên em

Bọn họ rời khỏi buổi lễ, bỏ lại sau lưng bao nhiêu khách khứa quan trọng, bao nhiêu vị tai to mặt lớn.

Họ chạy xe về nhà, hắn đưa nó lên phòng hắn, đặt nó nằm lên giường, hắn cởi bỏ áo vest bên ngoài, tháo cà vạt, tháo lun vài hột nút.

Hắn tiến đến chỗ nó, nằm đè lên nó, nhìn nó say đắm rồi đặt lên môi nó 1 nụ hôn sâu. Mùi rượu của hắn pha hơi vào nó cũng làm nó ngất ngậy. Hắn gần như cởi bỏ bộ váy của nó, nó ko phản kháng, nó yêu hắn, sau bao nhiêu chuyện xảy ra nó biết hắn yêu nó rất nhiều và nó cũng thế. Da thịt chạm vào nhau, 2 cơ thể nóng bùng, hơi thở gấp gáp. Mỗi hắn đi đến tai nó, chạy xuống cổ nó, đến xương quai xanh. Tay hắn cũng tìm đường vào trong áo nó sờ soạn mân mê. Nó nằm đó ôm lấy hắn ngại ngùng chờ đợi cảm giác "lần đầu tiên" ấy.

- Đi singapore với anh.

- Đi làm gì anh.

- Anh đi công việc hơn nửa tháng, anh ko thể qua đó mà ko có em 1 ngày được.

- Em ko thể đi được rồi, em sắp tới phải thi lên cấp cả 2 ngoại ngữ nên em không đi được rồi.

- Buồn.

- Thôi mà, đi xong về, em chờ.

- Nhớ đó, lúc anh đi ko được lên phen với thằng nào đâu đó.

- Em là của anh mà, tình yêu em, tâm hồn em, cơ thể em cũng là của anh thôi.

Câu nói như tiếp thêm sức mạnh cho ngọn lửa đang bùng cháy trong hắn. Hắn lại tiếp tục hôn nó, lười lười lại tìm đường vào miệng nó, quấn lấy nhau. Tay hắn cởi bỏ luôn những gì còn sót lại của 2 đứa, 2 cơ thể lõa lồ, dưới ngọn đèn mờ ảo, hắn được chiêm ngưỡng cơ thể tuyệt đẹp của nó, con "quái vật" trong hắn lớn hơn. Hắn thêm khát nó, nhưng mọi việc đó hắn làm là nhẹ nhàng, tràn trề nó. Hắn mân mê và mon trôn 2 quả đào của nó, tay hắn miên man xuống vùng cấm của nó, nó ưỡn người. Mỗi hắn lại đi xuống, đi xuống và đi xuống. Mỗi hắn đi tới đâu thì dây thần kinh trên cơ thể nó căng hết lên. Hắn kẹp 2 chân nó lên hông hắn, từ từ đẩy "con quái vật" vào vùng cấm địa của nó, từ từ và từ từ. Nó cảm nhận được "con quái vật" nóng ẩm đang chui vào cơ thể nó, nó thấy nóng hết cả người lên, bấu tay vào lưng hắn thấy xướt. Mổ 2 cả 2 cháy ra nhè nhại quện vào nhau, 2 cơ thể cũng quện vào nhau ko rời. Lần đầu của nó và cũng là lần đầu của hắn, trao cho nhau vậy đó. Mặc ngoài kia mưa to gió lớn cũng ko làm ảnh hưởng đến niềm hạnh phúc của 2 người.

.....

Đêm qua ko biết bao nhiêu hiệp, sáng nay nó đã rời ko thể ngồi dậy nổi. Minh chứng cho chuyện đêm qua là vết máu vưon trên drap. Nó cảm nhận được con đầu từ bên dưới, làm nó lười lười thêm chỉ muốn quẩn mền trong chăn, cuộn tròn như chú mèo con. Vòng tay từ phía sau kéo nó, ôm nó vào lòng. 2 cơ thể lõa lồ ôm lấy nhau trong chăn ấm. Hắn hôn lên tóc nó, nó dựa vào ngực hắn, mùi hương của hắn cứ được đá mà chui tọt vào mũi nó làm nó say mê.

- Em mệt lắm ko.

- Anh còn hỏi, em dậy ko nổi nè.

- Ồ, anh hư vậy hả, hay mình...

- Nè, anh xấu xa quá rồi đó.

Hắn cười nham hiểm ôm lấy nó.

- Có món quà này, anh đi sing về, sinh nhật em anh sẽ tặng cho em.

- Thế giờ anh tặng lun đi.

- Đùng có mơ

Hắn cốc đầu nó, rồi lại hôn tóc nó.

- Cảm ơn em đã dành đời con gái cho anh, anh nhất định sẽ mang lại hạnh phúc cho em.

Nó chỉ cười rúc đầu vào ngực hắn, ấm áp, hạnh phúc quá chừng.

.....

Bay mấy tiếng hắn cũng tới sing, nơi này đúng là đáng sống thật, trong lành quá. Hắn chỉ muốn đưa nó theo cùng thôi. Hắn hợp tác với bạn mở quán ăn Việt ở bên này, mơ ước của hắn là đặt nhiều quán ở nhiều nước hơn nữa. Thực ra sở thích của hắn là đầu bếp, hắn muốn tự đứng lên trên đôi chân của mình. Sau này hắn có cơ sở lớn mạnh hắn sẽ cưới nó, sẽ đưa nó qua đây sống, sẽ cho nó làm bà chủ. Nghĩ thế thôi mà nhớ nó quá chừng. Bạn hắn đón hắn rồi đưa đi ăn và bàn công việc thiết kế quán sao cho đẹp bắt mắt và thực đơn phù hợp. Mỗi có mặt bằng nên họ còn phải lo nhiều thứ từ nguyên vật liệu, đến các dụng cụ bàn ghế...

Cuối cùng thì mọi thứ cũng ổn, chỉ cần bắt tay vào làm nữa thôi. Sáng mai hắn sẽ có mặt ở nhà thật sớm, sẽ là người chúc mừng sinh nhật nó đầu tiên. Hắn hí hửng nhìn món quà trên tay, vật mà bất ly thân của hắn, lúc nào cũng mang theo.

- A, xin lỗi cô tôi bắt cần quá ko thấy.

Hắn cúi xuống nhặt lại đồ cho người vừa va phải.

- Ko sao đâu anh, em lượm được rồi... anh.. anh là Gia Khang.

Hắn ngạt nhiên vì sao qua đây mà lại gặp người quen à.

- Thu Phương, sao cô cũng ở đây.

- Em đi theo đoàn du lịch của công ty anh họ em, đi học hỏi kinh nghiệm á mà. Anh qua đây có việc gì à.

- Ồ tôi có việc, sáng mai tôi bay về rồi. Chân cô đỡ chưa

- Em ko sao ạ, cảm ơn anh.

- Vậy tối em mời anh đi uống nước nha.

- Ok

Họ vừa đi vừa nói chuyện với nhau, nhưng Gia Khang vẫn giữ khoảng cách lắm. Vì là người cứu bọn họ 2 lần, lại là bạn thân của Hướng Dương nên hắn mới nói chuyện, gặp người con gái khác thì dừng hòng.

- Thôi chào cô, tối gặp.

Cô và hân chào nhau, cô đi qua đường. Chiếc xe điện ở đầu lao thẳng về phía cô.

- Coi chừng.

Rầm..

Hân bị văng ra, người be bét máu, phần đầu cũng thế. Cô cũng bị trầy xước rất nhiều. Cô lết lại chỗ hân, ôm lấy hân.

- Gia Khang tỉnh lại đi anh, ai đó làm ơn cứu với, cứu người.

.....

Nó theo thói quen lên dọn phòng cho hân. Trong căn phòng này, trên chiếc giường này, đêm đó. Nó nhớ hân quá. Mai sinh nhật nó rồi, mai hân sẽ về, nó ngồi đó ngắm nhìn hình nó và hân lúc chụp ở Trung Quốc.

- Hường Dương... Hường Dương.

Tiếng gọi cắt ngang suy nghĩ của nó.

- Em đây anh Gia Hy.

- Gia Khang.. Gia Khang gặp chuyện rồi.

Nó sững người, con tim nó như bị bóp nghẹt, khung ảnh rơi choảng xuống đất vỡ tan.

- Theo anh qua sing.

.....

- Cô là người nhà của Triệu Gia Khang?

- Vâng là tôi thưa bác sĩ, anh ấy sao rồi ạ.

- Cậu ấy qua con nguy kịch rồi,nhưng có máu tụ trong não, có thể cậu ấy sẽ bị mất đi ký ức.

- Mất ký ức sao ạ?

- Cô cũng mau qua làm vết thương đi, người cũng đầy vết thương thế kia.

Bác sĩ đi, cô ngồi thụp xuống, khóc nức nở.

- Thu Phương, Thu Phương em có sao ko, sao trầy xước hết thế này, mau đi làm vết thương.

Hữu Toàn đỡ cô dậy, cô túm áo hân lay mạnh.

- Tại sao, tại sao lại làm thế, tại sao lại tổn thương Gia Khang của tôi.

Cô khóc lóc đau đớn, đấm bùm bụp vào ngực gã. Gã hét to.

- Không phải tôi, em tin tôi đi, tôi nhất định sẽ tìm ra người gây ra chuyện đó cho em, tôi hứa.

Gã ôm cô vào lòng, vỗ về.

- Ai là người nhà của Triệu Gia Khang. Cậu ấy tỉnh rồi.

- Là tôi.

Cô bỏ mặc Hữu toàn chạy vào phòng bệnh. Hữu toàn nhìn cô thoáng buồn.

....

Đau quá, sao mình lại nằm đây, cô gái đang nắm tay mình là ai. Hân khẽ mở mắt.

- Gia Khang, anh tỉnh rồi, anh làm em lo quá.

Cô vừa lau nước mắt, vừa mừng. Hân ko thể nhớ ra cô là ai được, đầu hân đau lắm.

- Em là em đây, Thu Phương đây, anh ko nhớ sao. Em là người yêu của anh mà.

Nói rồi cô lấy món quà ra, mở trong hộp là cái vòng ngọc có hình phượng hoàng bên trong. lúc này cô đã nhận ra cái vòng này, cô biết nó là của Hường Dương.

- Đây, cái vòng này anh tặng em mừng sinh nhật em. Chúng ta đã hẹn nhau qua đây mừng sinh nhật em, sau đó anh bị ta nạn, anh ko nhớ sao.

- Tôi ko nhớ gì hết, em là người yêu của tôi sao.

- Vâng là em đây mà.

Cô nắm lấy tay Gia Khang mà khóc.

Nó cũng đã bay qua tới nơi, cuốn quạt chạy đi tìm Gia Khang. Gia Hy cũng tới cùng.

- Gia Khang, em sao rồi, là anh đây.

- Gia Hy em đau đầu quá, Gia Hy cô gái kia là ai, sao lại theo anh.

Hân chỉ về phía nó - cô gái chỉ khóc khi vừa thấy nó. Câu nói của hân làm trái tim nó tan nát.

- Em sao vậy, đó là Hường Dương, người yêu của em mà.

- Ko phải đâu, đây mới là người yêu của em, bọn em hẹn nhau ở đây để mừng sinh nhật cô ấy và em bị tai nạn. Em còn tặng cô ấy chiếc vòng.

Nó chết đứng khi nghe hân nói thế, nó còn biết chiếc vòng là của nó, sao hân lại tặng người khác chứ. Nó tiến về phía giường bệnh đưa tay lên má hân, nhìn hân chỉ biết khóc.

- Anh quên em rồi sao, anh nói với em những gì trước khi em đi sing anh quên rồi sao.

Nó hét lên, nước mắt ko ngừng chảy.

Gia Hy đưa nó ra ngoài.

Sinh nhật nó và Thu Phương cùng ngày nên họ chơi với nhau rất thân.

Giờ đây nó 20 tuổi, hần 22 tuổi, hần quên nó rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đau

Nó đứng khóc ở hành lang bệnh viện, chưa bao giờ nó khóc nhiều như thế, tim nó như bị đâm ngàn cây kim ấy. Thu Phương ra an ủi nó, vỗ về nó, nó hát tay Thu Phương ra.

- Tại sao, tại sao lại đối xử với tôi như thế, tại sao chứ hả.

- Hướng Dương cậu bình tĩnh đi, xin lỗi vì bọn tôi đã đầu cậu. Cái vòng này tôi đã không muốn nhận nhưng là quà của anh ấy nên... Hay cậu lấy lại đi.

- Tôi ko cần, tôi ghét cậu, tôi hận cả 2 người.

Mới đó anh ấy còn nói yêu nó, còn nói mang lại cho nó hạnh phúc, mà giờ... mà giờ lại cùng cô bạn thân lừa dối nó như vậy. Nỗi đau nhân đôi sao nó chịu nổi đây.

.....

- Cứu cứu tôi với, có ai ko cứu.

Cô gái hoảng sợ kêu to. Một tên bặm trợn, sầm trở đầu mình đi vào.

- Minh Nhã ơi là Minh Nhã, sao lại chọc vào ô kiến lửa thế kia.

- Xin anh, xin anh tha cho tôi.

Cô gái khóc lóc van nài.

- Thu Phương tôi xin cô, xin cô tha cho tôi.

Thu Phương mặt lạnh lùng nhìn về hướng cô gái. Thu Phương tát cô gái 2 tai rõ mạnh.

- Đụng vào ai sao lại đụng vào Gia Khang của tao chứ. Người đầu cho cô ta uống.

- Không không, tôi xin cô mà, đừng tôi ko uống... ko uống..

Hai tên lực lưỡng ép cô gái uống ly nước.

- Mày biết trong này có gì ko, thuốc kích dục đó.

- Thu Phương mày là con đĩ, con khốn nạn. Mày chết ko được yên thân đâu.

- Hahaaaa... Cho 3 đứa tụi bây đó.

Thu Phương cười to đi ra khỏi đó.

.....

Thu Phương hằng ngày đều đến đây chăm sóc hần, ko ai phản đối điều đó, vì hần chính là người ko phản đối. Nó ko ghen, nó chỉ đau lòng, nó hận kẻ già dối đó, nó đã yêu hần rất nhiều vậy mà. Nó mệt mỏi quá, nó chỉ muốn 1 mình thôi. Nó dạo ra vườn ngồi bên hồ cá, nó chỉ ngồi đó nhìn cá bơi.

- Hướng Dương, em đừng buồn nữa, Gia Khang ko phải vậy đâu.

- Chị ko cần nói đỡ cho hần đâu ạ.

- Chị biết mọi chuyện bây giờ ai có nói gì em cũng ko tin, nhưng chị chắc chắn điều đó, bọn chị đã bên nhau từ nhỏ.

Nó ko nghe rõ lời của Bảo Lam nữa rồi, tai nó ù rồi.

.....

Hần ngồi đó, hôm nay hần chỉ có 1 mình, nó muốn biết được sự thật. Sự thật từ chính miệng hần nói ra nó mới tin được.

- Cô tới đây làm gì.

- Anh khỏe ko.

- Cô hỏi làm gì.

Là thái độ đó, thái độ lạnh lùng mà trước đây cô gặp hần. Ánh mắt lạnh băng ấy đã trở lại, ko còn ánh mắt ấm áp dành cho cô nữa.

- Anh.. anh mau khỏe lại đi, em mới là người yêu của anh. Trước khi đi sinh anh đã nói sẽ yêu em, sẽ mang lại hạnh phúc cho em mà... sao anh..

- Cô im đi, đừng có tiếp cận tôi, người yêu tôi là Thu Phương, bọn tôi đã hẹn nhau ở sinh để tổ chức sinh nhật cho cô ấy và tôi đã gặp nạn.

- Gia Khang, em xin anh, xin anh mau nhớ lại đi anh, em ko thể chấp nhận sự thật này được, tại sao lại quên em chứ, tại sao vậy anh.

Nó kéo tay Gia Khang, nước mắt đã đầm nhòa. Hần đẩy nó ra, nó ngã xuống đất, hần bỏ đi.

Gia Hy đứng từ xa đã thấy, Gia Hy bảo Bảo Lam đi an ủi nó còn anh thì đi nói chuyện với Gia Khang.

....

- Gia Khang uống thuốc đi em.

- Anh Gia Hy, tại sao con nhỏ đó cứ đeo theo em vậy.

Gia Hy kéo ghế ngồi đối diện với Gia Hy.

- Em ko cảm thấy cô ấy quen thuộc chút nào sao.

- Ko, em ko nhớ gì cả, mỗi lần thấy cô ấy đầu em lại đau, tim em cũng thế.

- Vậy em cố nhớ ra xem cô ấy là ai.
- Mỗi lần như vậy Thu Phương bảo em đừng suy nghĩ nữa kéo ảnh hưởng sức khỏe.
- Khi yêu nhau thì trái tim họ thuộc về nhau, em mất cái gì ở đâu thì em tự tìm lại mới được em trai ạ.

Gia Hy vỗ vỗ vai Gia Khang rồi đi ra.

Cô ấy là ai, sao mỗi lần đứng trước mặt mình cô ấy lại khóc. Hẳn lại đau đầu nữa rồi.

....

Thu Phương đến đây ai cũng ghét, mấy tháng nay rồi. Nó cũng vậy, mấy tháng nay nó đã cố gắng nhiều cách, rất nhiều cách để Gia Khang nhớ lại nhưng đều thất bại. Nó đã tự hứa phải mạnh mẽ, phải giành lại tình yêu của mình, cả nhà ai cũng cố vũ nó.

Tối nay nó nấu mì, loại mì mà Gia Khang thích ăn nhất mang lên cho Gia Khang. Cửa mở hờ, ủa ko lẽ Gia Khang đã ra ngoài, thôi kệ để đó tí anh ấy về ăn. Nghĩ thế và nó tiến vào phòng. Trước mắt nó Thu Phương nằm đó trên giường hằn, vai trần, quần áo rơi vãi dưới đất. Tô mì lẫn long lóc trên sàn nhà. Nó lấy 2 tay che miệng chạy đi. Thu Phương ngồi dậy miệng nhoeo cười, cô mặc lại áo và dọn dẹp mọi thứ trên sàn. Gia Hy từ phòng tắm đi ra thấy Thu Phương đang dọn dẹp tàn tích của tô mì.

- Em làm gì vậy Thu Phương.
- Hướng Dương cô ấy mang mì lên cho anh, thấy em ở đây nên cô ấy vứt luôn tô mì ra nền. Em đang dọn.
- Đứng lên, anh gọi người làm dọn.

....

Nó chạy ra 1 góc vườn ngồi khóc, mưa to như trút nước. Mưa trời hết cả nước mắt của nó, tại sao vậy, tại sao 2 người lại đối xử với tôi như vậy chứ, tôi hận mấy người, tôi hận. Tim nó đến giờ phút này tan vỡ rồi, chảy máu nhiều lắm rồi. Mỗi tình đầu của nó, tình yêu duy nhất của nó.. bạn thân của nó. Mưa ơi xin trời hết, trời hết đêm nay đi, trời hết tất cả quá khứ đi, để nó ko còn đau nữa.

....

Hôm qua nó đã khóc rất nhiều, nó mệt mỏi lắm. Nó cố xuống bếp kiếm gì ăn.

- Con khỏe ko con, hôm qua lại khóc hà con.
- Con mệt mỏi quá vù à, con hết nước mắt rồi.

Vũ Năm ôm nó, vỗ về nó. Mấy tháng nay nó đã khóc rất nhiều, nó cạn nước mắt thật rồi.

- Thưa bà chủ, con xin phép được về quê 1 thời gian ạ.
- Hướng Dương lại đây con. Ta biết bây giờ con đang rất mệt mỏi, ta hiểu, ta thương con lắm. Ta ko ngờ mọi chuyện lại tệ như vậy, nhưng con à, ta tin Gia Khang ko phải người như vậy. Ko phải nó là con ta mà ta bệnh nó đau.
- Dạ bà chủ, con đã thật sự ko còn cách nào nữa, con đã mất anh ấy rồi.

Nó khóc nó ôm lấy bà Như Hoa, bà Như Hoa thương nó lắm nhưng cũng lực bất tòng tâm ko thể giúp nó. Thôi thì bà để nó ra đi, biết đâu thời gian là liều thuốc làm lành tất cả.

.....

Nó thu dọn hành lý, nó đến thế nào thì nó đi thế ấy. Tất cả những món quà Gia Khang tặng nó, nó để lại vào trong chiếc hộp đó.

Xách vali đi ra, nó lần này quyết đi ngang qua Gia Khang. Nhưng nó vẫn dừng chân lại, bứt sợ dây chuyền ra đưa cho hắn.

- Cái này có lẽ ngay từ đầu ko nên thuộc về tôi, trả lại cho anh. Chúc 2 người hạnh phúc.

Nó bỏ đi, nó ko còn nước mắt để khóc vì hắn nữa, tim nó vỡ rồi, người ở trong tim cũng tan rồi. Nó đi thẳng ra cửa ko ngoái đầu nhìn lại, nó sợ kỉ niệm ở đây sẽ làm chùn bước nó.

Nó đi rồi hắn nhìn sợi dây chuyền có chữ K D. Là gì đây, sao hắn ko nhớ gì hết vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Quyết định khó khăn

- Nè bà Ba Lài, làm mai con bé Hướng Dương cho thằng út nhà tui đi, tui thích nó quá.
- Ui thôi chèn ơi, nó yêu đương ai kệ nó chứ tui biết đâu mà mai mới chị bảy.
- Thiệt chứ hồi nó ở Sài Gòn zìa, nó cứ buồn buồn, có mấy thằng tán nó mà nó có chịu ai đâu.
- Ơi kệ nó chứ tui có biết đâu.
- Thôi tui zìa, nói nó mai mang đồ qua cho tui nghe hôm.
- Dạ chị.

Tiền bà bảy về, bà Ba Lài ra sau vườn thấy nó đang nằm võng đọc sách, bà mang cho nó mấy trái ổi với chén muối ớt. Bà lấy cái quạt quạt cho nó.

- Nè ăn đi con, học hành gì mà suốt ngày cầm đầu cầm cổ vậy con.
- Mẹ à, con đang ôn lại mấy cái ngoại ngữ á. Thời gian nữa con xin đi làm.
- Ơi, đi làm đi con, ra ngoài cho khuấy khóa. Chữ hồi con ở trên zìa, mẹ thấy con buồn hoài, mẹ lo lắm. Hay nhà họ la rầy gì con hà.
- Ko có gì đâu mẹ, mọi người họ thương con lắm, chỉ có điều... chỉ có điều con nhớ mẹ nên về á mà.

Nó ôm lấy bà cười khì.

- Thôi ngó quán tui đi chợ nghe hôm.
- Dạ.

Từ đợt trước ấy số tiền nó đưa bà đủ để sửa lại căng nhà, mở thêm tiệm tạp hóa nhỏ nên cuộc sống gia đình bà Ba Lài cũng ổn định. Con trai bà Ba Lài cũng học hành đến nơi đến chốn và có việc làm ổn định.

Nhìn từ xa có chiếc xe con chạy về hướng này, ai vậy ta, sao chạy xe xịn vậy. Chiếc xe dừng trước cổng nhà nó, 1 thanh niên ăn mặc chỉnh chặc bước ra, nó đứng lên mỉm cười ỏ. Là... là... Hạo Phong, sao cậu ta lại đến đây chứ.

- Lâm gì mà ngạc nhiên vậy, ko định mời tôi vào nhà sao.

- Hạo Phong sao cậu lại đến đây, sao tìm được nhà tôi vậy. Mời vào.

- Tôi hỏi bà vú Năm á mà, bà ấy nhớ cô lắm.

Nó chỉ cười nhoeo miệng, nó rót nước mời khách, sẵn có mấy trái ổi lúc này chưa kịp ăn nên nó mời khách lun.

- Cậu đến tìm tôi có việc gì à.

- Tôi đã biết chuyện của cậu rồi. Tôi tới đây có 1 lời đề nghị.

- Chuyện của tôi... bỏ qua đi. Đề nghị gì vậy.

- Nhà tôi mở 1 nhà hàng bên Trung Quốc và 1 quầy lưu niệm sát bên. Bà tôi bảo tôi qua đó quản lý. Tôi muốn mời cậu qua đó quản lý quầy lưu niệm cho tôi, chế độ rất hậu hĩnh.

- Thật sao, chúc mừng cậu nha. Tôi sợ làm ko được lại ảnh hưởng đến cậu.

- Tôi biết cậu làm được, hãy suy nghĩ đi và gọi cho tôi, tôi phải về lại Sài Gòn rồi.

- Um, chào cậu.

Tiền khách về nó mới suy nghĩ về lời đề nghị đó. Đi Trung Quốc sao, có lẽ đi xa hơn sẽ làm nó bớt nhớ thương chăng.

.....

Tiếng nhạc xập xình, mùi rượu, mùi khói thuốc vây quanh.

- Nè Gia Khang, Thu Phương, 2 người quen lâu vậy rồi định chừng nào cho bọn tôi ăn bánh hồng vậy.

- Sắp rồi, nào, zo.

Gia Khang không nói gì chỉ uống thôi, từ khi bị tai nạn hẳn lại trở lại là hẳn, bướng bỉnh cáu gắt, bất cần. Nhưng có lời nói của Thu Phương hẳn sẽ dịu đi.

Thu Phương say rồi,hắn đưa cô về căn hộ cao cấp - nơi mà hắn đã mua cho cô.

Cô bước đi loạng choạng, hẳn đầu cô về giường. Hắn đắp chăn cho cô, hẳn về. Hắn bị cô kéo lại ngã xuống giường. Cô hôn hắn, hắn vẫn nằm im vậy ko đáp trả, cô cời bỏ nút áo sơ mi của hắn, cô cời bỏ xiêm y của mình. Cô ngồi trên người hắn, lỏa lồ vậy đó,body cô rất đẹp, đầy đặn hơn Hường Dương nhiều, nhưng hẳn lại ko có ý gì với cô. Quen nhau hơn 1 năm rồi, nhiều lần như vậy rồi, nhưng hắn vẫn ko thêm đáp lại cảm xúc của cô. Cô nhìn hắn, cô ôm hắn.

- Anh ko yêu em sao.

- Anh có yêu em.

- Yêu em mà tại sao chưa 1 lần anh đụng đến em vậy.

- Anh để dành cho ngày cưới.

- Vậy khi nào anh cưới em.

- Khi nào anh chín chắn.

- Lại câu nói đó.

Cô nằm xuống giường, câu nói cô nghe ko biết bao nhiêu lần. Cô nghĩ chỉ cần có thời gian sẽ vun đắp được tình cảm, có lẽ cô sai rồi chăng. Có lẽ cô cần 1 kế hoạch nữa chăng, vì bây giờ cô có hắn nhưng ko có trái tim hắn.

.....

- Con chào mẹ, mẹ chưa ngủ à.

- Mẹ chờ con, lại đây nào con.

Bà Như Hoa nhìn hẳn âu yếm, vỗ tay lên ghế ngay cạnh bà ngồi. Hắn ngồi bên, bà xoa đầu hắn, sờ mặt hắn, bà nghĩ hẳn vẫn còn là đứa trẻ.

- Tuần sau có mừng thọ 1 người làm ăn lớn với ba con, con đi với bọn ta nhé.

- Sao lại là con, anh Gia Khang đâu ạ.

- Con biết đó, Bảo Lam đang có em bé nhưng yếu nên anh con phải bên cạnh chăm sóc cho cô ấy. Con hãy đi cùng ba mẹ.

- Dạ, con ngủ đây, mẹ ngủ đi.

Hắn trở về phòng, thả mình mệt mỏi lên chiếc giường quen thuộc. Rượu giờ đã ngấm vào hẳn rồi, hẳn thấy cô đơn trống trải quá. Hắn thả tay vào dưới gối nằm lấy ra sợi dây chuyền mà Hường Dương đưa cho hắn. Cô ấy là ai, sao mỗi lần nghĩ về cô ấy tim hẳn lại nghẹn lại thế này, khó thở quá đi mất.

.....

- Thu Phương sao em lại ở đây, nay anh đi Trung Quốc mà.

Thu Phương đưa thứ này giờ cô đang đầu sau lưng ra.

- Tờn ten, em cũng có vé mời mà.

- Chúng ta đi thôi nào

Bà Như Hoa lên tiếng, Gia Khang ko muốn Thu Phương đi cùng, nhưng cô cũng có vé mời nên bà Như Hoa cũng ko làm được gì.

Tám vé mời ấy là điều kiện thứ 2 của cô với Hữu Toàn.

.....

Tiệc được tổ chức tại 1 plaza lớn nhất của Trung Quốc, hội tụ những ông trùm bà trùm, những người giàu có gia thế. Nơi đó những người làm ăn lớn mong gặp gỡ nhau. Thu Phương mang 1 sườn xám đỏ, tóc búi, luôn choàng tay hẳn trong bữa tiệc. Hắn cũng mang vest đen cực chất.

Thu Phương đi ra ngoài nên đã rời tay hẳn đi. Hắn thấy ở đây ngột ngạt quá nên xuống tầng dưới, ra ngoài đi dạo.

Hắn nhìn qua bên kia đường sao có bóng lưng quen thuộc quá, cô gái bên kia đường vừa mua xong món ăn vặt nên định rời gót đi, hẳn ngớ người, tim đập nhanh, đó là... là Hường Dương. Hắn chạy theo cô gái đó, đường đông lại cô đèn giao thông qua đường nên hẳn ko thể nhìn thấy cô gái nữa. Hắn chạy đi chạy lại, thời tiết ban đêm lại lạnh, hẳn thở ra khói. Hắn cố kiểm tìm hình bóng đó, nhưng bắt lực rồi. Hắn chạy ngang qua và dừng lại 1 con đường nhỏ, thấy cô gái đang nhìn vào 1 tiệm gì đó. Khoảng cách hơi xa, cô gái lại rời đi trước khi hẳn kịp chạy tới. Hắn bỏ hơi tai rồi, hẳn chống 2 tay lên gối và thở, quay về hướng cô gái vừa nhìn. Hắn trở mắt, đi chậm chậm đến sờ tay lên tấm kính. Là hình cưới của hắn và Hường Dương. Sao vậy, sao lại có hình này ở đây, hẳn đã bỏ qua gì rồi sao. Đau đầu quá, có gì đó cứ mờ hồ hiện về, hẳn rê to lên giữa trời tuyết đầu mùa đang rơi.

.....

Thu Phuong nãy giờ không thấy Gia Khang đâu nên cũng đi quanh quanh tìm kiếm. Vô tình va phải 1 người phụ nữ, án chừng bằng tuổi bà Như Hoa. Thu Phuong xin lỗi và định bỏ đi nhưng bị níu tay lại.

- Chiếc vòng này... cô gái con bao nhiêu tuổi rồi.

- Con sắp 22 tuổi rồi.

- Con... con...

Người phụ nữ xúc động như muốn khóc.

- Con... con ở đâu, ta có thể ôm con 1 cái không.

Thu Phuong ngây ra ko biết gì, à thì ôm thì ôm.

- Con đang ở đâu, ta có thể gặp con nữa ko.

- Con hiện tại ở trong plaza này. Nhà con ở Việt Nam. Chắc 2-3 bữa nữa con về lại rồi. Cô gặp con có việc gì.

- Có việc quan trọng lắm, mai ta hẹn con ở quán cafe này nhé. 9h sáng con nhớ xuống, ta phải đi đây.

Người phụ nữ toát lên phong thái cao quý ấy sao lại gặp nó. Ko phải là vì chiếc vòng này sao.

.....

Đúng hẹn, Thu Phuong đến gặp người phụ nữ lạ mặt kia. Bên ngoài có 2 vệ sĩ, trong quán chỉ có 1 mình bà ta.

- Chào cô.

- Con tới rồi, ta lo con sẽ ko tới, hãy ngồi đây với ta.

Người đàn bà mừng rỡ kéo ghế bên cạnh cho cô ngồi.

- Ta có thể xem cái vòng của con không.

Thu Phuong tháo vòng đưa cho người đàn bà xem. Bà ta xem xong thì rơi nước mắt ôm lấy cô.

- Con ơi là mẹ đây, con vẫn còn sống, mẹ mừng quá.

Người đàn bà khóc ôm lấy cô. Mẹ? Mẹ sao, là mẹ của Hường Dương.

- Cô ơi, con ko hiểu gì hết.

Người phụ nữ kể lại toàn bộ sự việc cho cô nghe, bà ấy đã trốn chạy thế nào, mai danh ẩn tích thế nào và tìm con thế nào.

- Ta là Ngọc Hiền là mẹ của con, con chính là Triệu Triệu Phụng Hoàng. Người thừa kế của gia tộc họ Triệu. Mẹ đã điều tra được kẻ hại cha con, và mẹ đang lên kế hoạch trả thù.

- Con... con...

Ngọc Hiền nắm lấy tay Thu Phuong vỗ vỗ.

- Mẹ xin lỗi vì lúc bé đã bỏ con lại, nếu mẹ ko làm thế thì mẹ ko thể giữ được mạng của con.

- Con...

- Con hiện nay ở đâu, hãy về với mẹ.

- Con ở với cha mẹ nuôi ở Sài Gòn.

- Hãy về với mẹ, mẹ ko muốn xa con thêm nữa.

- Mẹ à chuyện này quá bất ngờ, con phải suy nghĩ, con chưa sẵn sàng.

- Vậy con hãy tìm mẹ khi con sẵn sàng. Đây là số điện thoại của mẹ.

Họ chào tạm biệt nhau, Thu Phuong vẫn còn ngồi đó, tay nắm chặt. Con nhỏ đó sao lại tốt phước như thế chứ. Lại là người kế thừa gia tộc họ Triệu. Vậy... vậy chẳng phải bọn họ là anh em sao?

Bây giờ Thu Phuong đang khó nghĩ lắm. Nếu chọn Triệu gia thì cô sẽ mất đi Gia Khang, người mà cô cố sức giành lấy. Nhưng nếu chọn Gia Khang, người ko hề yêu cô thì cô lại mất đi danh tiếng, mất đi tài sản kết xù. Làm sao, phải làm sao cho thỏa đáng.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vòng Sau Mưa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Vạch mặt

Con đường quen thuộc này ngày nào nó cũng đi làm qua đây, ngày nào nó cũng dừng chân và nhìn tấm ảnh ít phút. Nó đã rất nhiều lần nói với chủ tiệm là cắt hình đó đi hay là cho nó xin lại, nhưng chủ tiệm ko chịu, nói là phải được sự đồng ý của 2 người. Haizzz, kiếm đâu ra người kia nữa.

Chỉ cần qua con hẻm nhỏ này là đến chỗ nó làm. Nó đã quá quen với công việc ở đây, con người ở đây. Hạo Phong cũng giúp đỡ nó rất nhiều. Hạo Phong cũng nhiều lần bày tỏ với nó nhưng nó từ chối, đơn giản vì vết thương lòng nó chưa nguôi ngoai. Người ta hay bảo có người mới thì người cũ bỗng dưng tan biến, hay nó thử làm thế.

Tối nay khách hơi vắng hay nó đóng cửa sớm rồi Hạo Phong đi ăn, nghĩ thế thì coa người vào.

- Xin chào, tôi giúp được gì cho quý khách.

- Tôi muốn mua sợi dây chuyền tặng quà cho con gái tôi.

- Vâng ạ, mời quý khách chọn lựa ạ.

Người phụ nữ này giờ chỉ lo nhìn món đồ, khi lựa được món ưng ý thì mới nhìn người bán hàng. Món hàng rơi xuống đất, nó nhặt lên đưa cho người phụ nữ đó.

- Con... con là...

- Dạ con là Hường Dương.

Con bé này, tại sao.. tại sao lại giống ta lúc trẻ như thế. Thật là quá giống, nhưng ta mới nhận con gái hôm trước. Có lẽ người giống người chẳng

- Con bao nhiêu tuổi.

- Dạ con gần 22 tuổi ạ.

Giống quá giống, bà Ngọc Hiền lắc đầu. Bà nắm tay nó.

- Con gần bằng tuổi con ta, ta mới nhận con mấy hôm trước.

- Vậy ạ, chúc mừng cô, bạn ấy thật may mắn quá.

- Đúng vậy, ta và nó đã lạc nhau bao nhiêu năm giờ mới tìm lại được.

- Dạ, con cũng bị người ta bỏ rơi, nhưng chắc có lẽ cả đời này ko thể nhận được người thân rồi.

Thật tội con bé, nó cũng bằng tuổi con ta, cũng bị người ta bỏ rơi. Bà Ngọc Hiền nói chuyện với nó thêm 1 lúc rồi rời đi.

Cô gái nào vậy,thật hạnh phúc quá, bao nhiêu năm vẫn tìm được gia đình. Còn nó... nghĩ mà tủi thân.

.....

Sau thời gian suy nghĩ cô nên quyết định thế nào đây, 1 bên là tiền tài danh vọng. 1 bên là tình yêu. Đàn ông thì ko thiếu, nhưng danh vọng nhất định phải đạt được. Nghĩ miên man phải làm thế nào cho tốt, thì bị gạt ngược lại hiện tại.

- Con ơi ăn cái này đi con, mẹ mới mua ăn cho nóng.

- Sau này ai hỏi bà thì bà nói là nhặt được tôi nghe chưa.

- Con ơi có chuyện gì vậy con.

Cô kể chuyện nhận con cho mẹ cô nghe.

- Không được con ơi, làm vậy thất đức lắm, sẽ gặp báo ứng đó con ơi.

- Chứ bà muốn tôi cả đời này ko ngóc đầu lên nói sao. Bà muốn tôi chui rúc trong khu ổ chuột này giống bà sao.

Cô hét lên bỏ chạy ra ngoài, người mẹ chỉ biết ngồi đó ôm mặt khóc. Nhà cô từ xưa ở quê kia, vì cái đói mới bỏ xứ ra thành phố kiếm sống. Họ từng ngủ ngoài công viên, gầm cầu... Cha mẹ cô đi nhặt ve chai đổi bữa ăn qua ngày. Tuổi thơ cô ban ngày đi bán vé số, ban đêm học xóa mù chữ. Cô sợ rồi cái cuộc sống nghèo khổ, thiếu thốn ấy. Nhất định lần này cô ko để vượt được.

.....

- Alo là mẹ đây Thu Phương, con đã quyết định về rồi hả con. 2 ngày nữa mẹ bay về Việt Nam đón con nha, mẹ muốn gặp cha mẹ nuôi của con để cảm ơn họ đã nuôi con khôn lớn xinh đẹp như thế.

- Dạ mẹ, con ở khu G, mẹ đến sợ chỗ đó ko sạch sẽ cho mẹ đâu.

- Ko sao đâu con, mẹ phải cảm ơn ân nhân của mẹ.

- Dạ vậy lúc đó gặp nhau, con chào mẹ.

Thu Phương cúp máy, người cô run lên, đã lơ lơ lên lưng cộp rồi không thể leo xuống được nữa. Giờ còn Gia Khang, phải nói thế nào với anh ấy đây. Chắc rồi anh ấy cũng sẽ biết thôi.

.....

- Ông bà chủ ơi có cô nào đến tìm ông bà chủ nè, lại còn đi cùng cô Thu Phương nữa.

- Ai vậy vú Năm

Triệu Thế Vinh ngạc nhiên, ai lại đến nhà ông trực tiếp thế này mà mà ko hẹn trước chứ.

Người phụ nữ bước qua cánh cửa với tấm khăn che trên mặt, tiến lại phía cửa vợ chồng ông.

Khi tấm khăn được tháo xuống, ông đã khụy gối xuống, ko thể đứng vững nữa.

- Chị Ngọc Hiền, chị vẫn còn sống.

- Là tôi đây, xin lỗi lâu nay đã ko liên lạc với chú.

Họ gặp nhau mừng mừng tủi tủi. Bà Ngọc Hiền kể lại quá trình mình trốn thoát như thế nào.

- Triệu Thế Danh chính hần ta đã hại gia đình tôi, tôi đã điều tra ra được. Trước 2 hôm ngày chồng tôi mất, hần đã đến tìm Thế Hiền. Hần nói là anh ấy có con gái nên hãy giao quyền thừa kế lại cho hần. Vì hần có con trai, nhưng Thế Hiền ko chịu. Anh ấy là trưởng tộc có thể giao quyền lại cho bất kỳ ai. Vì thế mà hần... hần đã....

Bà Ngọc Hiền khóc, Thu Phương vỗ về. Bà ấy nắm lấy tay Thu Phương.

- Đây, nhờ chiếc vòng này tôi đã tìm lại được con gái mình, nó chính là Triệu Triệu Phương Hoàng.

Triệu Thế Vinh ngạc nhiên.

- Là... là con bé này sao. Nó đã quen biết bọn tôi rất lâu, thậm chí nó và Gia Khang còn..

- Con biết, con đã đau lòng biết bao nhiêu, con đã khóc nhiều biết bao nhiêu, nhưng con ko thể ko nhận mẹ con được. Và con đã rất đau lòng khi biết anh ấy là em họ con.

Thu Phương che mặt khóc nức nở, bà Ngọc Hiền vỗ về.

- Vài hôm nữa ta sẽ làm 1 bữa tiệc nhận lại con gái. Đã đến lúc giành lại quyền lực rồi.

Mọi chuyện từ đầu đến cuối Gia Khang đều đã nghe thấy hết, nhưng hần lại ko hề buồn 1 chút nào hết. Nhưng chiếc vòng đó Thu Phương nói hần tặng cho cô ấy mà, sao lại nhận mẹ con gì đây chứ. Chiếc vòng ấy từ đâu ra chứ.

.....

Hôm nay thôi cô sẽ từ cộc thành phượng hoàng. Bà Ngọc Hiền sắm cho cô bao nhiêu thứ đắt tiền, nội bộ kim cương cô đang đeo thôi cũng đã có giá trị khủng khiếp rồi. Nay bộ mang bộ váy xòe voan, loại chỉ mơ cũng khó, người cô lấp lánh lù. Cô cứ ngấm mình trong gương mỉm cười, xinh đẹp như mình phải được những điều tốt đẹp này. Khi có tiền thì thiếu gì những chàng trai nguyện chết theo cô.

- Con gái sẵn sàng chưa con.

- Dạ rồi mẹ à.

Cô được bà Ngọc Hiền đưa ran sảnh lớn, ở đây toàn giới nhà giàu. Bao nhiêu cặp mắt nhìn cô mà thèm muốn.

- Chào các bạn thân hữu, xin cảm ơn các vị đã đến tham dự bữa tiệc của tôi ngày hôm nay, tôi xin giới thiệu đứa con gái thất lạc bao nhiêu năm của mình Triệu Triệu Phương Hoàng.

Một số người vỗ tay, 1 số bàn tán, và có 1 số khác đã rời khỏi buổi tiệc.

Cô được bà Ngọc Hiền dẫn đến giới thiệu với nhiều người, nhiều vị công tử giàu có.

Cô mừng rơn, bắt tay nói chuyện với nhiều người. Trong đó có gia đình bà Như Hoa. Và tất nhiên có cả Gia Khang nữa.

Cô kéo Gia Khang ra 1 góc.

- Anh à, em... em biết phải làm thế nào giờ, số phận thật trớ trêu.

- Không sao đâu chị họ, may mà chúng ta đã ko có gì xảy ra.

- Em, em rất yêu anh...

Cô dựa vào vai Gia Khang khóc.

- Cần thận.

Gia Khang đẩy cô ra né con dao đang lao tới. Bất cẩn mà Gia Khang ngã đập đầu vào tường khiến hấn choáng váng. Thu Phươg cũng bị ngã ra. Vệ sĩ đã khắc chế được người cầm dao.

- Máy, con đi máy phải chết, chính vì máy mà tao mất hết, mất hết rồi.

Thu Phuong sợ hãi nấp sau lưng vệ sĩ

- Cô, cô là ai vậy.

Cô gái cười to.

- Máy quên tao rồi sao, máy đã cho tao uống thuốc kích dục, máy cho tui nó hiếp tao, mẹ tao nhục nhẽ đã treo cổ tui từ rồi. Tao phải giết máy.

Thu Phuong vẫn tỏ ra vô can.

- Cô nói gì tui ko hiểu.

- Máy còn già rồi, biết thế lúc ở sing tào đã đâm chết máy. Tao thấy máy lúc đó đụng phải tên kia, tao đã ghét thái độ giả bộ của máy lâu rồi. Máy đã cướp Hửu Toàn của tao, máy lại còn đi kẹp thẳng khác.

Thì ra đây là Minh Nhã. Vừa nói Minh Nhã vừa chỉ tay về hướng Gia Khang mới được mẹ đỡ dậy.

Thu Phuong hét lên.

- Ko phải, ko phải vậy. Cô ta đặt điều. Đây chiếc vòng này chứng minh cho thân phận của tui.Bảo vệ đầu mau đưa cô ta đi. Mau đưa cô ta đi.

Bỗng dưng Minh Nhã ngã xuống với vết dao đâm sau lưng.

Triệu Thế Vinh la to.

- Mau bắt tên sát thủ đó lại.

Buổi lễ trở nên ồn ào nhốn nháo. Cú ngã lúc này khá mạnh khiến Gia Khang còn choáng lắm.

Bà Ngọc Hiền ôm cô vào lòng vỗ về trấn an.

- Mẹ ơi con sợ quá, cô ta ghen tỵ với con, cô ta đặt điều cho con.

Gia Khang có vẻ như đã nhớ ra điều gì.

- Đúng vậy,cô ta ko phải Phươg Hoàng và chiếc vòng đó ko phải của cô ta.

- Gia Khang, Gia Khang anh đang nói gì thế, anh đừng nói bậy mà anh.

Gia Khang nắm cứng tay Thu Phuong, ánh mắt lạnh lùng.

- Cái vòng đó là của Hướng Dương, tui đã chuộc lại và định tặng sinh nhật cô ấy, ko biết thế nào mà về tay cô.

Bà Ngọc Hiền cũng Hoang mang lắm.

- Mấy đứa, mấy đứa nói gì ta ko hiểu.

Gia Khang phân trần.

- Chiếc vòng đó là của Hướng Dương thừa bác. Vì cứu cha mẹ nuôi cô ấy đã bán đi chiếc vòng và con đã chuộc lại.

Bà Ngọc Hiền giận run, nắm tay Thu Phuong lên tháo chiếc vòng ra. Bà run run khi mở chuỗi phươg hoàng trong đó ra và ko có gì cả. Bà đã khóc.

- Mau bắt con bé này lại, kẻ giả mạo này ko phải con ta.

Thu Phuong được đưa đi.

- Mẹ ơi là con mà, con là Phươg Hoàng mà. Gia Khang cứu em

Bà Như Hoa ngồi phục phũ xuống đất.

- Trời ơi, con tui, con tui đang ở đâu.

- Con biết cô ấy ở đâu, con sẽ đưa cô ấy về cho bác.

Nói rồi Gia Khang tháo chiếc cà vạt trên cổ rồi chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vòng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Tìm lại ký ức, tìm lại em

- Hướng Dương tối nay đi sinh nhật với tó, đi tầng 2 và tầng 3 nữa.

- Hạo Phong cậu đi đi, tớ lười quá.

- Năn nì mà, bạn tớ tui nó đòi tớ dẫn bạn gái theo nhưng tớ chưa có biết làm thế nào. Thôi cứ tớ 1 mình đi nha.

Hạo Phong kéo tay áo nó năn nì.

- Thôi được rồi, mấy giờ cậu ngủ.

- Khoảng 7h tớ qua đón cậu nha.

- ok, vậy giờ tớ về trước chuẩn bị tí. Hẹn tí gặp.

Nó ra khỏi nhà hàng của Hạo Phong, tuyết đã rơi rồi sao,nó đưa tay hứng tuyết và đi qua kia đường.

Nó đã dừng bước chân lại vì người đang bị phủ tuyết đứng trước mặt nó. Nó lấy tay vỗ lên đầu và lắc lắc, lại âm ảnh nữa rồi, đã bao nhiêu lần như thế mà cũng ko bỏ.

Nó cúi xuống bước đi thẳng, đi thẳng.

Oạch...

Nó đã đụng vào ai à, nó nhìn lên, là.... Gia Khang đang nhìn nó. Là người bằng xương bằng thịt sao.Tìm nó lại nhói lên nơi lồng ngực rồi. Nó bỏ qua hấn và đi tiếp. Hấn đã kéo tay nó lại.

- Em bỏ quên người yêu rồi sao.

Người yêu? Không lẽ.

Nó giật tay lại đưa tay lên che miệng lại rồi tiếp tục bỏ đi.

Hấn kéo nó lại ôm nó vào lòng.

- Anh đây là anh đây, anh xin lỗi đã để em xa anh lâu như vậy.

Nó hát ra, hét lớn vào hấn, nước mắt nó đã đầm mặt từ bao giờ.

- Anh xin lỗi gì chứ, anh tưởng anh là ai, anh tưởng rằng cứ thế nhớ lại mọi thứ là tôi sẽ tha lỗi cho anh sao, tôi ghét anh lắm, ghét lắm.

Hấn kéo nó lại,ôm chặt nó,đặt lên môi nó nụ hôn sâu. Nụ hôn ấy,hơi ấm ấy, đã quá lâu tưởng chừng như quên lãng.

- Anh xin lỗi, anh và cô ta không có gì cả, anh đã bị cô ta lợi dụng. Hãy tha lỗi cho anh, xin em.

- Đồ đáng ghét, sao không quên lun đi.

2 kẻ không biết lạnh đứng ôm nhau giữa trời tuyết, có lẽ tình yêu của họ đã làm tan tuyết rồi.

- Em ở gần đây qua chỗ em cho khỏi lạnh.

- Em đi đâu, anh theo đó.

- Xạo, vừa rồi ai đã bỏ rơi em

- Do anh bị mất trí nhớ mà.

Nó lườm hấn. Xách điện thoại ra gọi cho ai đó.

- Hạo Phong, xin lỗi tôi ko thể đi với cậu, tôi có việc bận rồi.

- Ừm, ko sao.

- Bye cậu.

Câu chuyện của họ Hạo Phong đứng bên kia đường đã chứng kiến tất cả. Hạo Phong định chạy ra đưa nó cây dù vì trời đang tuyết, nhưng ko ngờ... có lẽ Hạo Phong phải từ bỏ ý định thôi.

.....

Họ đi qua đường lớn, họ đi vào đường nhỏ. Dừng chân trước tiệm áo cưới đó. Nó chỉ vào tấm ảnh.

- Tấm ảnh này nhiều lần em bảo người ta cắt đi nhưng họ kho chịu, họ nói phải có anh nữa. May quá anh vào nói họ cắt đi.

- Không thích.

Nói rồi hấn kéo nó đi thẳng, hấn nắm tay nó bỏ vào trong tay áo hấn. Sao tuyết rơi thế này mà nó ko thấy lạnh ta.

.....

- Sao em ở căn hộ bé tí thế này.

- Có mình em mà ở chi cho lớn. Anh ngồi đi, em pha cho anh cốc trà. Anh ăn gì chưa.

- Anh muốn ăn mì.

- Ăn mì àk? Ở đây chỉ có mì thôi chứ ko có gì khác nha.

- Ok em

Hấn ngồi đó nhìn nó nấu ăn. Nó thay đổi nhiều quá, tóc nó uốn cong, nó còn trang điểm nữa, nhìn chừng chặc hơn hấn. Hấn đang nghĩ thời gian ko có hấn, nó đã sống thế nào chứ.

Ăn uống tắm rửa xong hấn được nó xếp ngủ dưới đất. Nó nằm trên giường, vì giường đơn nên rất bé. Điện cũng tắt nhưng chưa ai ngủ cả, ai cũng thao thức. 2 kẻ nằm riêng như người xa lạ, cho dù trước đó họ từng là của nhau.

- Em này, thời gian ko có anh em có ôn ko.

- Có.

- Thời gian ko có anh chắc em đã đau lòng lắm

- Không

- Thời gian ko có anh em có quen ai khác.

- Có.

Nếu bình thường hấn đã nhảy cẫng lên, mà tra vấn hỏi nó, nhưng hôm nay sao hấn lại ko có dũng cảm làm điều đó, có lẽ hấn đã làm tổn thương nó quá nhiều.

- Em ko hỏi anh gì sao.

- Anh và cô ta sao rồi.

Hắn im lặng, nó chờ câu trả lời của hắn.

Hắn ngồi dậy kéo nó xuống khỏi giường, đề lên người nó. Hắn nhìn sâu vào mắt nó. Hắn gục xuống lên người nó.

- Anh xin lỗi, anh không lừa dối em gì hết. Vì cô ta đã cứu chúng ta 2 lần, lại là bạn thân của em nên anh đã để cô ta tiếp cận anh. Cái vòng đó anh đã chuộc lại từ tiệm cầm đồ, anh muốn tặng em lúc sinh nhật em. Ko ngờ anh bị tai nạn và quên em đi. Anh biết lúc mất trí nhớ đã tổn thương em rất nhiều... anh..

- Em hiểu rồi Gia Khang, em hiểu rồi.

Nó ôm cứng lấy hắn, 2 con người họ đã xa nhau quá lâu. Hơi nóng tỏa lên, hắn quay qua hôn nó, hôn nhiều lắm, hôn cho hết những năm tháng xa nó. Nó cũng vậy cũng cuồng nhiệt đáp lại. Hắn cúi bỏ dần dần đồ của hắn và bộ pizama của nó. Cơ thể nó vẫn vậy, vẫn là thứ cuốn hút hắn nhất. Hắn hôn nó khắp người, nó bám víu vào hắn,nó nắm chặt tay hắn. Hắn kéo nó dậy, để nó ngồi lên người hắn. Mỗi hắn chiếm lấy mỗi nó, tay hắn bóp nắn quả đào của nó, mỗi lần di chuyển đến quả đào của nó mà mát mà cần. Nó ôm chặt cổ hắn, uống người vì những cảm xúc hắn mang lại. Nó thấy "con quái vật" của hắn đã trỗi dậy, cần lên "em bé" của nó. Hắn đặt nó xuống, kê gối lên mông nó và cứ thế được dà mà tiến vào.Có biết bao nhiêu tâm tư tình cảm, bao nhiêu ngọn lửa lòng che dấu bấy lâu của 2 đứa, có lẽ đêm nay sẽ được bùng cháy rực rỡ.

.....

Nó mở mắt dậy, khắp người nó mới rõ rồi. Nếu ko thấy Gia Khang nằm đó thì có lẽ nó nghĩ chỉ là giấc mơ. Nó nhìn hắn 1 hồi lâu, hôn lên trán hắn rồi nhẹ nhàng đi vào nhà tắm.

Cái gì vậy nè trời, khắp người nó... khắp người nó sao toàn vệta hôn thế này, cứ nghĩ đến chuyện tối qua là nó đã ngượng lắm rồi, nó ko nghĩ nó lại cuồng nhiệt thế.

Nó leo vào bồn tắm cho thư giãn, bỗng cánh cửa bồn tắm bị kéo bật ra. Là hắn, tổng ngỗng ko che chắn gì cả.

- Aaaa, anh cứ thế mà đi vào sao.

Hắn ko thêm trả lời, leo luôn vô bồn tắm mà ôm nó. Hôn tai nó, phả vào đó 1 lần hơi, thì thầm.

- Hay làm thêm 1 lần nữa cho em quen với nó nha.

Hắn ko để cho nó trả lời, tay kia đã hư đốn dạo quanh cơ thể nó. Mắn mẽ quả đào của nó, rồi đi đến xoa dịu "em bé" của nó. Tên này thật là, cứ ko để cho nó yên được mà. Nghịch đã rồi hắn xoay người nó lại, cho nó dựa lên bồn tắm và tiếp tục làm cho nó rõ rồi.

....

Nó đuối thật rồi, nó nằm dựa lên thành bồn tắm. Hắn hôn nó từ phía sau cổ, ôm nó vào lòng.

- Về Việt Nam đi em, có người quan trọng cần gặp em.

Nó xoay người ôm hắn.

- Ai vậy hả anh.

Hắn thờ dài.

- Người quan trọng.

Ai vậy nhì, ngoài hắn ra còn có ai là quan trọng với nó nữa sao.

.....

- Hạo Phong tớ xin lỗi phải trả lại chỗ làm này cho cậu, tớ rất tiếc nhưng tớ phải về Việt Nam rồi.

- Um, cậu cứ đi đi. Nếu cần cậu cứ quay lại đây, nó luôn là của cậu.

Hắn nắm tay nó kéo đi thẳng.

- Ko cần đâu.

Tên này hể mà nó dính đến người con trai khác là hắn bất lịch sự vậy đó.

Kể cũng tội Hạo Phong thật, đã tạo ra biết bao phiền cơ hội chỉ mong nó cho cậu 1 chút tình cảm, nhưng tất cả chỉ công cốc, vì tình yêu nó dành cho hắn quá lớn.

Bạn đang đọc truyện *Câu Vòng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Lấy lại quyền lực

- Sau cánh cửa này em sẽ gặp được người quan trọng mà em hằng mong muốn, mọi chuyện từ đây sẽ thay đổi tất cả.

- Sao anh nói lạ thế, cứ làm em hồi hộp mãi thôi.

Nó hít thở thật sâu, Gia Khang mở cánh cửa nhà ra. Có 1 người phụ nữ quen quen, hình như nó đã gặp ở đâu rồi thì phải. Nhưng sao có ba mẹ Gia Khang cũng đứng đó nữa vậy.

Người phụ nữ run run, che đầu cảm xúc. Bà sợ lại nhầm lẫn nữa thì bà không biết phải làm thế nào đây.

- Con là Hướng Dương, chủ nhân của cái vòng ngọc kia phải không?

- Dạ.

- Con có gì chứng minh.

Chứng minh? Cái vòng ko đủ chứng minh sao? À, nó chợt nhớ ra điều gì đó. Nó tháo sợi dây chuyền mặt là quả cầu nhỏ. Bật nắp ra, viên đá đỏ rơi ra, nó đưa viên đá cho bà ấy. Dưới sự sững sờ của ba mẹ Gia Khang, bà đã khóc ngất lên.

- Là nó, chính là nó rồi. Con ơi là mẹ đây, là mẹ đây.

Bà Ngọc Hiền ôm chặt nó mà khóc nức nở. Riêng nó thì ko hiểu gì hết, ko phải người phụ nữ này đã nhận con rồi sao.

Mọi người đều ngồi xuống và câu chuyện được bắt đầu kể.

Nó thấy choáng váng quá, ko lẽ nó và Gia Khang là... chị em họ.

Nó ôm mẹ nó thật chặt khóc nức nở, mừng vì vừa nhận được mẹ. Nhưng cái đau lòng nhất là tình yêu nó vừa tìm lại, lại là bà con thân thích của nó.

Bà Ngọc Hiền đã hỏi han nó mọi chuyện về cuộc sống của nó, nhưng bây giờ nó như cái xác ko hồn rồi, nó ko thể trả lời gì được nữa. Nó đã xin phép về phòng.

Căn phòng nó vẫn vậy,ko có gì thay đổi. Còn người từ lúc ra đi, cho tới lúc trở lại vẫn là 1 tâm trạng.Nó biết làm gì bây giờ, có ai đó hãy chỉ cho nó phải làm gì bây giờ. Nó chui vào trong chăn để mà khóc.

Tấm chăn được kéo ra, hần nằm xuống bên cạnh nó, ôm nó, hôn lên tóc nó.

- Sao em lại khóc vậy, nhận lại mẹ em ko vui sao.

- Anh ơi.. chúng ta... chúng ta phải làm sao hà anh, em biết phải làm sao đây hà anh.

Hần ôm nó chặt hơn.

- Hướng Dương bình tĩnh, có lẽ đã đến lúc anh nói về bí mật của mình cho em nghe. Anh thực ra ko phải con ruột của ba mẹ anh hiện tại. Mẹ anh là Như Hoa, em gái của dì Như Ngọc, sau khi lấy ba anh đã sinh ra anh, ba mẹ anh nghèo lắm, nhà anh khi xưa ở quê kia. Ba anh bị tai nạn lao động mất đi khả năng làm việc, mẹ anh ngăn cản anh nghèo khổ đã bỏ 2 ba con anh lại. Ba anh đã mất vì bị sốc, cứ vậy đó anh nghiêm nhiên thành trẻ mồ côi. Lúc đi, anh đã van xin,lạy lục mẹ anh rất nhiều, chỉ mong bà 1 phút nghỉ đến anh. Thế nhưng bà vẫn cứ đi. Dì Như Ngọc đã đưa anh về nuôi dưỡng chăm sóc. Lúc đó anh mới 4 tuổi,cái tuổi mà đứa trẻ con cần ba mẹ biết mấy. Từ đó trở đi anh lun chán ghét phụ nữ, những người phụ nữ xoay quanh anh chỉ vì tiền. Chỉ có riêng em..

Nó xoay người lại ôm lấy hần, lau những giọt nước mắt trên má hần.

- Đừng khóc, Gia Khang đừng khóc, có em đây, có em đây, em sẽ mang lại cho anh thật nhiều hạnh phúc mà.

Nó mừng lắm, nó và Gia Khang lại được tiếp tục yêu nhau.

.....

Lần này họ không làm lễ nhận con nữa, họ sẽ đầu thân phận của nó.

Họ đã bàn bạc mọi kế hoạch để lấy lại quyền lực, trả thù cho cha của nó. Nhưng nó thấy mọi thứ quá to lớn với nó, trọng trách quá nặng với nó, 1 cô gái nhỏ bé như nó làm sao mà đảm nhiệm nổi. Nó muốn nói điều đó với mẹ nhưng lại sợ làm bà buồn, vì bà đã tốn bao nhiêu công sức vào đó.

- Con gái chưa ngủ sao.

Bà Ngọc Hiền đẩy cửa bước vào.

- Dạ chưa mẹ ạ.

- Thật tội cho con gái mẹ, bé thế này mà lắm trọng trách quá.

- Mẹ ơi chúng ta có thể ko làm thế ko mẹ.

- Ko được con ạ, thù phải trả. Mẹ ko thể quên được hần giết cha con thế nào. Hại nhà ta tan cửa nát nhà thế nào. Ta ko thể quên được.

- Mẹ, con biết rồi ạ.

- À, con với Gia Khang thế nào.

- Dạ, bọn con....

- Mẹ thấy nó là 1 người tốt, nó lại rất lo cho con, điều đó làm mẹ yên tâm lắm. Thôi con ngủ đi.

- Dạ.

Đúng là mọi thứ vẫn như nó dự đoán, ko thể ko trả thù.

- Gia Khang anh vào đi. Mẹ em mới đi ra.

- Um, anh đã nghe mọi chuyện rồi.

Hần nắm tay nó thật chặt.

- Em hãy mạnh mẽ lên, có anh đây luôn ở bên em mà.

Nó ngồi dậy chồm lên ôm hần từ phía sau.

.....

- Thưa bang chủ, vừa rồi chúng tôi đã chịu mức thu 40 - 60 rồi, vậy sao chúng tôi phải đóng thêm phí nữa chứ?

Mọi sự bàn tán ồn ào. Triệu Thế Danh gõ cây gậy nam ngọc xuống nền rõ to.

- Tôi nói các vị nghe, tôi là bang chủ, tôi có quyền đưa ra mọi điều luật và thay đổi điều luật. Các vị đóng phí vào đây là tôi giữ dùm các vị, ví dụ như công việc các vị thua lỗ hay có gì đó tôi sẽ còn có chi phí mà hỗ trợ cho các vị chứ.

Có người đồng ý, và có người bất mãn, nhưng có bất mãn thì ko làm được gì. Từ ngày Triệu Thế Danh lên làm ban chủ, mọi việc làm ăn đều đậm chất tại chỗ hoặc đi lùi. Hần chỉ lo tìm mọi chi phí rút tiền lui về cho mình mà thôi.

- Vậy buổi họp đến đây là kết thúc.

- Khoan, buổi họp chưa kết thúc.

Triệu Thế Vinh tri hô.

- Anh trai nè, anh đến đây làm gì.

- Tên giết người kia, mau nhận tội đi.

Triệu Thế Danh cười to hềnh hềch.

- Giết người, giết người sao. Anh đừng làm lẫn, anh ganh tỵ với chức vị của tôi sao?

- Đền lúc này mà chú còn có chấp sao, mau từ chức đi.

- Từ chức, anh nên nhớ tôi đang sở hữu nhẫn phượng hoàng.

- Nhẫn nhưng ko có mắt phượng hoàng thì nhẫn ko có tác dụng.

Giọng người phụ nữ vang lên. Triệu Thế Danh đã bần rùn khi gặp lại Ngọc Hiền. Mọi người xung quanh đều ngạc nhiên hết cỡ.

- Chào người quen cũ, ông đã quên bọn tôi rồi sao, ông đã quên ông giết anh ông thế nào rồi sao.

- Mấy người đừng đặt điều, chuyện xảy hơn nấy chục năm ai làm chứng chứ.

- Ông vẫn ngoan cố sao, lòng tâm ông chó tha rồi sao. Mau đưa hần vào tay.

Tên đàn em của hắn đã bị dẫn vào. Nếu hắn ko dính vào ma túy thì có lẽ bà đã ko bắt được hắn, vì hắn ko có gia đình nên ko tìm được manh mối gì. Ngày đó trước khi bà ân cư sang nước ngoài, bà đã nhờ em trai bà theo sát điều tra. Hôm đó hắn say ma túy nên đã gây gổ với mấy người trong bar, được thể đàn em bà đã điều hắn đi và moi được thông tin.

- Đại ca, em xin lỗi đại ca.

Tên khốn đó, bao nhiêu lần hắn được Triệu Thế Danh nhắc nhở là chơi mà túy tìm chỗ kín mà chơi, thật khốn kiếp.

- Tên này bị các người mua chuộc làm hại tôi.

Bà mới lấy viên đá đỏ đưa ra trước mặt mọi người.

- Ông biết cái này ko.

- Mất... mất phượng hoàng.

- Đúng, và đây là con gái tôi, Triệu Triệu Phượng Hoàng, người kế thừa chính thức của gia tộc này.

Triệu Thế Danh đã choáng váng đứng ko vững nữa.

- Mau đưa hắn đi.

Hắn đã ko còn gì để nói nữa rồi. Bà Ngọc Hiền đưa Hướng Dương ra, tuyên bố với mọi người.

- Đây là Triệu Triệu Phượng Hoàng, con gái của ban chủ quá cố Triệu Thế Hiển, người thừa kế chính thức. Từ hôm nay mọi việc điều hành đều do cô ấy quản lý. Ai có ý kiến gì ko?

- Chúc mừng tân ban chủ.

Mọi người đều đồng thanh ủng hộ. Và nghiêm nhiên nó thành bang chủ

Bạn đang đọc truyện *Câu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Tưởng chừng là hạnh phúc

Những ngày tháng làm bang chủ của 1 cô gái nhỏ là giải quyết 1 đống giấy tờ, gặp 1 đống khách khứa. Học luật, học cách quản lý, học lý thuyết về kim cương... vân vân và mây mây. Thật sự là quá sức với 1 cô gái non nớt như nó, ngày nào nó cũng mệt mỏi trở về giường.

Ko còn thời gian dành cho bản thân và nhất là ko có thời gian dành cho Gia Khang nữa. Mấy tháng nay rồi nó chưa được gặp Gia Khang, nhớ quá. Mỗi ngày nó chỉ được nói chuyện với Gia Khang vài phút, hoặc chỉ là 1 tin nhắn mà thôi.

Nó muốn về bên Gia Khang vì nó có món quà to lớn dành cho hắn. Thật sự công việc này không hề hợp với nó lun. Làm bang chủ ko oai chút nào.

- Ăn chút canh đi con. Dạo này mẹ thấy con xanh xao quá.

- Dạ

- Mẹ ơi, con... con có chuyện này muốn nói ạ.

- Mẹ nghe đây con gái.

Bà Ngọc Hiền vuốt tóc con gái.

- Mẹ à, con biết mẹ rất tự hào vì bây giờ con đã là bang chủ rồi, nhưng công việc này quá nặng với con, con chỉ mong muốn là 1 cô gái bình thường thôi. Thích ăn thì ăn, thích đi đâu thì đi, muốn làm gì làm, tự do tự tại. Còn bây giờ đi đứng cũng phải ngó, nói năn cũng phải ngó, thậm chí ngáp cũng ko dám nữa

Thật sự con mệt mỏi lắm.

- Con yêu à, mẹ chưa bao giờ muốn ép buộc con, thù mẹ đã trả, chức vụ mẹ đã lấy lại, mẹ cũng muốn con được thoải mái, tự do. Nên nếu con ko muốn, mẹ cũng ko ép. Mẹ cũng muốn mẹ con mình về với nhau, chăm sóc cho nhau. Mẹ muốn bù đắp những ngày tháng đó dành cho con.

- Thật ko ạ, con cảm ơn mẹ.

- Con làm gì mẹ cũng ủng hộ con hết.

2 mẹ con họ ôm nhau cười vui vẻ.

.....

- Chú có biết con gọi chú qua đây là có gì ko?

- ko, thưa ban chủ.

- Đừng gọi con là bang chủ, gọi con là Hướng Dương thôi ạ. Con muốn truyền lại chức bang chủ này cho chú.

- Chuyện này...

- Chú à, con biết chỉ có chú là thích hợp với chuyện này, chỉ có chú mới đảm nhiệm và gánh vác được. Còn con, con chỉ muốn là cô gái bình thường thôi ạ.

- Vậy... vậy ta đồng ý.

.....

- Xin chào mọi người, tôi Triệu Triệu Phượng Hoàng nay xin truyền trọng trách bang chủ cho Triệu Thế Vinh, người chủ kính cần của tôi. Ai có ý kiến gì ko?

Mọi người ko ai có ý kiến gì hết, đã sờ đầu bằng lòng. Nó trao lại cho Triệu Thế Vinh nhẫn phượng hoàng và tất nhiên mất phượng hoàng là thật.

- Tôi là Triệu Thế Vinh, tân bang chủ của gia tộc này. Tôi xin hứa trung thành cả đời.

Buổi lễ kết thúc, 2 mẹ con bà Ngọc Hiền đã thấp hương cho Triệu Thế Hiển kính cần.

- Anh à, em và con đã trả thù được cho anh, đã giành lại chức quyền, nay mẹ con em xin rời bỏ nơi này để về chốn bình an, xin anh hãy an nghỉ.

Họ quý lạy và rời đi.

.....

- Gia Khang ơi, Gia Khang em về rồi, em về rồi nè.

Hắn ngạc nhiên lắm, vì sao nó về mà ko nói cho hắn biết.

Hắn giang tay ôm nó.

- Sao em về được vậy.

Nó kể toàn bộ sự việc cho hắn nghe.

- Gia khang em có món quà cho anh.

- Quà gì vậy hả.

- Quà của anh đây.

Nó lấy tay hắn để lên bụng nó, nó khẽ cười. Hắn im lặng, ko nói gì cả. Hay là anh ấy ko thích em bé sao, nó nhìn hắn mà nghĩ vậy.

- Anh sao vậy, anh ko thích em bé sao.

Hắn ẵm nó lên đặt nó lên giường, vuốt tóc nó, hôn lên trán nó, hôn lên môi nó, và hôn lên bụng nó.

- Chào nhóc con nhé, con phải ngoan ko được làm mẹ mệt nghe ko.

Nó hồi hộp chờ đợi thái độ của hắn.

- Cảm ơn em nha, anh yêu 2 mẹ con nhất đó.

Nó vui mừng vì Gia Khang đón nhận đứa trẻ trong bụng nó.

.....

- Thưa mẹ chúng con muốn kết hôn.

2 bà mẹ cùng ngạc nhiên.

- Kết hôn?

- Thưa mẹ, bọn con yêu nhau đã lâu nay muốn sống chung 1 nhà ạ.

Bà Ngọc Hiền vẫy tay

- Lại đây với mẹ nào con gái. Con đã chắc chắn về người đàn ông của cuộc đời mình chưa?

- Dạ có mẹ à.

Bà Ngọc Hiền nắm tay con gái vỗ về. Bà Như Hoa cũng thêm phần phấn khởi.

- Vậy tụi con định bao giờ làm lễ cưới?

- 16 tháng sau thưa mẹ.

Gia Khang nói với bà Như Hoa.

- Tốt, mọi chuyện quá tốt rồi.

- Mẹ ơi còn 1 chuyện nữa.

- Chuyện gì Gia Khang.

- Bọn con... bọn con có em bé rồi.

- Thật sao.?

Dưới sự sung sướng và vui mừng, ủng hộ của 2 bà mẹ thì thật ko còn gì bằng nữa.

.....

- Em có hối hận khi lấy anh ko?

- Có con rồi có được quyền hối hận ko anh.

- À chắc là ko rồi

Hắn ôm nó vào lòng thật chặt.

- Em cứ việc làm người vợ bé nhỏ của anh. Còn hạnh phúc của em là anh lo.

Nó được thế dựa vào ngực hắn, ấm áp và hạnh phúc làm sao.

Họ ko đi chụp ảnh cưới nữa mà họ lấy lại tấm ảnh ở cửa tiệm bên Trung Quốc. Hắn hứa với nó sau này sinh xong sẽ dẫn nó đi chụp ảnh bết nhè, giờ thì cứ lo mà dưỡng thai thôi.

Rồi cái ngày họ mong chờ đã đến. Hắn mang vest đen lịch lãm, còn nó trong cái váy cưới màu trắng đẹp đẽ. Chắc có lẽ họ sinh ra là của nhau hay sao ấy, thật là xứng đôi luôn.

Hắn hôn lên trán nó, cầm tay nó.

- Mình cùng đi thôi em, cô dâu xinh đẹp của anh.

Họ bước ra lễ đường dưới sự chứng kiến của bao nhiêu người, nhất là sự vui mừng đến rơi nước mắt của 2 bà mẹ.

- Em một ko,nãy giờ đi nhiều rồi ngồi tí đi.

- Dạ.

Nó định ngồi xuống thì đám bạn học của Hướng Dương đi đến chúc mừng họ.

Đang nói chuyện vui về thi sắc mặc Gia Khang chuyển biến khác lạ, ngã về hướng nó. 1 người bạn hoảng hốt ré lên.

- Máu, máu... trời ơi giết

người rồi.

Vệ sĩ đã bắt được hung thủ. Gia Khang lúc này đã ngã xuống rồi.

- Ko, ko... Gia Khang.. đừng bỏ em, xin anh mà... mau mau cứu người, mau gọi bác sĩ.

Nó đã khóc ngất lên nhìn về hướng hung thủ.

- Tại sao, tại sao vậy, tôi có thù oán gì với cậu đâu sao hại tôi hết lần này đến lần khác vậy hả Thu Phương.

- Hahah, tại sao ư. Tại vì mày, tại sao 1 đứa con gái như mày có mọi thứ quá dễ dàng. Còn tao, dù cố gắng bao nhiêu cũng ko có được. Những thứ tao ko có được thì mày cũng dùng hồng. Tao phải cho mày biết cảm giác mất mát như thế nào.

- Cậu điên rồi, thật là sai lầm khi tôi coi cậu là bạn thân.

Xe cứu thương đã đưa Gia Khang đi, nhưng họ ko cho nó đi cùng, nó phải đi xe khác theo sau.

Đi đến 1 đoạn xe cứu thương nổ dừng, lửa bốc cháy nghi ngút, nhiều mảnh sắt văng ra, chiếc xe chở chồng nó đã nổ ngay trước mắt nó.

Nó bước xuống xe chạy về phía chiếc xe mới nổ, nhưng 2 bà mẹ đều ngăn cản nó.

Nó đã dùng hết sức mà hét, mà khóc.

- Ko, ko thể như thế được, Gia Khang, Gia Khang xin đừng bỏ em.. xin anh.

Lúc đó nó chỉ muốn lao vào lửa thôi.Nó ngất đi, ngày nó đội khăn đỏ cũng là ngày nó đội khăn tang chồng.

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Cầu vồng sẽ xuất hiện sau mưa

- Gia Khang đừng đi, xin anh, Gia Khang... ko...

- Con ơi tỉnh lại con ơi, mẹ đây, mẹ đây mà.

Bà Ngọc Hiền cố lay Hướng Dương đang gào khóc trong mơ. Nó mở mắt ra nước mắt đầm đìa. Nó ngồi bật dậy.

- Mẹ ơi, anh Gia Khang đâu, anh ấy vẫn ở nhà phải ko mẹ, để con xuống tìm anh ấy.

- Con ơi bình tĩnh con ơi, nghe mẹ nè con. Gia Khang nó... ko còn nữa con à.

Bà cũng khóc theo con, nó đau đớn lắm nó ko muốn tin đó là sự thật.

- Tại sao, tại sao vậy hả mẹ, mẹ con con biết làm sao đây hả mẹ.

Tím nó bị thất ngệt, đau đớn vô cùng tận, tại sao ông trời lại cướp Gia Khang của nó đi. Đến thì thể anh ấy cũng ko còn.

Ngày đám tang Gia Khang nó ko xuất hiện, nó giấu mình trong phòng. Họ chỉ làm ảnh thờ cho Gia Khang vì sau vụ nổ đã ko còn mảnh thi thể nào nữa rồi.

Bà Như Hoa đã khóc rất nhiều, nuôi nấng nó khôn lớn chỉ mong sau này nó được hạnh phúc, vậy mà...

.....

Cả tháng nay nó cứ nhốt mình trong phòng, hết khóc rồi lại gào thét đau đớn, nó đã tiêu tụy đi rất nhiều.

- Con ơi, hãy cố ăn 1 chút đi con.

Nó ko buồn trả lời bà.

- Con cứ thế này mẹ biết phải làm sao hả, còn đứa bé trong bụng phải làm sao hả?

Nó cứ kệ, để ông trời mang 2 mẹ con nó theo cùng Gia Khang.

Nhưng đứa bé trong bụng nó, đứa con của Gia Khang và nó, đứa bé ấy vô tội.

Nó để tay lên xoa xoa bụng, hôm nay thôi, chỉ hôm nay thôi hãy để mẹ được yếu đuối lần cuối.

.....

Nó đã 1 mình đến bên bàn thờ Gia Khang, nó ko khóc nữa, có lẽ nước mắt nó đã cạn rồi. Nó sờ tay lên tấm ảnh của Gia Khang.

- Anh à, anh đã hứa sẽ mang lại hạnh phúc cho em, anh đã hứa sẽ dạy con thành người tốt, anh đã hứa đưa mẹ con em đi khắp thế gian, anh đã hứa thật nhiều vậy đó. Anh để em đã tin tưởng anh vậy đó, mà sao anh lại thất hứa rồi. Thôi em tha lỗi cho anh kiếp này, chỉ 1 kiếp này thôi anh nhé, kiếp sau anh phải bù đắp cho mẹ con em nhé anh.

Nó ngồi xuống đó, dựa đầu vào thành bàn thờ Gia Khang, nó chỉ ngồi thế thôi, ngồi thế suốt mấy tiếng đồng hồ.

.....

- Vâng, vậy kế hoạch là như thế mọi người cố gắng phát huy nhé. Buôi họp kết thúc.

Mọi người đứng lên ra về hết, giám đốc đã niu tay Hướng Dương lại.

- Có việc gì không giám đốc

- Em đừng gọi tôi là giám đốc, em rảnh ko, tôi muốn mời em đi ăn.

- Xin lỗi em có hẹn với chồng rồi.

Vị giám đốc ấy đã buồn tay nó ra, tiếc nuối.

Hôm nay gió 3 năm ngày mất của Gia Khang, nó đã mua 1 bó hoa Hướng Dương cắm lên bàn thờ chồng.

- Nào, Gia Khôi lại đây chấp tay chào ba đi con.

Thằng nhóc là bản sao của Gia Khang, nó đã làm theo lời mẹ nó. Họ đã ở đó trò chuyện tâm sự với di ảnh Gia Khang. Họ lại chào Gia Khang để về. Ngay trước cánh cửa, người đàn ông đứng đó, thờ hồn hể. Đứa trẻ lay tay mẹ nó bị bỏ: ba, ba...

Haizzz, nó lại bị ám ảnh nữa rồi, bao nhiêu lần nó thấy hình bóng ấy hiện về. Chỉ cần nhìn xuống đất và bước đi thôi, nghĩ thế nó nắm tay Gia Khôi đi thẳng.

Oạch...

Dừng rồi, nó đã dừng rồi. Ko đúng, chuyện này ko thể xảy ra được. Nó đã đứng im như thế vài phút, vài phút cho đến khi áo hần ướt đầm vì nước mắt của nó. Vòng tay ấy đã ôm lấy nó.

- Đừng khóc, anh đây, anh đã về rồi.

Đợi câu nói của hần thôi nó đã khóc to hơn, khóc cho trôi hết những nỗi nhớ. Nó sờ vào người Gia Khang, nó sờ vào mặt Gia Khang.

- Là anh, là anh thật rồi, làm sao... làm sao chuyện này lại có thể xảy ra chứ. Hôm đó chính mắt em thấy...

Hần ôm nó chặt hơn, nước mắt hần cũng đã chảy rồi.

Hần ôm lấy Gia Khôi, hôn hít thẳng bẻ.

- Chào con trai, ba đây là ba đây.

Họ cùng ngồi đó và kể lại toàn bộ câu chuyện.

.....

- Đến ngày cưới của nó tôi sẽ dùng dao đâm chết hần, chắc chắn họ sẽ gọi xe cứu thương, anh hãy bố trí trước sau đó cho nó nổ. Nhất định ko được để Hường Dương đi cùng.

- Thu Phương hãy dừng lại đi em, mọi chuyện đã qua rồi mà.

- Anh im đi, do nó mà tôi ra nông nỗi này, những ngày tháng trong tù của tôi vừa rồi thật nhục nhã, tôi đã mất hết rồi, mất hết rồi. Tôi phải cho nó biết cái đau đớn mất mát ra sao.

- Còn có anh mà.

- Hahaha... anh là cái gì chứ. Muốn có được tôi hãy thực hiện điều thứ 3 này đi.

Hữu Toàn im lặng, gã đã thật sự yêu cô rồi nên ko mong muốn cô rước thêm tội nữa. Gã đã nghe lời cô bố trí xe cứu thương, bố trí kíp nổ, và bố trí 1 kế hoạch cứu hần. Khi xe chui ngang qua hầm, hần đã cho người chuyển Gia Khang đi xe khác. Cho người làm chậm sự di chuyển của xe Hường Dương. Cho người rời khỏi xe, bố trí sửa sang cho xe bị nổ khi vừa rời khỏi hầm.

Gia Khang bị thương khá nặng, mất máu khá nhiều rơi vào tình trạng hôn mê sâu. Gã đã thuê bác sĩ điều trị cho Gia Khang, nhưng đáng buồn là... chưa biết khi nào Gia Khang tỉnh lại.

3 năm trôi, sau 3 năm như 1 phép màu, Gia Khang đã tỉnh lại thật sự. Gã đã thay mặt Thu Phương để xin lỗi Gia Khang.

Vừa hồi phục khỏe lại Gia Khang đã đi tìm mẹ con nó, tha lỗi cho mọi chuyện.

Hường Dương này giờ vẫn tựa đầu vào ngực Gia Khang.

- Thôi anh ạ, mọi chuyện qua rồi. Mình cùng về thôi anh ạ, kệ mọi thị phi đi anh.

Gia Khang công Gia Khôi lên cổ, nắm tay nó đi ra khỏi nhà tang lễ. Ở ngoài kia cầu vồng đã xuất hiện rồi sao, đẹp quá.

.....

Ngoại truyện:

Người mẹ già nua, tóc lốm đốm muối tiêu đen nhem, hốc mắt sâu hóm. Cô được cán bộ dắt ra, cô ko buồn nhìn bà.

- Bà đến đây làm gì

- Con ơi, mẹ nhớ con quá, mẹ mang cho con nhiều món đồ lắm nè con.

Bà vừa nói vừa lom khom soạn đồ trong cái túi cũ sờn.

- Tôi ko cần, bà về đi.

- Con ơi, đừng như thế mà con. Cậu Toàn hay đến nhà mình lắm, cậu nói cậu chạy án cho con rồi con vài năm thôi, con cái tạo tốt rồi về con.

Cô ko nói gì hết.

- Ba con ông khỏe rồi, con về đi còn có ba mẹ luôn bên con mà con.

Cô đã khóc òa lên như 1 đứa trẻ, từ lúc biết cô phạm tội, ba cô đã bị tai biến liệt giường. Ông ko buồn ăn uống, bởi ông giận cô lắm.

Giờ đây cô hận chính mình quá, vì quá nông nổi mà ko nghĩ đến cha mẹ già, nhìn thấy mẹ cô cứ vài ngày lại đi dò cá trám cây số lên đây thăm cô, cô thương mẹ cô lắm, giờ đây cô hối hận lắm rồi.

- Mẹ ơi, con xin lỗi, con xin lỗi ba mẹ.

- Biết lỗi là tốt rồi con.

Bà mẹ già cũng khóc theo nước nớc. Hữu Toàn này giờ đứng ngoài cũng khẽ cười.

2 vợ chồng Gia Khang đã chuyển sang singapore sống, họ đã mở 1 nhà hàng, cùng hạnh phúc bên nhau và cùng đón chào thêm thành viên mới.

- The End -

Bạn đang đọc truyện *Cầu Vồng Sau Mưa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.